

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година V, Број 225

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

19. септембар 2013. године

ISSN 1821-1550

9 771821 155019

ПРОФЕСОР ДР МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ

Польопривреда је неактивирани Фијаџ

ИЗБОР ДИРЕКТОРА У ЈАВНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА

Скупштинска већина пройсшила само своје

СТРАНА 4

МАЊЕ НОВЦА ЗА МЛАДЕ РОДИТЕЉЕ

Буџетска беспарица ударила по бебама

СТРАНА 5

НАЈАВА НОВОГ ЦЕНОВНИКА „ЕНЕРГЕТИКЕ”

Подизање температуре пред грејну сезону

СТРАНА 6

ПРОБЛЕМ И ДИЛЕМЕ ДАВАЛАШТВА КРВИ

За добровољност увек треба мотив

СТРАНА 9

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS - амортизација

SMALLVILLE Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН

ЗЛАТО - СРЕБРО

ЗАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS

PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUVNIVIH SISTEMA

IMASAF KeilerAuto

M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž mir u kući

Refilm

Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 6

PERMONT

- ROLETNE
- VENECLJANERI
- TRAKASTE ZAVESE

063 853 9 006

Удри по локалним заједницама

Локалне самоуправе у целој Србији ухватила је нова, веома разлогна зебња најавом „реформских“ резова реконструисане Владе у сфери пореске политике.

Тачније, врло јасан наговештај да ће бити смањен порез на зараде, од кога се великим делом, у неким општинама и градовима чак и доминантно, пуне локални буџети, сасвим сигурно би довеле до даљег сиромашења њихових каса, које су и онако чешће празне него што им звека нека сића. Популарне одавно нису, а пуне никада нису ни биле.

Одлучи ли се на такав потез, Влада ће лако добити подршку у јавности, јер образложење, бар за мање упућене, наизглед делује сувисло: растерећују се зараде превеликих државних намета, по слодавцима се смањује „цена“ радне снаге, па се стварају и могућности за нова запошљавања. Такву причу већ смо слушали пре неколико месеци када је такође малчице скинути порез за плате, али су истовремено, такође за малчице, повећани доприноси на те исте плате, па је оптерећење привреде остало исто, односно растерећења није било.

Дакле, од те „мере“ ни послодавци ни запослени нису имали никакве вајде, али су општине и градови одмах морали да „каљулишу“ за петнаест до двадесет посто мање буџетске приходе.

Једино је ућарила држава, односно државни фондови, пре свега онај пензијски, али и њега је унаказала само држава и – ту се зачарани круг опет затворио.

Тада је изненађујуће било што је ова гимнастика начињена за мандата Млађана Динкића у Министарству финансија, оног истог Динкића који се код претходне власти, као лидер Уједињених региона Србије, изборио да се расподела пара од пореза на зараде коригује на однос 80 према 20 одсто у корист локалних самоуправа над државом. За власти напредњака и социјалиста пропорција је остала иста, али је маса за расподелу смањена, па су општине и градови закинути за пристојну суму, рецимо, крагујевачки бу-

џет ће ове године због мање пореске стопе на плате остати „крађи“ за 400 до 500 милиона динара. Додуше, питање је колико се Динкић и питао за ово „кресање“, а колико су га диктирали већински централисти у власти.

Овом приликом вала подсетити на још неке чињенице када је реч о приходима локалних заједница. Прошле јесени, опет под великом помпом „растерећења приједре“, држава је укинула неке тајковане парофискалне намете, који су, опет, чинили буџетске приходе општина и градова, а од јануара 2014. године укида се најнада за коришћење грађевинског земљишта, такође изврни приход локалних каса.

Ако се уврши учињено и оно што ће се извесно учинити, још смање и порези на зараде, општине и градови букаљно ће постати „социјални случајеви“. Уствари, у опште није спорно то да ће тзв. реални сектор стварно морати да се ослободи тешких и великих државних намета. Напротив, то је императив и држава што пре и што осетније мора да ограничи своју незајажљивост према субјектима привређивања, али ако то и даље буде чинила на више него очигледну штету локалних самоуправа, не да ову земљу неће увести у ред, него ће направити нову велику пустош, посебно у унутрашњости, и посебно у мањим местима. А она су, треба ли доказивати, већ толико девастирана да су више мртва него живи.

Нажалост, ни у звучним наступима нових оратора из врха српске политике локалне заједнице нису ни у „фус нотама“, осим ако није реч о политичким „уподобљавању“ општинских власти са актуелном републичком. Оне су суштински маргинализоване, а то није модел којим се одликује развијена Европа којој стремимо. Али, пошто смо прихватили да нас европеци у много чему „уче памети“, можда ће се на путу пријењења отуда појавити и упозорење да су локалне самоуправе цивилизацијски и демократска достигнућа која се морају уважавати.

Карикатура: Горан Миленковић

Грађевинска дозвола за прозор

Бирократија је по дефиницији тешка, некад је нужна, уме да буде и од користи, али је по правилу – бездушна.

Телевизија Крагујевац је, сада у понедељак, у свом информативном програму објавила једну документарну рубрику која би, да није прављена најаутентичнијим „алатом“ телевизије – сликом и животом речју, могла да изазове сумњу у веродостојност догађаја.

Сике приче је следећи.

Стари брачни пар, веома времешан и озбиљно нарушеног здравља, у свом стану, у стамбеној згради у Улици Војислава Калановића, заменио је дотрајали дрвени прозор новим, али је од грађевинске инспекције добио налог да у року од петнаест дана прибави грађевинску дозволу као да, малтене, гради но-

ву кућу. Ко не зна, та дозвола подразумева дебелу топку разноразних „папира“ који се добијају на много којекаквих овлашћених шалтера, дабоме, за не малу своту паре. Од идејног решења до дозволе за употребу, што би ваљда значило за отварање и затварање прозора.

Прича даље каже да је инспекција показала ревносност када је добила анонимну пријаву, вероватно неког „доброг“ комшије, да двоје старих људи мењају прозор „на дивље“, без штамбиља и парafa надлежних служби.

Заиста је било тужно слушати брачни пар „преступника“ с којима је разговарала новинарка. Њихови искрени и простодушни одговори да су ставили нови прозор уместо дотрајалог, старог преко че-

трдесет година, јер кроз њега „дува“, а иде зима... сигурно су наишли на разумевање свих који су их гледали, али не и кад анонимног цинкараша и строгих инспектора. Председник скупштине станара потврдио је да је много столарије у згради замењено, али да је инспекцијско решење с налогом да се прибаве дозволе (или ће бити рушења бесправно, „подигнутог“ прозора – опаска редакције) стигло једино овом брачном пару.

Новинар није добио одговор „друге стране“, али шта би па инспектора имао да пита и какав би одговор добио? Јесте, важећа законска регулатива тражи да се за све има дозвола, с тим нормама већ смо „ушли у Европу“, али кад не бисмо знали да је „пола Крагујевца“ саграђено без грађевинских дозвола поред „живе и здраве“ инспекције, како нађоше да се прес законитошћу пред људима који нису ни бањате пајаљије, ни „лица са потерицом“, већ само честићи људи који желе да преброде још једну зиму. Брука и срамота!

prozori i vrata
SUNCE
suncemarinkovic.com

Paket u boji

Potražite Akrl Kolor prozore u boji
i dekorima drveta po sniženim cenama

034/330-870
011/6300-541

ЖИТОПРОДУКТ
Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по производничким ценама

Производничке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

МОЖЕ ЛИ ДЕВЕТ ХЕКТАРА КАСАРНЕ „РАДОМИР ПУТНИК“
КОНАЧНО ДА ПОСТАНЕ ГРАДСКА ИМОВИНА

ПРЕДЛОЗИ НАЦИОНАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ЛОКАЛНИ ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ (НАЛЕД)

Дати градовима забатаљену војну имовину

Међу тридесет предлога које је НАЛЕД упутио Влади Србије за „побољшање пословног окружења“ је и онај да се на локалне самоуправе пренесе војна имовина и имовина фирмама из неуспелих приватизација, како би је општине и градови понудили инвеститорима. Иначе, ова асоцијација заступа тезу да локалне самоуправе имају далеко већи интерес од централних власти да привукну инвеститоре

На адресу Владе Србије прошле недеље стигло је 30 препорука за боље пословно окружење које је послала Национална алијанса за локални економски развој (НАЛЕД), а предложила је и доношење два нова закона. Први је о спречавању сувишне папирологије који би, практично, натерад државу да за сваки тражени документ објасни и зашто га тражи, као и колико је времена и паре потребно за добијање тог документа. Ако би то заживело, брже би се оверавале здравствене и радне књижнице, подносили захтеви за пореско уверење, добијају породиљско одсуство, плаћали порези и доприноси.

Осим тога, предложен је и закон о улагањима, који би довео до успешнијег привлачења инвестиција, а истовремено би да већа овлашћења локалним самоуправама.

■ Идеје за бољи пословни амбијент

Препоруке НАЛЕД-а у суштини представљају идеје за унапређење пословног амбијента које имају чланице алијансе - општине и компаније. То нису само идеје, тврде у НАЛЕД-у, већ и проблеми за које се очекује да буду што пре решени уколико се размишља о бржем развоју. Пре свега, то се односи на првих пет, системских препорука, које укључују измене Закона о раду, убрзавање издавања грађевинских дозвола, борбу против сиве економије, јачање инспекцијског надзора и промене у пореској администрацији. Без тога се не може убрзати темпо привлачења инвестиција, нити смањити незапосленост.

- Нисмо желели само да загова-

рамо нешто што пословна заједница одавно помиње и што је очигледно да мора да се примени, али је питање када. Желели смо да предложимо и нешто ново што би додатно мотивисало Владу да примени неопходна решења. Ту бих најпре поменуо предлог да се донесе нови закон о улагањима, као и предлог да се донесе закон о спречавању сувишне папирологије. Желимо и да Влада већ после шест месеци од доношења било ког закона анализира ефекте на грађане и привреду како бисмо тај пропис мењали на време, а не да и по неколико година радио у складу са лошим решењима јер неко не жели да призна да је направио тешко примењив пропис, каже Владан Атанасијевић, председник Управног одбора НАЛЕД-а.

У оквиру предложеног закона о улагањима за локалне самоуправе нарочиту пажњу привлачи предлог за децентрализацију подстицајних политика за улагања, што значи већа овлашћења за општине и градове, који би тако добили шансу да се сами боре за инвестиције, уместо да чекају на централну власт.

Наш саговорник каже да у Србији у прошема свега 15 одсто државног буџета одлази локалним самоуправама. Са друге стране, у развијеним земљама ка локалу иде најмање поплаца, две трећине или чак и већи део буџета. То је, заправо, доказ нивоа централизације на нашим просторима и то није добро. Општине у многим сегментима имају далеко већи интерес од централних власти да направе неки резултат, уместо што многе од њих чекају да им Влада пронађе инвеститора. Оне би се сигурно бориле против сиве економије да су у њиховој надлежности инспекцијски органи. Када је реч о

улагањима, локалне самоуправе брже би издавале грађевинске дозволе, лакше би привлачиле инвеститоре када би имале веће могућности у располагању имовином коју би могле да понуде инвеститорима, када би се питале о појединим процедурама, уместо што чекају на дозволе државних органа.

Атанасијевић тврди да су то велики разлози да се локалним самоуправама да права шанса да се саме боре за сопствени развој и осмисле политику привлачења улагача, која се не би сводила само на давање бе-

на које је одредила Пореска управа. Број неразвијених општина који је откупио војну имовину на својој територији је мањи од 10 одсто. Решење би било омогућити локалним самоуправама да објекте ставе у функцију економског развоја.

- То су често велики објекти на добрим локацијама који би производним компанијама били интересантни. Овако, војска углавном чека оне који би градили стамбене објекте и платили квадратима, што се не догађа. И оно мало војне имовине што је продато, у две трећине слу-

ставници општина нас стално контактирају, каже наш саговорник, јер жеље да реше проблеме са фирмама у стечају, али су немоћни. Ретки су случајеви, као што је пример „Тимочанке“ у Зајечару, чији је погон успешно претворен у бизнис инкубатор.

У овдашњој Градској управи сматрају да је ово изузетно рационалан предлог и сматрају да би Влада требало да га прихвати. Члан Градског већа за инвестиције и развој Небојша Васиљевић подсећа да је град све покушао да врати десет хектара земљишта у најужем центру града, где се налази порушена касарна „Радомир Путник“, али то до сада није успело.

- Ми смо свашта прошли у покушија да то остваримо, добијали смо сундуке процене тржишне вредности Пореске управе, које су биле на штету грађана и инвеститора. Сада је време још теже и та прича о великом откупним ценама апсолутно не пије воду. Прво из разлога што се гро инвестиција реализује кроз партнеријство јавног и приватног сектора. Даље, генерално гледајући прича о комерцијалним инвестицијама на оволовим захватима, у овом тренутку није реална. Реално би било да се та имовина уступи граду, а стојим на становишту да би војси, свакако, требало уступити 21 одсто и сматрам да је то у интересу свих нас, каже Васиљевић.

Он додаје да су недавно гледали регулационе планове Крагујевца из 1929. године, где је, између остalog, било предвиђено да се испод ове порушене касарне у центру провуче нова улица, која би требало да изађе на Даничићеву, а да се све преостало земљиште уступи граду и да то буде градски трг. Даље, више од 80 година, у разним политичким системима од краљевине до комунизма и демократских власти, траје захтев Крагујевца да се у најужем градском језгу војна имовина врати на употребу грађанима.

Васиљевић закључује да ако Влада има намеру да подржи нова инвестиција улагања и отварање нових радних места, онда би требало да прихвати ову рационалну препоруку, јер ова имовина је један од драгоцености ресурса за привлачење инвеститора.

Гордана БОЖИЋ

Владан Атана-
сијевић:

У Србији свега 15 одсто државног буџета одлази локалним самоуправама, док у развијеним земљама „локалу“ иде најмање поплаца, па и две трећине. То је доказ централизације и то није добро

платног земљишта и попусте на плаћање локалних такси.

■ Вишегодишње „тражење“ касарне

У оквиру овог предлога нарочито је занимљива идеја да се на локалне самоуправе пренесе војна имовина и имовина из неуспелих приватизација коју нико не користи, како би је општинари понудили инвеститорима.

Наш саговорник каже да у Србији има више од 400 војних објеката које војска не користи и слабе су шансе да ускоро буду продати. Број објеката компанија које су у стечају је већи. Све су то ресурси који се не користе, што је велики луксуз за земљу на нашем нивоу развоја.

Од 79 локалних самоуправа у којима постоји таква војна имовина, чак 59 је показало интерес да учествује у њеној комерцијализацији. Међутим, иако су имале право преће куповине, мали број општина је успео да је откупи због високих цен-

чајева купци су били локалне самоуправе. Уз добар договор, војска би могла да нађе свој интерес у сарадњи са локалном самоуправом. Пре-

ношење војне имовине локалним самоуправама многима би пре свега решила проблем мањка земљишта и објеката које могу да понуде инвеститорима. Успешан пример имамо у Суботици, где су купили касарну „Петар Драпшин“ и претворили је у индустријску зону чиме су обезбедили земљиште за инвестиције, овлашћавајући Атанасијевић.

Слично је и са фирмама у којима су пропале приватизације и сада се налазе у стечају. Њихове хале могу да буду важан адут у привлачењу инвеститора, јер им скраћују време инвестиције и смањују трошкове, које би имали када би се одлучили за гран菲尔д улагање. Овако, локалне самоуправе имају мале или никакве надлежности у односу на државу када је реч о решавању проблема фирмама у стечају, а имају већи интерес. Те хале су празне и девастиране уместо да упошљавају. Пред-

ИЗБОР ДИРЕКТОРА У ЈАВНИМ ГРАДСКИМ ПРЕДУЗЕЋИМА

Скупштинска већина је усвојила сам

Од 15 кандидата за директоре 11 градских предузећа, изабрано је осам, од којих шест из УРС-а и по један из СПС-а и ЛДП-а. Без гласова одборника остало је троје кандидата ДС-а, а конкурс ће бити поновљен у пет предузећа. Одборници Демократске странке жестоко су реаговали на овакав исход, а добили су одговор да су се они понашали још горе док су били на власти у граду

Судећи по резултатима избора за директоре градских предузећа, „револуционарни“ Динкићев закон о изласку партијских кадрова и деполитизацији функција оставио је само мртво слово на папиру. Да зло буде веће, чак ни они који су тај закон предложили, показало се, нису били вољни да га спроведу у пракси, јер с нестручње очекивана седница Скупштине града, прошлог петка, на којој је једна од тачака дневног реда била именовање директора јавних и комуналних предузећа, први пут по новом закону, није донела ништа ново. Коалиција на власти потврдила је овом приликом да не жели да испусти конце из својих

руку, нити да руководеће позиције препусти неком другом, осим члановима своје партије, чиме је сасвим обесмишљена читава конкурсна процедура, као и рад конкурсне комисије која је испитивала и бодовала кандидате.

Без обзира на предлог комисије и број освојених бодова, који су били на завидном нивоу, одборници владајућих партија занемарили су ранг листу и све што је комисија урадила и гласали за своје људе. Кандидати Демократске странке нису добили подршку, што је, мора се признати, било и очекивано.

■ Гласали за своје људе

На редовој скупштинској седници прошлог петка, 13. септембра, бирани су директори 11 град-

КРАГУЈЕВЦ ДАЛЕКО ОД ДЕМОКРАТИЈЕ

ских предузећа. На ранг листи коју је саставила Комисија за именовање директора владајућа већи-

на имала је осам својих кандидата, УРС шест, а СПС и ЛДП по јед-

ног, и сви су добили подршку да у наредне четири године обављају директорски посао. Троје представника ДС који су били и једини кандидати за руководиоце у три градска предузећа, испали су из ове политичке игре.

Своје фотеље задржали су Драган Јевтовић, директор Дирекције за урбанизам, Дејан Раонић у „Чистоћи“, док Ненад Васиљевић остаје у „Паркинг сервису“ (сви из УРС-а), а Обрен Ђетковић (СПС) у „Водоводу“. Нова имена на директорским функцијама су Радиша Јеремић, који ће бити први човек Градске стамбене агенције, затим Милун Петковић који је дошао на чело ЈКП „Градска гробља“, док ће „Тргницама“ управљати Душан Жупљанић, (сви из

УРС-а), а Јавним стамбеним предузећем Иван Ристић (ЛДП).

Занимљиво је да су Раонић и Ђетковић, који су иначе освојили и највише бодова на тестирању, одборници у највећем броју узели поверење, с обзиром да су за њих гласали и два представника опозиционе Српске напредне странке, а један глас напредњака добио је и Радиша Јеремић.

Предузеће за изградњу града, СЦ „Младост“ и ЈКП „Зеленило“ нису добили нове директоре, пошто су за ова места једини кандидати били кадрови опозиционог ДС-а. Реч је о Марку Јанковићу, Братиславу Ураковићу и Снежани Газовић, кандидатима којима је градска комисија доделила највише бодова и који нису имали конкуренцију, али то, очито, није био довољан разлог да их владајућа већина изгласа за руководиоце.

Уместо тога, одборници су гласали да актуелни директори и даље остану на својим функцијама, као вршиоци дужности, иако је Комисија одбацила њихове пријаве још у првом изборном кругу, због некомплетне документације или зато што нису понудили квалитетан план и програм рада предузећа. Тако ће Предузеће за изградњу и даље водити Слободан Крунић, СЦ „Младост“ Мирољуб Новаковић, а „Зеленило“ Јелена

ДЕЈАН РАОНИЋ

ДРАГАН ЈЕВТОВИЋ

НЕНАД ВАСИЉЕВИЋ

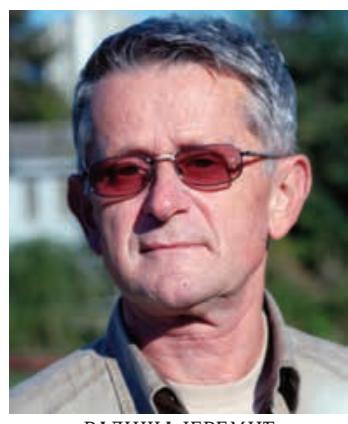
ОБРЕН ЂЕТКОВИЋ

ИВАН РИСТИЋ

ДУШАН ЖУПЉАНИЋ

РАДИША ЈЕРЕМИЋ

МИЛУН ПЕТКОВИЋ

Реаговање Братислава Ураковића

Погледај Спортски центар *Младост*, градоначелниче

Припремајући се детаљно за избор директора ЈП СЦ „Младост“ у Крагујевцу, морао сам у потпуности да сагледам све људске и материјалне ресурсе, потенцијале и пропусте, позитивно и негативно у том предузећу. Као резултат настало је и програм који је комисија за избор директора усвојила и предложила ме Скупштини града Крагујевца, као јединог кандидата који испуњава све услове и потребна знања.

Како рече градоначелник на Скупштини у петак, 13. септембра он је лично заслужан за све успехе, али и сноси одговорност за оно што не ваља. Крајње добронамерно му преносим чињенице које сам сагледао припремајући своју кандидатуру, а на којима бих ја здушно радио да се промене.

Ово се односи на огромно незадовољство стално запослених радника нередовним исплатама зарада (до петка 13. септембра примили су плату за јун 2013.), као и запослених по уговору, којима надокнада од око 20 хиљада динара касни у односу на стално запослене.

Моје замерке су и да је стадион не-примерен овако великом граду као што је Крагујевац (погледајте стадионе у Ужицу, Јагодини, Г. Милановцу) непокрiven је, ВИП ложа је из седамдесетих година, недостају седишта на западу па се седи на бетону, гомила зарђалог лима намењена је сниматљима. Оно што је одрађено коректно (свлачионице и помоћни терени) грађани не виде и нису у складу са вео-

ма запуштеним централним стадионом, атлетском стазом и трибинама. Мали број реклами на стадиону (нема ни „Фијата“) говори о недовољној подршци крагујевачке привреде развоју спорта.

Такође, неискоришћена је Спортска хала „Језеро“, где се организују и лиге у малом фудбалу, уместо да се у њој одржавају српска и балканска такмичења у спортивима и играма. Успех КК „Раднички“ не прати и адекватан приход који би модернизовао ову грађевину.

Хала „Језеро“ нема оптички телекомуникациони приклучак, који је већ изведен до „Роде“. Због тога се преноси остварује преко бакарних жица, што је равнотично огађено, стоји запуштена. Овај простор на ободу Шумарица Кра-

гујевчани много воле и треба под хитно одредити намену за будућност. Голубарници су ти који га тренутно украсавају и дају му живот и подсећају на историју.

Питање свих питања је имовина (и једно од питања за мене као кандидата за директора на усменом тесту): Чији су стадион „Чика Дача“, хала „Језеро“ и мањи стадиони „Арсенал“, „Сушница“, „Бубањ“? Власништво ових спратешких битних објеката за град Крагујевац мораће брзо да се одреди и усклади са новим Законом ојавним предузећима. За сада СЦ „Младост“ само газдује овом имовином. Логично да је ова имовина стварана издвајањем од грађана Крагујевца и припада СЦ „Младост“ и најдам се да градоначелник неће дозволити да пређе у приватно власништво.

Ако градоначелник ово погледа и промени, онда је конкурс за избор директора јавних предузећа, у мом случају успео.

о своје

Тирнанић, сви кадрови УРС-а и коалиционих партнера ове странке.

За вршиоца дужности директора Радио-телевизије Крагујевац именована је досадашња директорка Јованка Маровић, чија је пријава одбачена из „процедуралних разлога”, како је саопштила комисија. На конкурс за „Нискоградњу” нико се није јавио, па ће сви поменути вршиоци дужности остати на својим местима, док се не понови конкурс.

У наставку редовне сазване је седница Скупштине града по хитном поступку на којој је донета одлука о расписивању конкурса за директоре Предузећа за изградњу града, СЦ „Младост“ и „Зеленила“, с обзиром да предложени кандидати за те функције нису добили подршку одборника.

■ Политика изнад стручности

Свима који су се надали да ће бити другачија одлучено, дан уочи одржавања седнице угашене су и последње илузије о нестраначком кадрирању, пошто је на административном одбору, којим председава Бојан Стојадиновић (ЗЗШ), донета одлука да се не гласа за кандидате из редова демократа, односно да се не разреше дужности актуелних директори. Због тога су и пре гласања, на самом отварању тачке дневног реда о именовањима и разрешењима, чланови ДС-а осујујући овакву одлуку уз констатацију да смо далеко од деполитизације и департанизације, јер ни сам закон то није учинио, пошто је препустио скупштинској већини да донесе коначну одлуку.

- Велики број Крагујевчана имао је све услове да се кандидује, али само мали број њих је то учинио, јер су унапред знали да од деполитизације и департанизације нема ништа. Административни одбор одбио је кандидате који им не одговарају, односно оне који нису чланови владајуће партије или коалициони партнери. На функцијама су остали директори који су у старту отпали, јер нису уме-

ОДБОРНИЦИ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ НАПУСТИЛИ СЕДНИЦУ СКУПШТИНЕ

Илустрација Гordan Milenković

видан ниво знања, када је познање рада предuzeћа у питању, али и када је реч о општој култури, али да нису изабрани само они који немају партијске књижице владајућих странака, већ су одлучили да свој политички ангажман посвете Демократској странци.

У истом контексту одборницима се обратио и Слађан Ракић (ДС), који је пред скупштинском говорницом демонстративно поцепао плакат из предизборне кампање УРС-а, на коме је писало „стоп страначком запошљавању”.

- Да ли је истина оно што сте објавили – стоп страначком запошљавању, или је ово сада истина – да административни одбор којим председава Бојан Стојадиновић, шеф одборничке групе УРС-а, доноси одлуку да не подржи кандидате ДС-а и не испоштује став Комисије, питао је Ракић своје колеге одборнике.

На прозвик демократа реплицирао је градоначелник Верольуб Стевановић, подсећајући их како се, кад је у питању кадровирање јавним сектором, својевремено, док је била на власти, понашала Демократска странка.

- Заборавили сте 2004. годину када су неки из ваших редова постали директори, а ви сте их све искучили из странке. Ово је, очигледно, тема коју ви не разумете, поручио је Стевановић демократама, предвиђајући тотални политички крах Демократске странке.

Након бројних критика на рачун владајуће већине, која, према оцени представника ДС, није добра да спроведе демократизацију и деполитизацију, а пре свега револтирали одлуком владајуће већине да само делимично подржи ранг листу комисије и не гласа за њихове кандидате, демократе су напустиле скупштинску салу пре гласања.

У овој страници сматрају да ће и поновљени конкурс бити бесмислен ако се буде спроводио на исти начин. Понашање одборника владајуће већине на седници Скупштине града шеф крагујевачких демократа Душан Обрадовић окарактерисао је као „игнорисање закона и комисије”.

Одборници СНС-а уопште се нису укључивали у скупштинску полемику, што не треба да чуди јер нису ни имали своје кандидате за директоре. Ова седница, закључак је, није донела ништа

Тако ће уместо 20.000 динара незапослене породиље убудуће сваког месеца добијати половину минималца, односно десетак хиљада динара. Исти износ, и то једнократно, следије и мајкама првог детета, што практично значи да је висина „градске помоћи” смањена на трећину.

Најновијом градском одлуком, међутим, није само некадашњих 30.000 динара сведенено на десетак. Наиме, на новац који су некада добијале све маме када на свет донесу прворођенче, сада ће добијати само оне чији приходи по члану домаћинства не прелазе износ минималне нето зараде. Исто важи и за незапослене породиље.

Разлог за овакве рестрикције, по речима др Јасмине Недовић, чланице Градског већа задужене за социјалну политику, свакако треба тражити у финансијској кризи.

- Богата друштва стимулишу сва рађања, ми, на жалост, нисмо у тој позицији. Град је жељео да помогне младим суграђанима, али смо због финансијске кризе и смањеног прилива у буџет дошли у ситуацију да накнаде за незапослене породиље касне нешто више од осам месеци. Последња исплаћена је за јануар ове године. Касне и надокнаде за прво дете које породиљама исплаћујемо, као и оне за родитеље близанаца, тројки и четворки. Исплате су пре неколико месеци биле још нередовније, сада смо успели да их сведемо на осам месеци.

Гордана БОЖИЋ

ли да попуне документацију нити да напишу добре планове и програме и они ће и даље водити нека градска предузећа. Ово је црни дан за демократију Крагујевца, закључио је Душан Обрадовић, лидер крагујевачких демократа.

Он је нагласио да је неспорно да су сви кандидати показали за-

Актуелно

МАЊЕ НОВЦА ЗА МЛАДЕ РОДИТЕЉЕ

Буџетска беспарица ударила по бебама

ДОК ЈЕ ОВАКВЕ ДРЖАВНЕ ПОЛИТИКЕ, НОВОРОЂЕНЧАДИ НЕЋЕ БИТИ ВИШЕ

али не и онај намењен прворођеним бебама.

На жалост, Закон о финансијској подршци породицама са децом, који је последњи пут ревидиран 2009. године, није заживео на прави начин. Тиме је практично направљена права папазјанија, па ће тако Крагујевчанке сигурно зажалити што им се најновијом одлуком Скупштине ускраћују права која су до сада имале, иако би, рецимо, Крушевљанке биле презадовољне, пошто у овом граду за прво дете могу да добију тек пакет у вредности од 5.000 динара, а за треће, четврто и пето дете највише 30.000 динара.

■ Колико паре толико дарова

Ситуација је таква да помоћ младим родитељима практично зависи од тога колико је општина у којој живе богата. Тако све будуће маме у престоници, али и у Новом Саду, док су на трудничком боловању примају пуну плату, док у осталим деловима Србије морају да се задовоље са 65 одсто примања. Запосленим породиљама следује и 25.000 динара од града Београда, а незапослине једнократно добијају двоструко више. Оне које добију близанце или тројке добијају још 40.000 динара приде. У Новом Саду родитељи прворођенчади добијају 15.000 динара, новчана помоћ за тројке износи 100.000 динара и колица, а породице са троје и више деце имају попуст на плаћање комуналних услуга, као и повлашћену цену паркирања.

Једна од дареживијих општина је и Зрењанин. Тамошње маме и тате када им се роди прва беба добијају 50.000 динара, а за другог и трећег малишана у породици 35.000 динара. Родитељи тројки и четворки на територији Војводине лани су као поклон од покрајинских власти добијали 400.000 односно 600.000 динара, али је ова одлука почетком године, прописом републичких органа, суспендована.

С друге стране, у Бору и Ваљеву, на пример, на финансијску подршку могу да рачунају само незапослене мајке и то у месечном износу од 10.000 динара, а много општине у Србији чак ни то.

Ако је за утеху, пре два месеца увећани су републички родитељски додаци. За право дете сада износи 36.271 динар, за друго 141.863, односно 5.909 динара месечно. На двогодишњу подршку из републичког буџета маме трећег детета такође могу да рачунају и то у укупном износу од 255.294 динара (10.637 динара месечно), док за четврто дете породици на рачун леже 14.182 динара.

Марија ОБРЕНОВИЋ

„ др Јасмина Недовић:

Град је жељео да помогне младим суграђанима, али смо због финансијске кризе и смањеног прилива у буџет дошли у ситуацију да накнаде за незапослене породиље касне више од осам месеци

На адресу Скупштине града стигло је и 797 захтева за остваривање права на родитељски додатак за прво дете. Још 23 продиџе оствариле су право на помоћ коју град додељује родитељима који добијају близанце тројке и четворке. Њима је следовало по 30.000 динара за свако дете, али када је у питању био први породићај, практично су добијали двоструко више.

Сада ће, међутим, бити другачије. Износи су снижени на пола минималца, висином прихода по члану домаћинства ограничени је и круг породица које ће новац добијати, а постављено је још једно ограничење. Наиме, брачни парови који из првог пута постану родитељи близанаца, тројки или четворки неће моћи да рачунају на оба вида помоћи. Добијаје само износ намењен родитељима близанаца, тројки и четворки,

НАЈАВЉЕНЕ НОВЕ ЦЕНЕ ГРЕЈАЊА,
АЛИ ЈОШ НЕМА ЗВАНИЧНОГ
ЗАХТЕВА: ЕНЕРГЕТИКА

НАЈАВА НОВОГ ЦЕНОВНИКА „ЕНЕРГЕТИКЕ”

Подизање температуре пред грејну сезону

Као и пред сваку грејну сезону стижу сигнали о новој цени централног грејања, а овога пута говори се о поскупљењу у распону од 10 до 18 одсто. Исто тако најављује се и наплата по утрошку топлотне енергије, али у Градској управи кажу да још нису добили захтев за корекцију ценовника, нити се „Енергетика“ изјаснила да ли је технички спремна за мерење потрошње

Град овога тренутка има само најаву жељене цене централног грејања, која подразумева поскупљење у распону од 10 до 18 одсто, с обзиром да званични захтев још није стигао. Према речима Зорана Јовановића, члан Градског већа за комуналну привреду пракса је да у захтеву за корекцију ценовника „Енергетика“ објасни разлоге поскупљења, било да је реч о повећању цена улазних параметара, угља, гаса, мазута, струје, воде. У овом тренутку, међутим, преурањено је говорити о новој цене градског грејања, јер таквог захтева још увек нема.

Ипак, не треба сумњати да ће се то и догодити до 15. октобра, када почиње грејна сезона. Ако је за утеху грађанима, „Енергетика“ спремно дочекује и ову зиму, пошто је ремонт постројења завршен, а санирање квирова на топловодним инсталацијама приводи се крају. На залихама се тренутно налази 50.000 тона угља, што је отприлике половина потреба за сезону, као и 1.300 тона мазута. Судећи према изјави директора „Енергетике“ Николе Петровића за Радио Телевизију Крагујевац, до 15. октобра биће усклађиштео свих 2.500 тона мазута, колико износе и смештајни капацитети самих резервоара.

Пуњење топловодног система планирано је за 20. септембар, па ће, од тада, корисници моћи да пријављују и евентуалне кварове. Уследиће, потом, „топле пробе“, поручују грађанима из „Енергетике“, додајући да ће и ове грејне сезоне наставити са уградњом калориметара, са надом да ће ове и наредне године, напокон, почети са наплатом по утрошеној топлотној енергији.

■ Недоумице због новог тарифног система

Директор Петровић је обраћајући се грађанима преко градске телевизије нагласио да је „Енергетика“ спремна за тарифни систем, односно, мерење потрошње, уз објашњење да ће првих неколико месеци корисницима грејања достављати паралелне рачуне, са паушалним задужењем и измереном потрошњом, „како не би било искакања“. Већ је известно да ће грађани који су навики на температуре у становима од 26 или 28 степени морати више да плате. Петровић је, међутим, из њему знаних разлога, иако на целу предузећа коме је поверен посао од значаја за град, остао недоступан за „Крагујевачке“ и тиме за нешто конкретније одговоре на питања која тишиле грађане, пре свега око тарифног система. Наиме, поједини потрошачи који су већ „окусили“ сласт калориметара и штедње тврде да је боље плаћати паушал, односно, месечно задужење према квадратури ста-

на, јер је веровали или не, тако јефтиније. Још увек има прилично недоумица о мерачима топлотне енергије које је „Енергетика“ уградила у подстанице, а потом захтевала и уградњу индивидуалних калориметара за станове, која је актуелна већ неколико грејних сезона.

Члан Градског већа Зоран Јовановић каже да би ове године свакако требало да се пређе на тарифни систем и наплату по утрошеној топлотној енергији, што је иначе, и обавеза која проистиче и из уговора са Немачком развојном банком КФН, подсећајући да је Градско веће недавно одлучило да град учествује и у четвртој фази програма рехабилитације система даљинског грејања у Србији.

ГРАД БИ ОВЕ ГОДИНЕ ТРЕБАЛО ДА ПРЕДЕ НА ТАРИФНИ СИСТЕМ НАПЛАТЕ, АЛИ СЕ „ЕНЕРГЕТИКА“ ЈОШ НИЈЕ ИЗЛАСНИЛА ДА ЛИ ЈЕ ТЕХНИЧКИ СПРЕМА ЗА ТО:
ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ

Према Јовановићевим речима локална самоуправа од 2008. године са „Енергетиком“ и Немачком развојном банком ради на овом програму у Крагујевцу. У четвртој фази овог пројекта град треба да преузме обавезу да раскопане јавне површине, због извођења радова на замени топловодне мреже на систему даљинског грејања, врати у првобитно стање. Овај трошак би, иначе, код издавања дозволе за раскопавање требало да плати „Енергетика“, а учешће града се огледа управо у враћању раскопаних површине у првобитно стање.

■ Фиксна и променљива задужења

Јовановић се нада да ће и у пет проблематичних улица, када се говори о квалитету грејања (Јанка Веселиновића од броја 30 до броја 46, Атичка бб, Николе Пашића од броја 35 до броја 39, Љубише Богдановића и Љубе Вучковића), где радови на реконструкцији топловода трају, до почетка грејне сезоне корисници имати добро грејање.

Али, вратимо се тарифном систему и питању да ли је „Енергети-

ОДРЖАН ДЕСЕТИ ШУМАДИЈСКИ САЈА

За јубилеј – ба

убиларни десети Шумадијски сајам пољопривреде привукао је велики број излагача посетилаца.

Крагујевчани су у четири дана могли да видештандове преко стотину учесника из Србије, али и Грчке и Италије. Организатор истичу да су се ове године, пошто се ради о јубилеју, потрудили да сајам надмаши све предходне, како по броју одгајивача, тако и по пратећем културно–уметничком програму.

Излагачи из региона представили су пољопривредну механизацију, док су највише пажње привукле богате изложбе у области сточарства.

Скоро 400 одгајивача представило је своја грла на изложбама оваци, коња, крава, свиња, приплодних овнова и ситних животиња, а велику пажњу привукло је и такмичење у препонском јахању – паркур, које је организовано у Крагујевцу после педесет година. Сајам је обиловао и великим бројем пратећих садржаја, од изложбе паса и старијих машина до традиционалне фијакеријаде и кувања рибље чорбе и гулаша. За малишане је организована дечија школа јахања, а двадесет пчелара је представило ливадски и багремов мед. На сајму је учествовао и велики број културно–уметничких друштава, који су игром и песмом забављала посетите.

Поводом два јубилеја која је обележио Ресор за пољопривреду града одржане су и стручне трибине и издата публикација „Пет година – сто бунара“, реч је

– Ресор за пољопривреду учествује у организацији сајма од његових почетака, тако да смо срећни што је, по речима свих, овај сајам далеко јуспешнији од предходних. Било је излагача из целе земље, али углавном доминирају из Шумадије и централне Србије. Посета је такође одлична, а учесници су задовољни и продајом, што је веома важно, јер од тога зависи да ли ће се они и следеће године вратити. Посебно смо поносни што је стручна комисија оценила да су грла која се излажу на нашем сајму веома квалитетна, а у неким категоријама и боља од оних која се појављују на новосадском сајму, оценила је помоћница градоначелника за пољопривреду Снежана Живановић Катић.

Сајам је затворен у недељу, а најбољи пољопривредници моћи ће о трошку града да посете Сајам пољопривреде у Верони следеће године.

ПОБЕДНИЧКИ ТИМ У СПРЕМАЊУ ЧОРБЕ

РИБОЛОВЦИ НАЈБОЉИ У КУВАЊУ РИБЉЕ ЧОРБЕ Нема чорбe без три врсте рибe

На такмичењу у припремању рибље чорбе, у организацији Удружења риболоваца Багремар и „Магма“, учествовало је шест екипа, а победу је однела Организација резервних војних старешина. Чорба коју су спремили Радослав Рашић, Сузана Јефтић и Веселин Обрадовић највише се свидела жирију, а иако су главни критеријуми за оцењивање били боја, укус и мирис, председник комисије је истакао да је утицало и то што су једини у екипи имали и „лепши пол“.

Главни кувар Радослав Рашић открио нам је да што има више врста риба, то је боља рибља чорба, а иако је тајни састојак сачуван за себе, са нама је поделио рецепт за победничку чорбу.

Ова екипа је учествовала на сајму и прошле године, када им је за мало измакла победа, а објашњавају да је ове године пресудило искуство. Свакоме ко је пробао њихов специјалитет јасно је да је, поред искуства, било и много умећа.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

Смотре

САМ ПОЉОПРИВРЕДЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Ш јубиларно

МИЛАН РАЦА СА ПЕХАРОМ ЗА ГОЛУБА

ЛЕПОТАН МИЛАНА РАЦЕ

Голуб индијског порекла

Прилику да покажу своје љубимце имали су и власници ситних животиња, па су тако изабрани најбољи у категоријама кунића, голубова, папагаја и живине. Најбољи у категорији украсних голубова био је „индијски муки“, власника Милана Раце. То је украсни голуб индијског порекла, који је у 18 веку донет у Холандију, а одатле се

ВЕЛИКА КОНКУРЕНЦИЈА У ТАКМИЧЕЊУ ОВАЦА Награда за најбољу колекцију

У такмичењу овацима учествовало је 155 грла из шеснаест општина у региону, подељених у четири категорије – класа шиљезади, двиски, оваци и овнова. И поред међународне конкуренције, комисија је одлучила да се најбоље овце гаје у Шумадији, па је победу за најбољу колекцију од пет оваци однео Томислав Вићентијевић

из села Водица код Сmederevске Паланке. Овчарством се бави двадесет година и поседује мини фарму са око 30 грла.

- Гајим расу винтерберг. То је овца крупних оквира која може да достигне тежину до 120 килограма. Тренутно нема праву вредност коју заслужује на тржишту. Некада је била много скупа, сад је њена цена око 250 евра. Даје око 3,5 до четири килограма вуне годишње. Храни се само домаћом храном, лепом луцерком, силажом, тритикалом а једе и јечам, овас, кукуруз, какве Вићентијевић и додаје да ће сигурно доћи на сајам и следеће године, због купца и послова које је остварио.

ИЗЛОЖБА КРАВА СИМЕНТАЛСКЕ РАСЕ Мис сајма је - Руменка

Сајамска манифестија која сваке године привуче највише пажње је изложба крава на којој је ове године учествовало 27 излагача и више од 70 грла. Ветеринарски стручњаци из Велике Плане и Земуна истакли су да је квалитет грла био изванредан, а најлепша од свих била је Руменка, власништво Станисава Стевановића из Бадњевца. Он каже да је више од власника, јер је Руменку одгајио од рођења, иста као и њену мајку Маленку и бабу Пламенку. Поносан је што је реч о старој раси која није укрштана са другим расама, а за са-

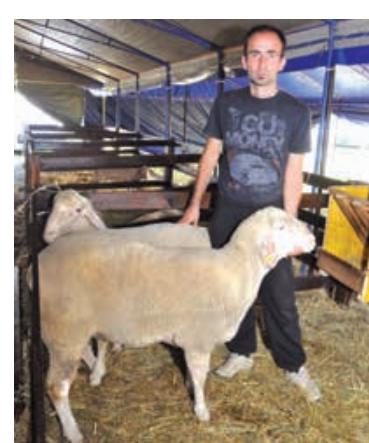
проширио по Европи. Раџа је само један од двојице који у Србији поседује ову расу, а поред ње гаји још 30 врстки голубова.

- На мукију доминирају црна, сива, бела и боја врапца. Углавном има белу главу, а остатак тела је у боји и та линија која раздваја главу и тело мора бити тако права као да је нацртана. Они који то имају и побеђују. Они који имају тестерасту линију имају и мање бодова. Хране се кукурузом, тритикалом, пшеницом, сунцокретом и гранулама два пута дневно, ујутру и увече. За изложбе се посебно припремају, па сам тако једног купао и сушио феном, присећа се Раџа.

Да се за свако такмичење темељно припрема показује и чињеница да је учествовао на више од 60 изложби и да готово са свих има награде. Украсни голубови се разликују од обичних по томе што су слабији летачи и увек имају неку доминантну особину везану за лепоту. Тако они из расе „капућинер“ изгледају као жене кад обуче бунду, а види му се бела глава и ноге. Још једна занимљива врста је „бачки прелетач“, који лете у висину, а онда се преокрену на леђа и изгледају као да падају, по чему су и добили име. На крају Раџа истиче да се голубарством може бавити само из љубави, јер су цене веома мале, крећу се од 300 до 1.500 динара.

ТОМИСЛАВ ВИЋЕНТИЈЕВИЋ (СА СИНОМ) ДОБИО ПЕХАР ЗА НАЈБОЉУ КОЛЕКЦИЈУ ОВАЦА

ИВАН МИЛКОВИЋ СА НАЈБОЉИМ ОВНОМ

ШАБАЧКИ СТОЧАРИ СТИГЛИ ДО НАГРАДЕ

Шмулц – миљеник међу овцама

Први пут на Шумадијском сајму Удружење „Агропастир“ организовало је аукцију приплодних овнова. Реч је о младим овновима, који су циљано гајени за репродукцију, а купцима су, уз детаљне анализе, представљени последњег такмичарског дана. Власник најбољег овна је Иван Милковић из Шапца, чија фарма броји 170 животиња виртенбершке и „ил де франс“ расе. У току године добије 15–20 лепих овнова који су спремни за даљу репродукцију.

- На нашој фарми гајимо узвозне овнове, чији су родитељи у прошле три године увезени из Немачке. Они имају јако добар генетски потенцијал, односно свеже гене, који су потребни за репродукцију. За то су циљано гајени и припремани и лепо изгледају. Бројчано стање које један ован може испарити зависи од тога у каквом је стању, али је то најчешће 20 до 25 оваци у кратком временском периоду, а могу се користити читаве године, објашњава поносни власник.

Ова врста овнова завршава период раста у трећој години и од тада је најбољи период за њихову експлоатацију. У пуној снази могу да нарасту и до 160 килограма, а за оплодњу могу да се користе од пет до седам година, зависно од одговарјавача. Овогодишњи шампион Шмулц добије име по немачким прецима и за свог власника нема цену, јер је већ три године апсолутни шампион овчарства у Србији.

- Цена зависи од квалитета и пошто су ово животиње из увоза могу бити веома скупе, али најкупља је она која је плаћена, а нема добар генетски материјал. Свака добра животиња је јефтина јер производи младе одличног квалитета, закључује Милковић.

РАЈКО ЈОВАНОВИЋ, ПОБЕДНИК У ВОЖЊИ ФИЈАКЕРА

Испунио жељу из детињства

На традиционалној фијакеријади учествовало је 15 фијакера, пет чеза и једна римска двоколица, а најбољи у овој категорији био је фијакер Рајко Јовановић из Врбице код Аранђеловца. Овом победом он је испунио сан из детињства, јер је још као мали жељео да вози фијакер. Своје „превозно средство“ наследио је од деде, па је тако фијакер стар више од педесет година.

- Јубав према вожњи фијакера је код нас фамилијарна, вози га је још мој деда, затим отац и сада ја. Направљен је од ораха и бреста и то је, уз јасен, најбоља грађа за њихову израду. Пошто је толико стар, он је рестауриран, тако да сада може да се вози док се коњи не уморе. Међутим, моји коњи се не умарaju, што их више тераш боље иду, нашалио се Јовановић.

Објашњава да је за вожњу фијакера и уопште коња потребна посебна обука и да његове коње не може да вози нико осим њега. Иако је овим почeo да се бави тек пре три година, имао је дosta успеха на изложбама, а у слободно време вози пријатеље кроз Аранђеловац, на Букуљу и Венчац.

ЈОВАНОВИЋ ВЛАСНИК И НАЈЛЕПШЕГ КОЊА Победио црни липицанер

Не дешава се често да један учесник освоји прва места у две потпуно различите категорије. Управо то је пошло за руком Рајку Јовановићу, који је поред фијакера, власник и најлепшег коња на сајму. Реч је о раси липицанера, што је врста парадног коња, по имену „Фавори Донка“, а власници му

чишћења и храњења, потребно је и посветити пажњу коњима. Мора да се тимари, да се помилује, да му се нешто исприча, јер да би вас разумео и слушао мора да осети љубав, објашњава власник.

Иначе, „Фавори Донка“ је расан коњ од познатих родитеља, оца „Донке“ са Карађорђева и мајке

РАЈКОВ ЦОЛЕ НАЈЛЕПШИ КОЊ

„Фавори Јадранке“ из Батајнице. То су врхунски коњи који су тренутно најбржи у Србији. Пошто се ради о младом коњу, има само три године, тек када достигне зрелост од њега се очекује да постигне врхунске резултате, а Јовановић ће га следеће године пријавити на такмичење у прескакању препона.

јам су се, каже, детаљно припремали.

- Моја шампионка је стара шест година и има 800 кила. Бledo црвена је, боје пшенице и храмим је само домаћом храном. То је кукуруз, јечам, тритикал, жито, не купујем концетрат. Дневно поједе минимално десет килограма хране, а док се припремала за сајам повећали смо на дванаест. Сада кад је најбоља, преполовићемо то, нашалио се Стевановић.

Руменка је сада у пуној снази, јер ова раса живи од десет до 12 година. Занимљиво је да даје преко тридесет литара млека дневно, а Стевановић објашњава да је храна та која даје млеко. Што је више храните, даваће и више млека. Иначе, њена вредност на тржишту је огромна, па је власник већ на сајму имао понуду од 3.000 евра. То је одбио, али ако му неко понуди 4.000 евра, спреман је да прода шампионку.

ПРИЗНАЊЕ СТАНИСАВУ СТЕВАНОВИЋУ ЗА ЛЕПОТИЦУ РУМЕНКУ

Фото: Сима

ИНТЕРВЈУ: ПРОФЕСОР ДР МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ

Пољопривреда је неактивирани Фијаш

Са повећањем улагања у пољопривредну производњу од милијарду евра годишње ми бисмо имали привредни раст од три посто и троструко увећање извоза. Ја сам против повећања субвенција, већ улагање треба да буде кроз кредите са разумним и прихватљивим каматама, а не оваквим који прелазе и 20 посто

Разговарао Милош Пантић

Iредавање на Шумадијском пољопривредном сајму у Крагујевцу познати професор Пољопривредног факултета у Земуну и председник Удружења агроекономиста Србије др Миладин Шеварлић започео је једним забрињавајућим податком. Од 2002. године до последњег пописа становништва пре годину дана у Србији је угашено 150.000 пољопривредних домаћинстава. То је последица потпуно запостављеног аграра у земљи и одсуства озбиљне државне стратегије у овој области.

Аграр је турнут у запећак јер пољопривредници нису ни приближно представљени у власти према свом броју. Ако је у земљи 11 посто пољопривредних домаћинстава, онда би у Скупштини сразмерно требало да буде 11 посто посланика сељака, или 27 њих, а тренутно у посланичким клупама имамо само једног пољопривредника, уколико се и он уопште тиме дави, закључује професор Шеварлић.

Рекли сте да се код нас пољопривреда употребљава као политичка и социјална тема, а да је економски део аграра потпуно запостављен. Откада то траје?

Пољопривреда се користи у политичке сврхе јер се о њој говори само у време предизборне кампање. У циљу очувања социјалног мира користи се у време када је цена хране већа, односно када трошкови за исхрану прелазе 25 посто прихода домаћинства, што је обележје сиромаштва, а знамо да је код нас тај проценат далеко већи. Када видите да су у једној земљи, као што је код нас случај, трошкови за исхрану домаћинства прешли границу од 25 посто месечних прихода домаћинства, онда је то показатељ колико су дубоке размере економске кризе у тој земљи.

Како дати економији у аграру приоритет над политиком?

Ако бисмо у нашој земљи повећали улагање у пољопривреду за милијарду евра годишње, онда бисмо повећали производњу за три посто, а вредност извоза била би утроствучена. Ја не знам која би друга област привреде са таквим инвестицијама могла да одбаци

„

Бићемо једина земља која је дозволила продају пољопривредног земљишта страним купцима под истим условима као домаћим, пре него што је ступила у пуноправно чланство ЕУ и почела да користи бар део субвенција из европских фондова

такву вредност производње и толики раст извоза.

Како би се то повећано улагање спровело. Да ли повећањем субвенција?

Ја нисам просталица превеликог повећања субвенција у аграру, ја сам за друге видове повећања конкурентности производње. Нека то буде инвестирање са обавезом враћања, дакле кроз кредите, али да не буду кредити са каматама од 15, 20, па чак и преко 20 посто, јер профит који би покрио овакве камате не може да добаци ни једна грана пољопривредне производње, осим можда малог броја врста у воћарству, као што су јагода, можда купина и јабука, под посебним

условима организовања производње.

Субвенције аграру ове године и иначе нису тако велике као што је у јавности представљено? Шта се ту променило?

Ради се о томе да је изменом законе укинут лимит за давање субвенција у сточарству који је био 100 грава, па ће тако фарме које се баве тржишном производњом са великим бројем грава однети лавовски део субвенција. Друго, могуће је да ће овогодишњи аграрни буџет сносити последице изборне кампање, јер је пољопривредним домаћинствима обећана далеко већа помоћ него што је исплаћена, па ће то морати сада да се надокнади. И треће, заостала исплата субвенција из прошле године за сточаре мораће да се исплате из овогодишњег буџета, па ће по свemu судећи велики део обећаних давања државе за 2013. морати да се одложи за идућу годину.

Сваке године малинари протестују тражећи веће откупне цене, а ове године буне се и ратари због цене сунцокрета.

Одговор из Министарства пољопривреде је да држава не може да одређује цену, већ њу регулише тржиште. Какав је ваш став?

Држава мора да направи регулаторни механизам. Основно питање је што ми не знам цену коштања, односно произвођачку цену по групама производа. Ми смо давно имали плаћена истраживања која су утврђивала ту цену и за сваки производ се знало да ли се то исплати гајити или не. Пољопривредници и њихова удружења немају финансијску снагу да финансирају таква истраживања. Ако би то држава финансирала, ми бисмо имали цену коштања сваког производа и онда

Узео бих кредит од Русије од милијарду евра под повољном каматом, а да отплата буде у пољопривредним производима. Само плащаном на руско тржиште ми бисмо могли знатно да увећамо нашу производњу

би се знало да ли то може да донесе барем минималан профит и које гране треба помоћи да обезбеде барем прсту репродукцију, ако су тржишни услови неповољни.

Други проблем је што држава мора да реши питање одсуства јавних складишта. Недопустиво је да у Србији нема ни једног јавног складишта, а имамо 10 силоса, односно млинова који су у поступку приватизације или реприватизације. Зашто би неки млин био

по други пут у поступку приватизације, зашто га држава не подржави и направи јавно складиште у коме би пољопривредници могли да лагерују своје производе.

У процесу придрживања Европској унији српском аграру прете многа искушења, поготову што од 1. јануара идуће године између нас и ЕУ ступају на снагу царински прописи који важе међу земљама чланицама. До чега то може да доведе?

Уласком у ЕУ не може само да се добије, већ нешто мора и да се изгуби. Ви морате тако да испретоварате да добитак буде већи од губитка. Проблем је што ми већ 10 година, а нарочито од једностране примене прелазног трговинског споразума, немамо у држави озбиљно истраживање колико су губици и добици и како треба преговарати да се што више заштити домаћа производња од конкуренције која ће од почетка идуће године бити изузетно јака јер ступа на снагу бесцарнички увоз из земља ЕУ. При томе, субвенције су код нас, као што znate, 12.000 динара по хектару, а у земљама ЕУ барем четири пута веће, док су у појединим чланицама и више од тога.

Како да домаћи пољопривредници буду конкурентни?

Наши производи морају да смањују трошкове производње, јер колико су им трошкови мањи, толико ће бити конкурентнији. Друго, удруживањем могу да повећају конкурентност како у набавци репроматеријала, тако и у набавци механизације и у заједничком коришћењу машине. Битан је и заједнички наступ на тржишту, односно што веће смањивање броја посредника од њиве до трпезе.

По споразуму са Европском унијом од почетка 2017. године биће омогућена продаја пољо-

НЕЗАПОСЛЕНI СТРУЧЊАЦИ

Двеста задруга без агронома

Оштро сте критиковали укидање агронома саветодаваца по српским селима, помињући потпуно супротне примере у Словенији и Хрватској?

Противник сам укидања ове службе извише разлога. Прво, знамо да је у нашој земљи више незапослених него запослених агронома и да имамо и незапосланих доктора и магистара агрономије. Држава није укинула сијасет агенција које су биле критиковане у јавности, али је нашла за потребно да укине агрономе саветодавце, иако имамо податак да је од 2002. године, од последњег пописа становништва код нас смањен број пољопривредних домаћинстава за 150.000. Ја се залажем не само да држава ангажује ове стручњаке, већ да их запосле и приватне задруге, јер имамо 200 задруга без иједног агронома.

привредног земљишта странцима у Србији. Ви сте критиковали овакво решење?

Бићемо једина земља која је дозволила продају пољопривредног земљишта страним купцима под истим условима као домаћим, пре него што је ступила у пуноправно чланство ЕУ и почела да користи барем део субвенција из европских фондова. Прво је такав споразум парафиран у нашој Скупштини, а пре него што су га парафирале земље чланице ми смо покренули поступак да се ово решење измени. Мислим да та измена код земља чланица неће проћи, а са друге стране, испадамо неизбјиљни, јер прво нешто потписујемо, а после тражимо да се то промени.

Имамо пример Хрватске, која је постала пуноправни члан ЕУ и више 70 посто субвенција из европског аграрног буџета, а дозволила је продају приватног пољопривредног земљишта странцима тек седам година по приступању ЕУ, а ми ћemo од 2017. то дозволити, иако нећemo бити пуноправни члан.

Имали смо 2011. године рекордан суфицит у аграру од 1,4 милијарде долара, док је прошле године он смањен. Велике наде у повећању извоза полажу се у аграр, да ли ће оне остварити?

Сумњам да хоће, јер многе нелогичности треба прво отклонити да би се повећала производња. Зашто би ми плаћали субвенције онима који закупљују државну земљу и обрађују је. Зар није доволно што су добили државну земљу и тако смањили трошкове по јединици производа. Такође, код давања субвенција треба правити разлику у економској моћи производија, која постоји и у различitim деловима Војводине, а тек је видљива у остатку Србије.

Да ли ће се остварити највећи представник државне власти о повећаном улагању у наш аграр као великој извозној шанси?

Све зависи од тога да ли постоји политичка волја. Ја бих то драгачије радио. Узео бих кредит од милијарду евра, под повољном каматом, а да отплата тог кредита буде у пољопривредним производима. Тако бисмо повећали упосленост капацитета, ангажовање радне снаге и извоз, а Руској Федерацији недостаје храна. Само пласманом на руско тржиште ми бисмо могли знатно да увећамо нашу производњу.

ГЕНЕТСКИ МОДИФИКОВАНА ХРАНА

Општине рекле своје не

Велики сте противник увоза генетски модификоване хране и семена у нашу земљу. Какав ће бити исход?

Све зависи од расположења народа. Ја сам аутор декларације о забрани увоза генетски модификоване хране и организама коју је већ потписао велики број локалних самоуправа у Србији. На знам да ли ће народни посланици из тих градова и општина имати снаге и храбrosti да у Скупштини гласају супротно од својих локалних заједница, односно бирача. Скупштина општина Чачак, на пример, која је прва изгласала овакву декларацију, усвојила је тај документ са 100 одсто гласова, а таквих је још у Србији.

ПРОБЛЕМИ И ДИЛЕМЕ ДАВАЛАШТВА КРВИ

За добровољност увек треба мотив

После несрећа које узбуркају јавност увек се јави велики број давалаца крви, али када је „стање редовно“ најчешће је немаово. Начелница Службе трансфузије у КЦ др Звездана Лојпур каже да су с једне стране, људи с мањком мотива јер су озлојеђени стањем у друштву, а с друге, пита шта држава нуди у замену за драгоцену течност која се може прикупљати једино добровољно

Пише Јаворка Станојевић

Више од стотину Крагујевчана је у понедељак ујутру чекало да се отворе врата Службе за трансфузију крви Клиничког центра како би својом крвљу помогли да се спаси живот девојке тешко повређене у стравичном уdesу у коме су, два дана раније, погинуле њене две другарице. Они који су морали на посао молили су да их пусте преко реда, док су остали стрпљиво чекали. У гомили коју већином чине млади, окупљени посредством друштвених мрежа, има младића и девојака који су се на овај хумани гест одлучили први пут у животу. Слике масе која је похрлила да заврне рукав и да своју крв некоме кога не познаје говори да, упркос свим недаћама, наш народ још није отпео на туђу несрећу. Али нам, такође, говори да овај исти народ, у време када га медији не засипају вестима о великом трагедијама, заокупљен својим проблемима, мало размишља о томе шта би могао да учини за друге.

Последице ове врсте инертности, чије корене можемо тражити у друштвеним, породичним, али и личним мотивима, виђамо у периодичним апелима болница које позивају даваоце одређених крвних група да помогну да се резерве драгоцене течности одрже на минимуму.

Уз последњи, који је медијима прослеђен 12. септембра у коме се Клинички центар, по други пут, обраћао Крагујевчанима који имају О негативну, или А позитивну крвну групу, ишљо је и саопштење да Служба трансфузије већ дуже време не успева да обезбеди добољне количине крви ових крвних група потребе болесницима који се лече у овој институцији.

Иако су апел пренели сви медији у граду, изостао је масовнији одговор, па је Трансфузија поново морала да прибегне усталеној практици позивања сталних давалаца који су Служби оставили своје податке и изразили спремност да помогну кад год је неопходно.

Захваљујући пре свега њима животу ниједног пациент Клиничког центра није доведен у питања због несташице крви. Иако нико није о-

стало без неопходне медицинске помоћи условљене принципом добровољности и хуманости других, важно је да се отвори одговор на питања - због чега људи, који очиглавно у себи имају јак осећај солидарности са ближњима, реагују само када се деси нешто страшно и да ли је држава учинила добољно да их мотиши?

■ Крв даје четири посто људи

Начелница Службе трансфузије др Звездана Лојпур каже да, пошто базични принципи давалаштва крви, према препорукама Светске здравствене организације, Савета Европе и Европског парламента, почивају на самодовољности нације у снабдевању крвљу и продуктима од крви и добровољном, анонимном и неплаћеном давалаштву, обезбеђивање добољних количина зависи искључиво од добре воље и мотивације здраве популације старе између 18 и 65 година.

- Не волим да причам о томе, нити да драматизујем, али овог броја људи који је дошао да помогне повређеној девојци говори да се трансфузија, односно давалаштво, заснива на оваквим ситуацијама. Слично је било и пре пар година када је крв за младића који је имао уdes на мотору дало 150 људи. То му, на жалост, није спасило живот, али такве слике нам говоре да се не ради добољно на мотивацији. Зато изгледа да људе мотивишу једино овакве ситуације, каже наша саговорница

Објашњавајући, без скривања ироније, да је обезбеђивање добољних количина крви националан стратегија која функционише „као и све у нашој земљи“, др Лојпур истиче да је по Закону о трансфузиолошкој делатности пропаганда и мотивација у потпуности у ингеренцији Црвеног крста, док Служба трансфузије одговара једино за обраду и безбедност прикупљеног материјала.

- Ми у Служби такође имамо пропагаторе, јер смо у жаришту свега и имамо најбољи увид у ситуацију која се мења из дана у дан. Наш апел су управо последица промена стања на залихама, а на примеру ове несреће види се колико је важно да оне буду задовољавајуће попуњене. Не желим да неко помисли да драматизујем, нити да призовам

ЗАКОНОМ ЈЕ ЗАБРАЊЕНА ПРОДАЈА КРВИ

несрећу, али ако се, не дај Боже, додги да се преврне аутобус, или се троје-четворо људи нађе у стању као што је ова девојка, наше залихе би се озбиљно смањиле. Јер, само један тако озбиљно повређен човек прим пет-шест јединица крви, десетак јединица тромбоцита, шест-седам плазме. То значи да њему не треба само крв, него и све те компоненте које морамо да дадамо да би се спречило крвављење и да би се испратиле све оперативне процедуре, каже начелница Службе трансфузије КЦ-а.

Истичући да Клинички центар од добијања тог статуса крвљу и њеним продуктима опслужује пациенте из пет региона, односно 1,6 милиона људи, др Лојпур каже да са просечно годишње прикупљених осам хиљада јединица успевају да задовоље критеријуме принципа самодовољности који предвиђа да у давалаштву учествује четири процента популације.

Она, међутим, наглашава да градови чији пациенти гравитирају крагујевачком Клиничком центру не учествују у попуњавању залиха крагујевачке трансфузиолошке Службе.

■ Нису могуће дугорочне залихе

Објашњавајући због чега, упркос чињеници да КЦ успева да задовољи

стандарде и прикупи добољно драгоцене течности, долази до ситуација да се, због хитности, мора апеловати на даваоце, др Лојпур каже да је немогуће правити дугорочне залихе, јер је рок трајања крви и њених производа прилично кратак.

- Зато је важно да имамо добољно давалаца који су спремни да крв дају у континуитету, а не овако, сти

хјески. Било би веома добро када бисмо могли да дођемо у ситуацију да број јединица крви које издамо буде бар једнака броју који уђу у Трансфузију. Јер, није у реду ни прикупити веће количине, ако немате људе који ће то да приме. Онда је то, једноставно, баџање крви и новца, каже др Звездана Лојпур

Према њеним речима, на смањење резерви доста је утицала општа друштвена клима у којој људи, опхрвани свакодневним бригама, немају времена да размишљају о туђим проблемима.

- Код великог броја људи уочавамо став да – пошто ни држава, ни општије не брину за њих, ни они немају моралну обавезу да брину о било коме. Такве особе, чак и када до-

ђу да дају крв за сродника, отворено негодују због тога што Клинички центар није у стању да обезбеди све што је потребно за лечење пацијената. Истовремено бележимо да се број давалаца који су долазили мотивисани дводневним одсуством са послом смањује како опада привредна активност у граду. Проблем нам је и што неки послодавци, попут „Фијата“, не одобравају одсуствовање са послом, чак ни на пар сати којико је потребно да се обави поступак узимања крви. Пошто ми, због мањка кадра, радимо само до 13 и 30, њихови радници фактички не могу да буду добровољни даваоци, јер и када раде ноћне смене, ујутру због умора нису способни за овај хумани гест. Тако долазимо у ситуацију да нам, уз изузетак редовних давалаца, долазе углавном они који познају пацијента коме је крв потребна.

Иако смо најчешће принуђени да на овај начин прибављамо крв, ми сматрамо да то није праведна прича, је увек боље да крв чека човека него обратно. Зато би свако требало да помисли - затребаће мени. У таквој ситуацији је битно да знамо да је неко ко је здрав обезбедио добољно крви да нама, или нашем ближњем, може да се помогне. Ако полазимо од себе, онда и мотивација мора да крене из породице. Бојим се, међутим, да су људи превише озлојеђени ситуацијом у друштву, превише отуђени и заокупљени својим проблемима да би размишљали о хуманости. Јер, они који не могу да оду да плате рачуне, да школују децу, да купе овог... немају времена да размишљају о крви, ако није потребна њима или њиховим најмилијим, објашњава наша саговорница.

Како поменути принципи СЗО пропагирају једнаку бригу о свим давалацима, треба погледати шта наша држава нуди у замену за драгоцену течност која се може прикупљати једино од добровољца, пошто је трговина законом забрањена. Докторка Звездана Лојпур каже да наши даваоци не добијају готово ништа, јер се сatisfakcija за хуманост своди на ситна ослобађања од плаћања партиципације и неких здравствених услуга на која, међутим, могу рачунати само вишеструки даваоци.

Упркос свему, начелница Службе трансфузије КЦ Крагујевац тврди да живот ни једног пацијента ове установе ни у једном моменту није био доведен у питање због мањка крви или било ког већег деривата. Да се то не би дододило и сама је, каже, у виша наврата била принуђена да легне на сто и да крв, или еритроците, што када затреба чине и остали запослени у овој Служби.

ПРОФЕСОР ДОКТОР ПРЕДРАГ ЂУРЂЕВИЋ, ХЕМАТОЛОГ

Крви као „бесплатног“ лека не сме да зафали

Већина људи сматра да је крв потребна пациентима који се подвргавају хируршким захватима, или онима који су претрели повреде које су изазвале обилна крвављења. Оно што многи не знају је да је крв може бити лек који, као и вештачки синтетизовани медикаменти, представља редовну терапију у лечењу многих, често најтежих болести. Ова врста терапије редовно се примењује у лечењу хематолошких болесника који болују од леукемије, тешких облика анемије и других крвних болести.

Директор Клинике за хематологију Клиничког центра Крагујевац професор др Предраг Ђурђевић објашњава да постоје јасне индикације и критеријуми при којим болестима и у којим вредностима се даје тачно одређен крвни дериват.

- Код нас готово да не постоји пациент који не приме неки крвни дериват. Пошто су њихове по-

требе велике, најпре покушавамо да их задовољимо из популације редовних давалаца, али уколико то nije веће, ако најчешће није, регрутујемо се родитеље, пријатеље, колеге са послом... не би ли се оbezbedile добољне количине неопходних деривата. Како су наши пациенти мањом таквим да дуже времена леже на одељењу и свакодневно су им потребне велике количине различитих деривата, временом понестане рођака и пријатеља који могу да им по-

могну. То се ретко дешава, али и тада, у сарадњи са Службом трансфузије, успевамо да се снађемо и премостимо критична период.

Како углавном можемо да задовољимо потребе наших пациентата, готово да не долазимо у ситуацију да морамо да одређујемо приоритет и да „меримо“ коме је лек који се добија из крви потребнији. Уколико до такве ситуације дође, што је изузетно ретко, онда поделимо оно што имамо, али никада не остављамо пацијента без терапије, каже професор Ђурђевић.

Овај хематолог каже да, пошто закон не дозвољава трговину крвљу, његови пациенти нису у могућности, бар не на легалан начин, да крв која је за њих лек купе као друге лекове. Пошто нема званичне потврде о томе да су болесници које лечи били прикупљени да плате такозване добровољне даваоце, др Ђурђевић не жели да се упуства у спекулације о причама о постојању црног тржишта крви у нашој земљи о коме се повремено говори у медијима и које се најчешће повезује са тешким стањем у земљи.

Радник који је недавно добио отказ у СКЦ-у и секретар установе, у одвојеном обраћању овим новинама, изнели су низ замерки на рачун директорке Наде Марковић, од којих неке квалификују као непотизам и незаконит рад

Пише Елизабета Јовановић

Са тврђама да у Студентском културном центру има и „представа“ које се не „играју“ јавно, а уз то су и противзаконите, овим новинама обратило се двоје људи. Прво Милан Костић, бивши шеф „Арт кафе галерије“, а затим и бивши радник СКЦ-а, па пак том Гордана Петковић Лазић, се-

избегли трошкови, међутим, он је још у јулу прошле године полицији послао кривичну пријаву „против одговорних у СКЦ-у“, што говори да неспоразуми нису „од јуче“.

Украко, Костић у кривичној пријави наводи неколико, по њему, спорних ствари. Прво, да је фолклорно друштво „Светозар Марковић“, које ради у оквиру СКЦ-а, гостовало у Канади и Француској, да је за концерте које је имало доби-

кретар установе, а у прошлом периоду и њен директор. Они углавном прозивају актуелну директорку Наду Марковић, која је на челу СКЦ-а још од марта 2007. године.

Костић је у јулу ове године, заједно са још тројицом запослених, добио отказ јер је пре тога затворен „Арт кафе“, званично – због непрофитабилног пословања, у коме су они радили. Одмах потом он се писмом обратио директорки Марковић са захтевом да му исплати разлику у зарадама јер је шест година примио минималац, што је, као тврди, било незаконито и противно колективном уговору. Писмо завршава следећим речима:

„Ако сте себи могли незаконито годинама да дајете стимулацију, ако сте шест година могли да возите службени ауто без одлуке Управног одбора и узимали новац за превоз, незаконито исплаћивали зараде преко студенческе задруге, онда је нормално да и мени исплатите оно што ми по закону припада“.

Костић нуди директорки и да се вансудски „поравнају“, како би се

јало новац, или да он није завршио на рачуну установе. Помиње износ од пет хиљада евра за наступ у Француској, за шта, наводи, има и сведоке.

Потом тврди да је било сукоба интереса јер су неки радови у СКЦ-у поверили директоркином зету, при чему је њихова вредност преувеличавана. На душу директорки ставља и то што су нека лица радила у СКЦ-у, а зараде су исплаћиване преко омладинске заједнице.

Милан Костић у пријави наводи и да директорка „четири године користи службени ауто у приватне сврхе, а истовремено прима надокнаду за превоз“. После пријаве Управног одбора да то није законито, она се писмено одрекла новца за превоз, али и даље користи аутомобил установе, а да притом није вратила новац који је претходно узимала.

На крају Костић прозива директорку Марковић да је „са једног рачуна, са којег примају зараде радници које се финансирају из средстава СКЦ-а, пребацивала новац на други рачун да би исплати-

ла стимулацију појединим радницима, а увелје прво себи. Због тога четворо запослених у АРТ клубу нису могли да имају пуну зараду, већ су добијали минималаце“.

Поводом ове кривичне пријаве Милан Костић се писмено обраћао и директору полиције, с тврђама да крагујевачки инспектори дужни су чинили по његовој пријави, а да су затим само површно проверавали наводе које им је предочио.

„АРТ КАФЕ“ ДОК ЈЕ РАДИО И САДА – ПРАЗАН И ЗАТВОРЕН

Једини опипљиви резултат до сада је – отказ који је добио Костић, а са њим и још троје запослених у СКЦ-у.

■ Бивша о садашњој директорки

Некадашња директорка СКЦ-а Гордана Петковић Лазић, сада секретар установе, понавља или потврђује неке од навода које је изнео Милан Костић, уз ограду да не жели никакав лични обрачун са директорком, нити има неки свој посебан интерес јер јој је остало само два месеца до пензије.

– Није ми позната визија и стратегија рада и развоја СКЦ-а директорке Наде Марковић, али зато

„ Милан Костић: Ако сте себи могли незаконито годинама да дајете стимулацију, да возите службени ауто без одлуке Управног одбора и узимате новац за превоз, незаконито исплаћивали зараде преко студенческе задруге, онда можете и мени да исплатите оно што ми по закону припада

њена „способност“ када су упитању личне привилегије и погодности нема границе. Као противуслугу, непосредно после имениовања за в.д. директора, прима у радни однос неколико чланова ДСС. То је уобичајна практика и не би била значајна да се међу новозапосленима не налази и особа која је без адекватне школске спреме и практичног знања доведена да води послове у Информационом центру, каже Гордана Петковић-Лазић.

Она објашњава да је Информативни центар отворен средствима донације и у њега је уложено 100.000 евра. У свом саставу је имао и „Арт кафе галерију“, рачунарски центар са 11 компјутера, читаоницу са преко 600 наслова на страним језицима и двадесетак стручних часописа. Пружају услуге коришћења рачунара, интернета, обуку за рад на рачунару, курсеве енглеског језика и био је једини ЕЦДЛ тест центар у граду.

– Захваљујући „доброј“ кадровској политици директорке, Центар је затворен, каже наша саговорница, додајући, ако немате тетку за директорку вероватно ћете бити један од многобројних који годинама чекају на запослење.

– Наиме, директоркина сестричина, по занимању техничар за пешажну архитектуру, прво преко омладинске задруге почине да ради као конообраца у „Арт кафеу“ 2010.

Реаговање

Нисте консултовали здравствену структу

(„Бол у оку и у души“, „Крагујевачке“ број 224)

Дом здравља Крагујевац вам се обраћа са молбом да поводом текста „Муке са докторима – Бол у оку и у души“, објављеног 12. септембра у вашим новинама са стране новинара М. Обреновић, након интервјуја са пациенткињом Драгицом Марковић, објавите и овај текст јер објективна и потпуна информација захтева и консултовање здравствене структуре.

Увидом у медицинску документацију пациенткиње Драгице Марковић је први пут дошла у очну ordinaciju Дома здравља 26. августа жалећи се да повремено не види јасно. Урађен је комплетан преглед са

ширењем зеница и заказана контрола због прописивања наочара за 2. септембар. У протоколу је евидентиран тај долазак, без икавих промена на оку, прописане су само наочаре, наводи шефица офтальмологије, која је пациенткињу примила и обавила прегледе.

Након три дана пациенткиња се поново јавила са црвенилом у спољашњем углу десног ока, постavљена је дијагноза Херпес зостер, дата терапија за око против вируса и заказана контрола. Након два дана се пациенткиња јавила на контролни преглед, када је на извештају уписано да пациент не ставља ма-

у око већ ван ока, споља, поново је прописана иста масти за око и посебно масти која се користи за кожу. Даље, дијагноза је постављена 5. септембра код очног лекара, што стoji и у извештају и дата је одговарајућа терапија, која није адекватно спровођена.

Херпес зостер је вирусна инфекција коју узрокује исти вирус одговаран и за настанак овчих болиња. Свако од нас које је прележао овче болиње може касније имати херпес зостер. Након прележаних овчих болиња, вирус остаје „мирбан“ у организму и може се активирати у ситуацијама када ослаби имуношопски

систем у случају стреса, траume тако да ширење зеница не може активирати херпес зостер, а наводи пациенткиње да је „након стављања капи за ширење зеница, током ноћи око почело да отиче“ нису у вези са капима; временски период од активације вируса до појаве првих знакова на кожи износи од 7 до 20 дана, што значи да је до активације вируса дошло раније.

У здравственом картону код лекара опште медицине евидентирана је правовремено упутна дијагноза 4. септембра са сумњом на херпес зостер, офтальмологу и дерматовенерологу и уписано су извештаји са потврђеним дијагнозама и прописана антивирусна и аналгетичка терапија, која се углавном купује, јер не иде рецепт. За наводе пациенткиње о спровођењу аналгетичке терапије у стану пацијента не постоје медицински подаци, нити у Служби кућног лечења, нити у оп-

штој медицини, а ова врста услуга се обезбеђује непокретним, тешко покретним и пациентима у терминалној фази болести.

Дому здравља Крагујевац као акредитованој установи приоритет је задовољство пациентата пруженим стручним и правовременим здравственим услугама. Због незадовољства лечењем или односом према пациентима постоје институције заштитника права пациентата или одељење здравствене инспекције Министарства здравља, којима се незадовољни пациенти могу обратити. Написи за које се не консултује и друга страна, односно здравствени радници само доприносе рушењу угледа и могу бити предмет даљих правних поступака.

Др Бранимирка Свилар,
директор Дома здравља
Крагујевац

године. Чињеница да у њему већ има троје запослених који примају минималну зараду је потпуно без значаја. Сестричина врло брзо „напредује“. Теткина идеја је била да ради као благајник, независно од тога што послове благајника већ ради особа са адекватном стручном спремом.

- Када сам као правница реаговала, директорка ми је укинула трошкове службеног мобилног телефона у износу од хиљаду динара. Додуше, и себи је смањила, али са 5.000 на 3.000 динара. Након мог противљења, великудно ми је признала трошкове у износу од 600 динара, каже Гордана Петковић-Лазић.

Конечно, директорка је пронаша право решење за сестричину примивши је у радни однос на место реализатора програма, на коме је радила самохрана мајке са троје деце, коју је распоредила на послове књижничара, који фактички не постоје у СКЦ-у.

Гордана Петковић Лазић такође наводи да директорка Марковић има и зета, власника самосталне зататске радње, за гипсарске радове, коме је сваке године био обезбеђен неки посао у СКЦ-у, било директно, било преко других извођача радова.

Лазић, ипак, директорки највише замера што је користила службени аутомобил као да је њен лични. Без њега није могла ни када је бивала на годишњем одмору. При томе, сваког месеца примала је надокнаду за превоз. Сви запослени 3.000 динара, а она 5.200, колико кошта месечна карта на релацији Крагујевац – Гружа, где она живи.

Секретар СКЦ-а тврди и да се увођењем новог начина обрачуна прихода и расхода „Арт кафе“ запосленима у кафићу неколика година исплаћује минимална зарада, док директорка и неколицини сарадника добијају стимулације.

■ У култури је све „ситно“

Милан Костић међутим каже да неће престати да се бори за „истеријање“ правде, посебно у доказивању да је он годинама незаконито закидан на заради, да у „Арт кафеу“ нису примали минималца само док је у њему радила и директоркина сестричина и да сада с правом од СКЦ-а погоджује 920 хиљада динара. Такође, понавља да отказ који је добио није законит, јер је наводну сагласност о проглашењу технолошког вишке дао синдикат коме је истекао мандат још 2008. године, а одлука о томе донета на Управном одбору 17. јула ове године није валидна јер није постојао кворум.

Гордана Петковић Лазић закључује:

Питам се докле ће разноразни „менаџери“ без знања и савести бити на високим функцијама, посебно у култури. А када вам у полицији кажу да је све ово „ситно“, са њима морате да се сложите, јер је култура у овој земљи увек била „ситна“, маргинална. Али, овде се више не ради о томе да ли је нешто „ситно“ или „крупно“, већ о менталном и културном обрасцу људи запослених у култури, поготово оних на највишим функцијама баш у тој и таквој култури.

*Ођајашњење

Директорка Студентске културне центаре Нада Марковић прихватају је разговор са аутром штака, он је и објављен и укомпонован у рубрику за објављивање. Међутим, пре зајачење листа она је позвала новинарку Елизабету Јовановић и о ње изричишто тражила да се не објави ни једна јединица реч из њених одговора.

Урадили смо то њеној вољи, па је у штаку остало само „једна ствара“, за шта одговорност не може да сноси ни аутор, ни уредништво.

Услуш, нейримерено је да се јавна личност, а директор СКЦ-а је управо тој ја именује Влада Србије, која је и оснивач установе, тонаша тој принципију хоћу-нећу.

Међутим, тошто на „причу“ о СКЦ-у вероватно овим штаком није састављена штака, директорка Марковић има времена и да се преогисти и да „проговори“

Уредништво листа

ДИГИТАЛНО НАСИЉЕ НАД ДЕЦОМ

Компјутер - опасна играчка

Основци и средњошколци злоупотребљавају интернет најчешће правећи лажне фејсбук странице, качећи увредљиве фотомонтаже вршњака или непријатне снимке. Нису свесни да врло лако могу постати жртве, јер остављају безброј личних података, непромишљено контактирају, чак се и састају са непознатим особама

Bећина родитеља рачунар види као играчку који деци „краде“ време намењено учењу. Деца се, међутим, понекад њиме ииграју на врло опасан начин. Уместо за комуникације и дружење, фејсбук кад-кад искористе и за оговарање, вређање, и малтретирање вршњака.

Тако је, на пример, крагујевачка полиција недавно забележила случај неколико деветогодишњака и десетогодишњака који су свог вршњака у „другарској игри“ свукли, фотографисали га и снимак поставили на фејсбук профил. Жртва „дечје игре“ био је и један директор школе, коме су ћаци направили лажни фејсбук профил.

Сваки трећи дечак и девојчица, каже истраживање које је прошле године спроведено у оквиру пројекта „Зауставимо дигитално насиље“, одговара на поруке непознатих особа. Тако је на социјалним мрежама прихватало захтеве за „пријатељство“ од незнаница, а сваки десети је бар једном или два пута прихватавао састанак са особама које су упознали преко интернета.

■ Деца нису свесна ризика

Дигитално насиље, по дефиницији, подразумева све случајеве који се узимају као уређаји као што су мобилни телефон, рачунар, камера и интернета као средстава за изазвање страха, вређање, понижавање и слично.

Министарство просвете, науке и технолошког развоја и УНИЦЕФ, а уз подршку компаније Теленор, током новембра прошле године, спровели су истраживање о дигиталном насиљу међу ученицима основних и средњих школа. У истраживању је учествовало 3.784 ученика, 1.349 наставника и 2.031 родитељ, а узорак је чинило 17 основних и исто толико средњих школа са територије Србије.

Мобилни телефон, какују резултати анкете, поседује 96 одсто старих основаца и 99 средњошколаца, а тек нешто мањи проценат код куће има и рачунар (95 одсто основаца и 97 одсто средњошколаца). Ин-

тернет свакодневно користи 90 одсто средњошколаца и 80 процената старијих основаца, а у социјалне мреже редовно је укључено 90 одсто средњошколаца и више од половина (65 одсто) старијих основаца.

- Родитељи када се спомене дигитално насиље, аутоматски почину да „криве“ рачунар, не размишљају да и са обичног мобилног телефона деца данас имају приступ интернету. Највећа опасност деци свакако прети од фејсбрука, јер га, готово, сви користе. Међутим, о ризицима ни када преузимају друге апликације, попут оних за андроид телефоне такође не размишљају, иако је приликом приступа јасно наведено да подаци које остављају могу бити искошћени у разноразне сврхе. Они,

једноставно, желе да преузму садржај или играју одређену игрицу и упозорења најчешће не читају, каже Марија Андоновић Радојевић, наставница информатике у Основној школи „Светозар Марковић“.

Са насиљем на интернету додираје, према истраживању УНИЦЕФА имао 12 процената основаца и средњошколаца, осам одсто је искусило нежељено снимање мобилним телефоном или камером, а исто толико је добијало насиље СМС поруке, док 12 процената има искуства са насиљним телефонским позивима.

Међу анкетираним ћацима пет одсто признаје да су узнемиравали друге на интернету, док је за проце-

нат мање оних који су снимали мобилним телефоном или камером некога ко то не жели. Само два одсто ученика истраживања признаје да су слали неугодне СМС поруке, а двоструко више да су упућивали непријатељима, немајући свест да би неком на памет могло да падне и да злоупотреби њихов профил. Друштвене мреже су данас распрострањен вид комуникације и тешко је од њих побећи. Њихов циљ је, између осталих, и упознавање, али деци треба предпочити ризике. Радозналост и недостатак критичког мишљења су карактеристика дечјег узраста, зато и није чудо што се у виртуелном свету понашају на такав начин. Чак и одрасли којима је уметност и сазнање говори да је одређено понашање

лоше упућају се у ризичне ситуације, па је нереално очекивати од деце да буду одговорна до краја.

На родитељима је зато велика одговорност. Начело приватности овде не важи. Родитељи морају да имају приступ профилу свог детета, али пре свега да са њим изграде однос поверења. Забране коришћења друштвених мрежа ту неће много помоћи пошто ће им дете приступати кришом, каже Милијада Живић Илић, психолог у Основној школи „Радоје Домановић“.

Истог мишљења је и Слађана Јовановић, начелница Одељења за информационе технологије у овдашњој Полицијској управи, која већ неколико година крагујевачке основице и средњошколце учи о безбедности на интернету.

- Родитељи, али и наставници, па на крају и ми који се бавимо превенцијом, морамо деци предочити да на интернету треба да поштују иста она правила која важе у реалном свету. Као што предшколца учимо да не прилази непознатима и не прихватава све што му се понуди, исто важи и када су упитању непознати „пријатељи“ са фејсбуком.

Родитељ не треба свакодневно да седи са дететом за рачунаром или да га криши отвором, али би повремено требало да заједнички „пели“ пријатеље, погледају какве фотографије и статусе дете објављује и да инсистирају да не дају личне податке, односно да чувају приватност, каже наша саговорница.

Начин на који основци и средњошколци најчешће злоупотребљавају интернет, по речима Слађана Јовановић, је неовлашћен приступ профилу својих вршњака или прављење лажних фејсбук страница на име друге особе, које касније користе за слање увредљивих порука. Објављују неприкладне снимке, узнемиравају или оговарају, али се дешава и да омаловажавају или прете, што, када се чини путем фејсбука, има знатно већи одјек него усмено.

Марија ОБРЕНОВИЋ

НА ИНТЕРНЕТУ ВАЖЕ ИСТА ПРАВИЛА КАО У ЖИВОТУ: СЛАЂАНА ЈОВАНОВИЋ

ФЕЈСБУК НАЈВЕЋИ ПРОБЛЕМ

Жртве и одрасли

У Крагујевцу не постоји специјализовани тим који се бави високотехнолошким криминалом, али је зато низ служби ту када се било ко, било да су упитању деца или одрасли, нађу у ситуацији да буду жртве дигиталног насиља или интернет превара. Било који вид узнемиравања од стране вршњака путем интернета може се, на пример, пријавити школском полицији. Озбиљније предмете обично преузима овлашћење Одељење за привредни криминал, а оне најобиљније, који подразумевају угрожавање живота или се тичу већих суми новца, шаљу Одељењу за високотехнолошки криминал у Београду.

- Највећи број пријава које нам стижу за злоупотребу интернета тичу се управо фејсбука. Обично се ради о лажним фејсбук профилима, на које онај ко их је креирао каци увредљиве поруке или непримерене фотомонтаже или снимке. Ако су упитању само увреде, гонимо их по приватној тужби, док претње подлежу кривичном гоњењу, каже Дејан Михајловић, шеф Одсека за сузбијање привредног криминала у овлашћењу Полицијској управи.

Жртве оваквих „игара“ некада могу бити и одрасли. Крагујевчанка средњих година, лани, умalo није изгубила посао када је директор фирме у којој ради, на њеном фејсбук профилу, којим се неко поиграо, видео непримерене фотографије.

ИЗЛОЖБА ЈОРДАНА ЕРЧЕВИЋА У „УДРУЖЕЊУ КРАГУЈЕВЧАНА У БЕОГРАДУ“

Шумадија вечита инспирација

После летње паузе поново су заживеле активности у београдском „Удружењу Крагујевчана и пријатеља Крагујевца“. За прво културно дешавање у обновљеним и адаптираним просторијама, посебно галерији, прошлог четвртка, нимало случајно није одобрена изложба познатог крагујевачког сликара Јордана Ерчевића.

ЗОРАН МАТОВИЋ СЛИКОМ ИЗ СОПСТВЕНЕ КОЛЛЕКЦИЈЕ УПОТПУНИО И ЗАОКРУЖИО ЕРЧЕВИЋЕВУ ПОСТАВКУ

КОЛЕГЕ, ИСКРЕНИ ПРИЈАТЕЉИ ЕРЧЕВИЋА И КРАГУЈЕВЦА НА ИЗЛОЖБИ У БЕОГРАДУ

дана Ерчевића који овом поставком обележава 40 година своје излагачке делатности. Ерчевић је за ову изложбу одабрао 39 слика, али је број допуњен и заокружио, баш као што је и ред, Зоран Матовић, председник Управног одбора удружења, који је за ову прилику приложио његово дело из циклуса „Центар“ из своје личне колекције.

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове опште управе
И лок. самоуправе
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника (лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе - Секретаријат за комуналне послове и надзор-одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца. Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржава се у уторак 24. септембра 2013. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града.

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу "B" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају. Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Матовић приликом отварања изложбе није штедео похвале за Ерчевићев дар и уметнику вичају.

- Желели смо да баш маestro Јордан направи леп увод у нову сезону и нашу Шумадију, баш онако како само он уме – без много речи, али са много боје. Крагујевчани у Београду обележавају овом изложбом свој и његов јубилеј и дају специфичан печат његовом слављу, истакао је Матовић.

Ни сам уметник није крио задовољство пријемом у Београду.

- Веома сам задовољан овом поставком и избором слика а највише ме је обрадовао долазак колега Николе Јанковића, Радице Илић, Владе Суботића. Пратила ме је киша у доласку и ево је и за време изложбе, тако да су на изложбу дошли само проверени лични пријатељи и прави пријатељи Крагујевца. Изложио сам најлепше слике настале у периоду „златне јесени“, када моје сликарско око налази своју вечиту инспирацију у Шумадији, емотивно је зборио Ерчевић на отварању изложбе и додао да је „зашао у сва села и све кутке свог сликарског царства“.

Нису изостале ни похвале колега, па је тако сликарка Радица Илић, одушевљено констатовала да је Ерчевићева изложба „празник за очи и одмор за душу“.

М. ИГЊАТОВИЋ

БРОНЗАНА МЕДАЉА ЗА ЈЕДИНИЦУ „ДР ЕЛИЗАБЕТ РОС“

УСПЕХ ЈЕДИНИЦЕ „ДР ЕЛИЗАБЕТ РОС“

Бронзани омладинци

Омладинци крагујевачког Црвеног крста, екипа теренске јединице „Др Елизабет РОС“, освојили су бронзану медаљу на овогодишњем Државном такмичењу из Прве помоћи. Снаге су у Београду, на Светски дан прве помоћи, 14. септембра, одмеравали са још 15 врло спремних тимова из читаве Србије.

Ове године на Кошутњаку се окупило 700 волонтера из 17 градова Србије. Поред омладинаца, такмичио се и крагујевачки подмладак Црвеног крста, а у ревијалном делу наступили су и најмлађи хуманитарци - ученици Основне школе „Станислав Сремчевић“.

Тима такмичења била је „Прва помоћ при повредама на раду“. Млади Крагујевчани на овом такмичењу показали су како знају да

брину о свом здрављу, али и да брзо и ефикасно помогну свакоме коме је помоћ потребна.

Државно такмичење из прве помоћи одржано је и ове године под покровитељством Министарства здравља и Министарства за рад и социјалну политику. У питању је највећа и најмасовнија манифестација овог типа у Србији.

ДРУГИ „СПОРТ ФЕСТ“ АРЕНЕ ФАН ФЕКТОРИ У „ПЛАЗИ“

Промоција лепоте и здравог живота

Ако се лаички питате шта заједничко имају карате и кик бокс клубови, ритмичка гимнастика и зумба, самба, одговор је прост – сви су заједно учесници манифестације коју другу годину за редом организује Арене Фан Фектори у крагујевачкој „Плази“. Овогодишњи „Спорт фест“ одржан је у атријуму (холу) тржног центра од 12. до 15. септембра и на њему је учешће узело чак 14 крагујевачких спортских, борилачких и плесних клубова, као и оних који се баве рекреацијом, попут аеробика и пилатеса.

Списак учесника заиста је импресиван јер у њој је активно учествовало преко 350 такмичара који су се, пропагирајући спорт, здрав живот и исхрану, такмичили у неколико категорија са све циљем да баш њихов колективни наступ буде проглашен за најлепши, најатрактивнији и најупечатљивији перформанс смотре.

На свечаном отварању окупило се прбрано друштво врхунских спортиста и спортских радника, попут пливачког аса Милорада Чавића и каратисткиње Тање Петровић. За добро расположење био је задужен водитељ Иван Зељковић, познатији као Зека Милионер.

- Сматрамо да дани спорта у Крагујевцу нису могли да протекну без врхунских спортских клубова и њихових наступа. Поучествовали смо њиховим учешћем кроз које су показали посебно припремљене перформансе, што је и била наша основна идеја, а то је да се што већем броју Крагујевчана и посетилаца

ЗАПАЖЕНИ НАСТУПИ ПЛЕСНИХ ГРУПА

НАЈМАСОВНИЈИ И НАЈАТРАКТИВНИЈИ – КАРАТЕ КЛУБ „КРАГУЈЕВАЦ“

„Плазе“ дочара велика улога спорта, здраве исхране и здравог живота у савременом друштву, сматрају организатори манифестације из Арене Фан Фектори.

Завршне вечери организован је и избор за Мис спорта на којем су учествовале девојке из клубова који су се представили на овој манифестацији. Сви заинтересовани могли су да гласају преко фејсбука или директно у „Плази“. Победници овог перформанса по категоријама су: Тијана Радуловић Фрцокла (најбољи перформанс у децејијој категорији), Ивана Страхињић (најбољи перформанс за појединачна) и за најбољи плесни наступ – Плесна група „Фиеста“.

За најбољи спорчки перформанс проглашен је наступ Карате клуба „Крагујевац“ заједно са њиховом цу-цују секцијом.

За Мис „Спорт феста“ проглашена је Даша Радосављевић, за Мис фејсбука Јелена Стојковић, њена колегиница по титули у категорији спортеске перформерке је Ивана Страхињић, док је титула мисиске бикинија припадла Даница Јоксимовић.

З. М.

ТРАДИЦИЈА ГЉИВАРСКОГ ДРУШТВА

Изложба гљива на ПМФ-у

Каква је разлика између јестивих и нејестивих гљива, на који начин препознати отровнице и још много тога Крагујевчани ће имати прилику да науче у сутоту, 21. септембра. Наиме, Гљиварско друштво

„Шумадија“ у великој сали Природно математичког факултета организује традиционалну 13. изложбу гљива.

Као и сваке године и ове ће бити организована дегустација јела направљених од печурки, а биће приређена промоција монографије аутора Небојше Лукића „Род аманита у Србији“.

Сала ПМФ-а за све заинтересоване биће отворена од 16 до 21 сат, а улаз на изложбу је слободан.

„ЗАСТАВА АУТО ДЕЛОВИ“
ИЗ КНИЋА У БЛОКАДИ
**Узалуд
склопили
репограм**

Рачун предузећа „Застава ауто делови“ из Кнића ненајављено је блокиран, а разлог за овакав потез државе је, изгледа, само донекле оправдан. Стари дуг за неуплаћене порезе и доприносе износи 80 милиона динара, што није мало, међутим, бар према речима забринутих суграђана који су желели да остану анонимни, блокада је дошла као гром из ведрог неба, пошто је са бившим министром економије и привреде Млађаном Динкићем потписан споразум о репограму дуга и повезивању радног стажа.

Шта је прави разлог насталог непоразума са државом било је немогуће сазнати, с обзиром да смо на питање упућено директору блокираног предузећа Војину Максимовићу добили одговор да директор Максимовић од првог радног дана ове седмице више није први човек „Застава ауто делова“. Зашто, остало је недоречено, а осим тога, ускраћене су и све остale информације из книћанског предузећа.

У сваком случају, анонимни суграђани, вероватно из редова забринутих радника, тврде да су „Застава ауто делови“ из Кнића успевали, претходних десет година, да опстану на тржишту без помоћи државе, плаћали су порезе, доприносе, фирма је „ хранила“ око 60 запослених и толико породица и, са двомесечним заостатком, ипак, редовно исплаћивала колико-толико пристојне плате. Блокадом рачуна „Застава ауто делова“, до јуче запослени, по свему судећи, завршиће на евидентици незапослених лица.

ОСНИВАЊЕ СИСТЕМА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ У ШУМАДИЈИ

Резервисти у јединицама за заштиту од пожара

За специјализовану јединицу цивилне заштите за спасавање од пожара за подручје Шумадијског округа пријавио се 31 полазник, а још 85 чека обуку спасавања из рушевина

У просторијама Ватрогасног дома првог радног дана ове седмице почела је петодневна обука за припаднике специјализоване јединице цивилне заштите - Чете за заштиту од пожара Управе за ванредне ситуације. Тако се после више од две деценије „паузе“ у Србији изнова успоставља систем цивилне заштите која је организована у складу са Законом о ванредним ситуацијама.

Сектор за ванредне ситуације је као приоритет обуке специјализованих јединица цивилне заштите препознао, управо, јединице за заштиту од пожара, објашњава Александар Лазаревић, начелник националног тренинг центра у Сектору за ванредне ситуације. На територији Србије биће формирано 27 таквих јединица. Обука је завршена у 16 градова, док ће у осталих 11 организационих јединица бити спроведена до краја године.

- Предвиђено је да укупно 700 припадника прође обуку, Србија ће имати специјализоване јединице за спасавање из рушевина, затим за спасавање под водом и на води, као и за збрињавање. Наша је жеља да

ПОЛАЗНИЦИ ОБУКЕ ЗА СПАСАВАЊЕ ОД ПОЖАРА

ТРАДИЦИОНАЛНА ЈЕСЕЊА АКЦИЈА „ЧИСТОЋЕ“

Бесплатно уклањање кабастог отпада

Јавно комунално предузеће „Чистоћа“ од понедељка, 16. Септембра, па све до 07. октобра, спроводи традиционалну јесењу акцију бесплатног одношења кабастог отпада са крагујевачких улица.

Током ове акције грађани могу да оставе дотрајали намештај, уређаје и остали габаритни кућни отпад поред контејнера, одакле ће га екипе „Чистоћа“ уклонити, али из овог предузећа подсећају да се акција не односи на зелени отпад и грађевински шут.

Бесплатно одношење кабастог смећа важи само за грађане, односно физичка, не и за правна лица, која ову услугу плаћају по ценовнику „Чистоће“. Уколико грађани, имају потребу да кабасти отпад изнесу другим данима током месеца, то могу учинити позивањем Контакт центра ЈКП „Чистоћа“ на број 034/501-180, сваког дана осим недељом, у период од седам до 21 сата.

Sigurnija budućnost sa EU diplomom

Akreditovane online studije na srpskom jeziku

Bachelor program:

Poslovanje
Business Management
diplomirani ekonomist /VS/

Najveći smo privatni fakultet iz Slovenije, sa tradicijom, kvalitetom, меđunarodnom prepoznatljivošću i EU standardima. Jedini smo fakultet где можете студирати online (i putem mobilnog telefona) iz Srbije ili inostranstva.

Prezentacija fakulteta održava se **у уторак, 24. septembra u 17 sati** u Hotelu Kragujevac (Kralja Petra I број 21). Pridružite se групи више од 1.500 студената.

Ostalo je још само неколико слободних места за upis.

Master program:

Međunarodno poslovanje
International Business Management
(Ekw. diplomske akademske studije-master studije)
Magister poslovnih ved

Upis
2013/2014.
u toku

23 godine tradicije
13 godina
online studija

КРАГУЈЕВАЧКИ ТЕАТАР ОТВОРИО „МЕСЕЦ СРПСКЕ КУЛТУРЕ У МАЂАРСКОЈ“

Сеобе испуниле своју мисију

Представом „Сеобе“ отворена је прошлог викенда најзначајнија годишња културна манифестација Срба у Мађарској, којој су присуствовали представници власти обе државе. Глумци крагујевачког ансамбла потврдили су високи уметнички реноме, а по речима директора српског позоришта из Будимпеште Милана Руса и КСТ-а Воја Лучића, у плану је и даља сарадња две театарске куће које нераскидиво повезује стваралаштво Јоакима Вујића

Пише Зоран Мишић

Крагујевачком Књажевско-српском театру припала је изузетна част да прошлог петка представом „Сеобе“, коју је по роману Милоша Црњанског режирао Пјер Валтер Полиц, у мађарском Националном театру у Будимпешти отвори манифестацију „Месец српске културе у Мађарској“. Отварању ове смотре (види први антрејле), која представља најзначајнију годишњу културну манифестацију наших сународника у суседној Мађарској, присуствовали су представници власти обе државе, а њено одржавање и гостовање Театра помогло је Министарство културе Србије.

После напете, трилер завршице, која можда више приличи филмском него позоришном жанру – хоће ли се или неће кренути (неизвесност због неуплаћених средстава) ипак дочекасмо срећан крај и кренусмо пут Мађарске испраћено кишом. Пратиће нас све време пута тамо и назад, као и током боравка у Будимпешти. После путешествија типа „упознај Војводину, а потом и Панонију, да би је више волео“ стижемо на одредницу, хотел „Златни парк“, у самом центру Будимпеште, преко пута славне железничке станице Келети. Вечера у познатом ресторану „400“ (име исто на свим језицима) чији је власник наш земљак Неша Анђелић, па ко има воље и снаге да се упознаје са ноћним животом Будимпеште. Клубови који ничу као печурке по напуштеним здањима заиста су оригинални и гарантују добар провод.

Омиљена флоскула наших политичара заиста је оживела у главном граду Мађарске, јер Будимпешта заиста јесте „велико градилиште“, гради се на све стране, што ни мало не смета хордама туриста и странаца који су буквально закрчили сваку улицу у центру Пеште и самом Будиму. Упркос кризи, ова година је рекордна по посети туриста.

- Ако желиш заиста да упознаш Мађарску, не иди у Будимпешту, јер је то европски град у којем је сваки трећи житељ странац, тврде

ОВАЦИЈЕ АНСАМБЛУ КРАГУЈЕВАЧКИХ „СЕОБА“

ПРЕДСТАВНИК МАЂАРСКЕ ВЛАДЕ РИХАРД ТИРЧИ

ДИРЕКТОР КСТ-А ВОЈО ЛУЧИЋ

РЕДИТЕЉ ПЈЕР ВАЛТЕР ПОЛИЦ

наши сународници, а сами Мађари се слажу са тим, пре свега што данак плаћaju сами житељи централних градских квартоva у којима је буквально све подређено туристима и, сходно томе, и скupo.

■ Где Бетовен стаде, ми продужисмо

Представа крагујевачког Театра игра се у мађарском Националном плесном театру на чуvenoj Цитадели, здању одмах до званичне председничке резиденције – Палате „Шандор“, где стална смена гардиста увесьава туристичке посленике. Сами Мађари јако су

поносни на ово здање из 1787. године као објекат који је још онда наменски подигнут за извођење представа и до сада никада није мењао своју намену. О славној прошlostи театра у којем ће се одиграти крагујевачке „Сеобе“ сведочи и спомен плоча на његовој фасади која нас „обавештава“ да је 1800. године у њему наступао лично и славни Лудвиг ван Бетовен. Толико о окружењу и амбијенту.

О самој манифестацији Милан Рус, глумац и редитељ, оснивач и директор Српског позоришта у Мађарској, каже да она оставља јак

и добар утисак не само на тамошње Србе, већ и на већински народ Мађаре.

- Искрено, као једна мала национална мањина имамо креативне снаге да изнесемо толико квалитетних и различитих културних програма, истиче он не без поноса, додајући да су у Мађарској многоbrojni Немци, Роми, Словаци, Румуни и Хрвати, којих има више него дупло у односу на Србе.

По резултатима пописа из 2011. година да су Срби изјаснило се нешто више од 10.000 житеља десетомионске Мађарске, а занадимљиво је да је на претходном

попису, пре једну деценију, та цифра била више него три пута мања. Очигледно је попустио страх од потенцијалних репресија.

- Кад се ради о културним програмима, ми смо остварили такве резултате које нам признају и сами Мађари, као и друге националне мањине. Само један концерт Ђорђа Балашевића имао је преко 2.400 гледалаца, а на позоришним представама имамо и по 700 гледалаца. Култура није такмичење, али је очигледно да наше српско стваралаштво све више интересује и већински народ и остale који живе у Мађарској, сматра Рус.

■ Срби мали, али гласни

Манифестацију је званично отворио Љубомир Александров, председник Српске самоуправе у Мађарској, подсетивши на речи Николаја Велимировића „да је народ без културе – тело без душе“ и да једну нацију не чини масовност, већ њена култура и духовност, без које брзо нестаје.

Стицајем окности, баш Крагујевчанка Славица Трифуновић, помоћница министра културе за међународну сарадњу, поздравила је све присутне у име српске владе и подсетила на вишевековну сарадњу Срба и Мађара на свим пољима.

- Први суседи су увек најпоуздан-

данија срадници. Заједница Срба у Мађарској преко своје самоуправе је заиста добро органована и значајна су њихова настојања да учврсте сарадњу и односе са својом матицом, државом Србијом. Манифестацију дана српске културе Министарство културе је организационо и финансијски подржавало и подржаваће је, јер на тај начин не да боље упознајемо једни друге, него и учвршујемо односе између наше две земље, истакла је она, додавши да изузетна помоћ коју добија и од мађарске државе јасно говори о угледу који српска заједница ужива у тој земљи.

Са њом се сложио и њен колега из мађарске Владе Рихард Тирчи, из Министарства за људске ресурсе, начелник Одељења за контакт са националним мањинама.

- Политика мањина у Мађарској је на европском и завидном нивоу и циљ мађарске Владе је да проширије културну аутономију мањина.

Срби у Мађарској имају одлично изграђене институције: српску самоуправу, основну школу и гимназију „Никола Тесла“ у Будимпешти и основне школе у другим градовима, Српско позориште... Добар пример за проширење културне аутономије је баш школа „Никола Тесла“ чије су руковођење у потпуности преузели

МЕСЕЦ СРПСКЕ КУЛТУРЕ У МАЂАРСКОЈ

Стваралаштво, духовност и традиција

Манифестација „Месец српске културе у Мађарској“ одржава се ове године четврти пут и траје од 13. септембра до 14. октобра, са програмима који се не приказују само у Будимпешти, већ и свим осталим местима у Мађарској где живе Срби, у Печују, Батањи, Сантову, Помазу, Кечкемету, Калазу, Сегедину, Ловру и Сентандреји.

Смотра покрива све сегменте српске културе, традиције и стваралаштва: драмско, књижевно, филмско, музичко, ликовно, фолклорно... Посебно се организују и кулинарско-гастрономске вечери које за циљ имају промоцију српске кухиње а велики значај током овог месеца придаје се и духовној баштини – српским славама попут Преподобног Симеона Столпника, који наши сународници масовно славе у Печују, Сантову и Батањи 14. септембра и који је укључен у официјелни програм манифестације.

Сем представе „Сеобе“, биће одржано и књижевно вече под називом „Пештански омнибус“ на којем учествују српски писци из матице, али и они који живе и раде у дијаспори, попут Мађарске, Немачке, Италије, Румуније, Француске. Предвиђен је и филмски програм са премијерним приказивањем остварења Јубише Самарџића „Мирис кише на Балкану“, низ концерата, ликовних изложби, наступа фолклорних ансамбала...

- Циљ организовања „Месеца српске културе“ у Мађарској је да преко уметничког стваралаштва и него-вања духовне традиције ојачамо сарадњу две државе, наше матичне - Србије и Мађарске у којој живимо, истиче Милан Ђурић из „Културног документационог центра“, додајући да су ова смотра такође повезује и институције и установе у обе земље које се баве сличним програмским делатностима у области културе, па ће тако у оквиру овогодишњег „Месеца српске културе“ бити организована изложба наивне уметности из музеја у Јагодини, баш музеју у Кечкемету, који негује у врсту ликовног стваралаштва у Мађарској.

ПОЗОРИШТЕ У КОЈЕМ СУ НАСТУПАЛИ БЕТОВЕН И КРАГУЈЕВЧАНИ – НАЦИОНАЛНИ ПЛЕСНИ ТЕАТАР МАЂАРСКЕ...

...И ПРЕПУНА САЛА

ХВАТАЊЕ ЗАЛЕТА ПРЕД „СЕОБЕ“ – ДЕО ГЛУМАЧКОГ АНСАМБЛА У РЕСТОРАНУ „400“

СРБИ У БУДИМПЕШТИ – САВА ТЕКЕЛИЈА И ГОРАН ДИМИЋ

представници српске заједице, на гласио је Тирчи, такође приметивши „богатство културног живота Срба у Мађарској“ и снагу да организују читав месец са искључиво српским садржајима.

Главни „кривац“ за све ово, Милан Ђурић (35), директор Културног и документационог центра Срба у Мађарској, по занимљује да је графичара, на челу установе која постоји од 2003. већ другу годину.

– Од пре две године имамо и своје просторије, галерију, позориште, друштвени простор, тако да функционишемо као права институција, у којој свако може да се информише и о Србима у Мађарској или и самој Србији. Ми Срби у дипломи и у окружењу, иако постоје наше амбасаде, сви понаособ желимо да нашу матицу, иако нис-

мо њени држављани, представљамо у најбољем светлу, тврди он, додајући да овогодишње отварање манифестације крагујевачком представом „Сеобе“ на симболичан начин објединује два значајна јубилеја, два века од прве представе Јоакима Вујића и 120 година од рођења Милоша Црњанског.

– На тај начин ми одајемо пошту нашим великима.

По Ђурићу, циљ ове манифестације која се одржава широм Мађарске, у свим местима где живе Срби, је да обједини читаву заједницу.

– Покренули смо „Месец српске културе у Мађарској“ баш са циљем да сви ми осетимо да смо једна заједница и због потребе да се окупимо око ње, истиче Ђурић.

■ Најбољи Црњаски икада

Извођење крагујевачке представе пропраћено је овацијама и аплаузом који је дуго одјекивао у препуној сали Националног плесног театра. Објективна будимпештанска публика није крила своје сајне импресије, наглашавајући да су „Сеобе“ у извођењу глумачког ансамбла крагујевачког Театра најбоља инсценација некога дела Црњаског коју су икада видели. По томе је наша представа у потпуности испунила своју уметничку

СРПСКО ПОЗОРИШТЕ У МАЂАРСКОЈ

Биће, ипак, Јоакимовог чуда

Прошлог месеца у жижи наше културне јавности била је незавидна ситуација јединог српског професионалног позоришта у Мађарској, које због финансијских проблема није на начин како су замислили могло да обележи значајан јубилеј – два века од прве српске грађанске позоришне представе „Крешталице“, Јоакима Вујића, која је 24. августа (по новом календару) своју премијеру имала у пештанској театру „Рондела“.

У српским медијима пронела се вест да је ова уstanova пред гашењем. Добра вест је да то није тачно – бар до фебруара. На лицу места смо се о раду ове куће информисали од Милана Руса, глумца и редитеља, оснивача и директора Српског позоришта у Мађарској.

– Модел финансирања мањинских позоришта се променио и нисмо добили средства за тај пројекат. Паре нису стигле на време, али је јубилеј ипак обележен читањем комада Радослава Златана Дорића „Чудо у Рондели“ у мешовитом саставу глумаца из Будимпеште, Новог Сада, Сомбора и Сенте, каже Рус и додаје да се од ове представе није одустало и да је њена премијера планирана за 6. децембар.

– За премијеру „Чуда у Рондели“ понуђена нам је сала Националног театра који је најновији и најлепши позоришни простор тренутно у Мађарској, истиче наш саговорник.

Такође, људи из Српског позоришта у Мађарској планирају да уприличе и изложбу о животу и раду Јоакима Вујића, као и фотографија из представа рађених по његовим делима, а која је тренутно изложена у Галерији „Јоаким“ у крагујевачком Театру. Том приликом, Милан Рус се нада, биће организован и округли сто о значају Вујићеве „Крешталице“ на којем ће учешће узети српски и мађарски критичари и театролози. Он планира и да представници српске заједнице у Мађарској поставе спомен плочу на месту на којем се некада налазила „Рондела“ у знак сећања на извођење прве „праве“ позоришне представе у Србији.

О будућности ове позоришне куће наш саговорник истиче да живимо у временима у којима ништа није извесно и да се мора непрестано стрепити за голи опстанак.

– До фебруара нас има, наиме до тада су нам обезбеђена средства за рад, а касније – видећемо.

и културолошку мисију повезивања два народа и две земље, сунароидника са обе стране границе, али и на импресиван начин препрезентовала нашу културу и уметничко стваралаштво.

Искрено гањут био је и редитељ представе Јанко Валтер Полиц, свесан тежине и значаја да његова режија у иностранству представља дело српског националног класика.

– Веома сам срећан, задовољан и поносан што „Сеобе“ трају и играју се толико дugo у крагујевачком Театру. Ова представа, која још увек није „досадила“ глумцима, већ је играју са ентузијазмом и одговорношћу као на самој премијери пре шест и по година, на прави начин преко уметничког антажмана преноси публици дух Црњанског. Поново се враћам Црњанском, наново га читам и сматрам да смо заиста потрефили саму срж његовог стваралаштва, каже Полиц.

Представи је присуствовао и Горан Димић, Крагујевчанин, ликовни уметник, који већ деценијама живи и ради у Будимпешти и

чест је сарадник нашег Театра. По његовом мишљењу, манифестација је да је веома кратко време успела да постане позната и призната.

– Лако је довести једног уметника и организовати му изложбу, али организовати долазак читавог ансамбла једног великог и озбиљног српског позоришта заиста је вредан успех, сматра Димић. Он није крио своје импресије о представи прокоментарисавши је у свом стилу: „Полиц је увео барок у српско позориште на прави начин, па и у културу замагљену отоманским димом ћевапа.“

Задовољан наступом глумаца куће на чијем је челу био је и директор Театра Војо Лучић:

– Отворити „Месец српске културе“ је велика част за наше позориште, а ми смо и имали представу, једну од наших најнаграђиванијих, тог квалитета, која је била адекватна значају једне овакве смотре. Посебну тежину нашем наступу у Мађарској дала је и чињеница да смо наступили у једном од њихових најзначајнијих и најстаријих театра. Ово је добар начин да се промовише не само

МИЛАН РУС – ОПТИМИСТА ПО ПИТАЊУ ОПСТАНКА СРПСКОГ ПОЗОРИШТА У МАЂАРСКОЈ

Иначе, Српско позориште у Мађарској основано је 1993. године. Прва премијера је била „Сентандрејско јевање“ по светонадрејским вертепским текстовима („Житије господа Исуса Христа нашег, од рожденија па до воскресења“), а њеном извођењу на фестивалу у мађарском Националном театру присуствовао је и тадашњи премијер Арпад Генц.

За две деценије рада Српско позориште имало је педесетак премијера, махом текстова који имају циљ да промовишу савремене српске драме на мађарском и обрнуто.

– Постоји и тим аутора који пише комаде само за нас, па смо изводили и жанрове који су у Србији изузетно ретки или готово непознати, попут историјске рок опере о Светом Сави „Пастир вукова“ либретисте Драгомира Дујмова за коју је музику компоновао Гabor Lenjel или оперете „Сомборска ружа“, истиче Рус. Он каже да је у њиховом позоришту била произведба Копривчиног комада „Мешовити брак“, много пре него у Атељеу 212.

Чланови ансамбла умели су истог дана да изведу комад Душана Ковачевића „Професионалац“ и на српском и на мађарском, у жељи да што боље промовишу наше савремено драмско стваралаштво.

У Крагујевцу су гостовали 1995. године са „Пастиром вукова“, а договорена је и нова сарадња и заједничке продукције нашег и њиховог позоришта, које најављују и Милан Рус и Војо Лучић.

– У разговорима са директором крагујевачког позоришта схватили смо колико нас и вас повезује лик и дело Јоакима Вујића. То је модел сарадње који је још много раније требало да усвојимо као две куће везане за Вујића и његово стваралаштво, сматра Милан Рус.

НАШИ ИЗ МАЂАРСКЕ У ДРУШТВУ КРАГУЈЕВАЧКИХ ГЛУМАЦА

СЛАВИЦА ТРИФУНОВИЋ СА ПРЕДСТАВНИЦIMA СРБА ИЗ МАЂАРСКЕ – ДВА МИЛАНА, РУСОМ (ЛЕВО) И ЂУРИЋЕМ

наше позориште, које је сада заиста у „правој глумачкој снази“ као ансамбл и зато је значајно да наш рад презентујемо домаћој и страној публици што више, већ и најбољи начин да се промовише и сам град Крагујевац, сматра Лучић.

По његовим речима, пријем на који су наишли крагујевачки позорионици у Будимпешти био је изузетан и он већ најављује и наставак сарадње са представницима српске мањине у Мађарској.

– Реч је о заједничким пројектима и копродукцијском раду наша два позоришка јер нас нераскидиво спаја дело и личност Јоакима Вујића, каже Лучић.

Наши сународници у Мађарској оцењују наступ крагујевачког Театра констатацијом: „Јесмо мали, ал' смо гласни“, наговештавајући да имају у плану да у Будимпешти оснују прави Српски културни центар, други у свету после Париза. Надамо се да ће им се планови остварити и да су наше „Сеобе“ допринеле бар неколико корака ка достизању тог циља.

РАЗГОВОР СА ПИСЦЕМ: РАДЕ ЈАРАК

Осуђени смо једни на друге

Помислио сам да би било занимљиво да протагонисти буду из српско-хрватског, дакле мешовитог брака. Њима у неким преломним тренуцима није било лако да се одлуче, изаберу страну, каже Раде Јарак чији је најновији роман „YU puzzle“ премијерно објављен у Србији

Pоман „YU puzzle“, који се у крагујевачким књижарама појавио пре само месец дана, припада је част да отвари нову „Лагуну“ едицију „Плаво-бело-црвено“, чији је циљ да овдашњим читаоцима представи савремену књижевност која долази са простора некадашње Југославије.

Свакако није случајно што нова едиција почиње баш овом књигом, иначе премијерно објављеном у Србији. Наиме, кроз причу о три генерације српско-хрватске породице Ромић, Раде Јарак убедљivo слаже комадиће једног веома бурног века на овим просторима. Кроз појединачне приче које прате судбину сваког лица, роман се лагано пред очима читаоца „слаже“ попут мозаика. Написан је питким и једноставним језиком, а заправо представља „горку пилулу“ која се лако прогута, а након тога данима „вари“.

Иако се на књижевној сцени појавио најпре као песник, Раде Јарак је данас у Хрватској, али и на просторима некадашње Југославије, најпознатији као романописац. Рођен у Дубровнику 1968. године, дипломирао је сликарство на Ликовној академији у Загребу. Ради као управник Центра за ликовни одјо града Загреба.

Иза њега је дадесетак књига и неколико књижевних награда. Дуго се и озбиљно, између осталих, бавио и књижевном критиком. Покренуо је и уређује веб портал за књижевност „Књигомат“.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО“ НАГРАЂУЈЕ

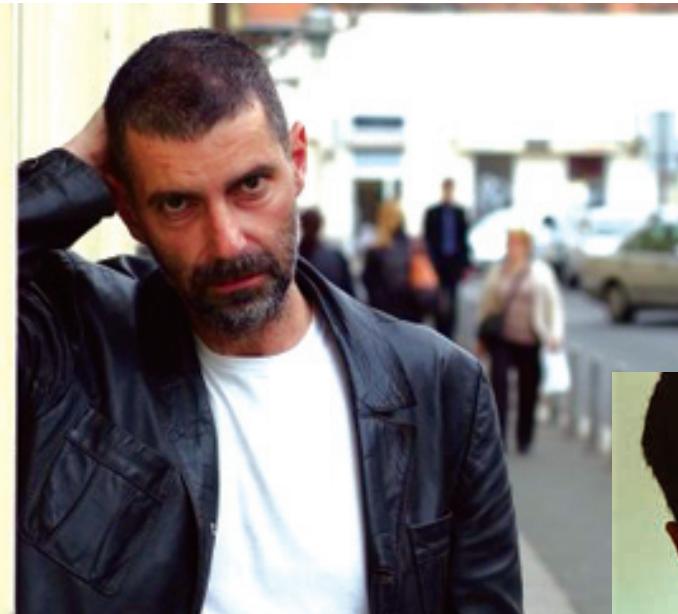
Жене у Ирану

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштво“. Потребно је да у петак, 20. септембра, позовете 034 333 116, после 10 часова и добијете роман „Записано у зvezдама“, Паринуш Саније. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан“, која се налази у Тргном центру „Плаза“.

Роман „Записано у зvezдама“ забрањена је књига овенчана бројним наградама и преведена на више од десет језика. То је потресна прича о јаким женама које се боре за оно што желе, о пријатељству и страстима, али и о љубави према земљи. Велики роман о љубави и нади, о мржњи и патњи. Паринуш Саније храбро и одлучно открива истину о женама у Ирану, окованим традицијом, које се данас, овог часа, боре против фанатизма.

Мазума никада није упознала слободу. Зна само да слуша оца и браћу. Зна и за батине, које често добија. Зна шта се очекује од часне и смртне девојке каква је она: да носи чадор, да служи мушкирцима увек и свуда, да корача брзо, спуштеног погледа. Ипак, Мазума данас није послушала. Усудила се да погледа младића којег сваки дан среће на уским сокцима свога града. Није требало много па да погледи прерасту у велику љубав. У љубав опасну, коју је немогуће скрити и због које ће бити кажњена. Крива је за највећи грех, због тога што воли. Овога пута, батине нису довољна казна. Да би сачувала породичну част, мора одмах да се уда, и то за човека којег ће јој изабрати браћа. Од тог тренутка, Мазума мора да прихвати своју судбину. Да буде предана жена свом мужу, да удовољи свакој његовој жељи, а потом и брижна мајка својој деци.

Док Ираном бесни револуција, ова жена ће храброст пронаћи у љубави коју чува дубоко у себи и коју никада није заборавила. И чекаће дан када ће напокон добити оно што заслужује.

Кроз судбине ваших ликова прелама се историја 20. века на овим просторима. Представљају ли Ромићи, на неки начин, парадигму свега што се дешавало?

Јесте, у нашој традицији (Данило Киш, Живојин Павловић, Иво Андрић, Мирко Ковач) је да сваки писац кад тад мора написати неки историјски роман, који би покушао обухватити одређена раздобља, епохе. Историјској теми сам пришао тако да у први план поставим обичне, мале људе. Тако да је ово нека врста паралелних историја, покушао сам унети светло с непознате стране, ту је играла улогу и моја машта, али машта је морала остати унутар историјског оквира. Тито се спомиње само једном или двапут, исто и краљ Александар. Тема се на први поглед чини лака, али треба много ствари да се поклони да би се постигла комплексност једног времена. Ипак, тема је изузетно занимљива, 20. век код нас био је врло буран. Много ми је помогло кад сам на почетку замислио вилу у Дубровнику, у улици Уз посат и две палме у љеном врту. Касније се око те куће полако окупила и читава породица Ромића. Те две фантомске палме су средишња тачка, пупак романа. Касније се сваки од Ромића развије у свом смрту: Текла, Роман, Јована, Зоран, Милена. Дуго нисам писао о Дубровнику који је мој родни град и било ми је

задовољство опет писати о њему. Осим тога, помислио сам да би било занимљиво да протагонисти буду из српско-хрватског, дакле мешовитог брака. Њима у неким преломним тренуцима није било лако да се одлуче, изаберу страну.

Роман „YU puzzle“ се чита брзо, али се о прочитаном размишља дugo након склапања последње странице. Није ли задатак сваког књижевног дела управо то да тера читаоца на размишљање?

Јесте, тако волим писати. Постоји у писању некакв однос као на ваги, између написаног и не-написаног, између оног што је речено и оног што није речено. Увек волим оставити простор за читаоца, волим га некако активирати, укључити чак и његову машту. То су задовољства која пружа умће писања.

У неким ранијим интервјуима провлачи се теза да је сваки ваш роман омаж неком писцу. Који аутор, осим Радета Јарка, „води“ читаоца кроз „YU puzzle“?

Размишљао сам о Вилијаму Фокнеру кад сам почeo писати роман, али док сам писао, а трајalo је скоро три године, био сам искључиво концентрисан на свој текст. Фокнер је писао који има моћну, стабилну прозу, а ја сам више по-

На неки начин, поготово у култури, осуђени смо једни на друге. Иако су сада међу нама границе, језик заобилази те баријере. Ми смо заправо једни другима најбоља публика

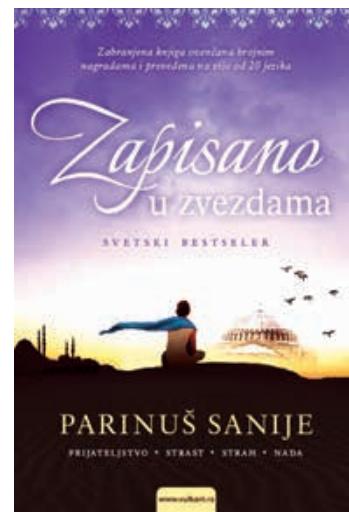
бре резултате. У Хрватској нема таквих иницијатива, дапаче издавачки ланци прилично занемарују домаће ауторе, а домаћа публика се увек занима за домаће ауторе. Едиција „Плаво-бело-црвено“ има потенцијал, сигурно ће бити изазов за писце јер носи патину и носталгију једног прохујалог времена. Ово је заиста културно гледано скоро потпуно јединствен простор, највише због језика који су готово идентични. Каква год времена била увек ће Загреб једним оком гледати на Београд, и увек ће Београд послушкавати што се догађа у Загребу. На неки начин, поготово у култури, осуђени смо једни на друге. Иако су сада међу нама границе, језик заобилази те баријере. Ми смо заправо једни другима најбоља публика, у преводима се много тога изгуби, а одједном имаш, где, суседни народ који те потпуно разуме.

Проблеми књижевника овде и тамо су, чини се, исти - недостатак новца, пуно издавачких кућа, а мало озбиљних издавача, инфлација књижевних награда, од којих мали број има тежину...

Тачно. Код нас је била добра награда Јутарњег листа, основана као еквивалент Нин-овој награди, али с временом је и она замрла. Сад је главно прознање за роман награда „Т-портала“, они покушавају да књижевности врате каквутакву озбиљност.

О књижевности се, наизглед, говори данас много, али тешко је отети се утиску да се то чини на површан начин. Озбиљна књижевна критика проторана је са страница штампе. Није ли то један од разлога што сте покренули „Књигомат“?

Сигурно. У време кад сам покренуо „Књигомат“, пред девет година, интернет је био тек у повожима. Касније је доживио велику експанзију. Интернет је разбио одређене монополе на информације, променио је слику друштва, али то не значи да је интернет савршен. У Хрватској је критика потиснута на маргине дневне штампе, био сам неколико пута у Србији прошлих година и стање је код вас било за нијансу боље. То је један од разлога зашто сам одлучио роман премијерно објавити у Србији.

„ЛАГУНА“ НАГРАЂУЈЕ

Роман о страстима, љубавима и трагедијама

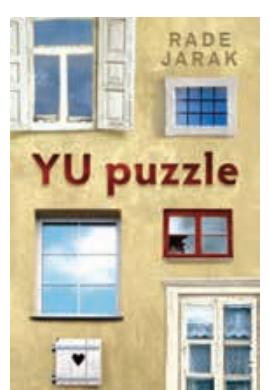
Награђивани хрватски писац Раде Јарак свој нови роман „Yu puzzle“ премијерно је објавио у издању „Лагуне“. Са његовом књигом, овај издавач покренуо је и нову едицију, која носи назив „Плаво-бело-црвено“, у којој ће бити објављиване књиге најзначајнијих писаца са екс-ју подручја настале након распада СФРЈ.

Два читаоца „Крагујевачких“, добиће ову књигу, а потребно је да у петак, 13. септембра, позовете 333 116, после 11 часова ујутру. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Делфи“ у пешачкој зони.

„Yu puzzle“ је роман о три генерације једне породице и страстима, љубавима и трагедијама њених припадника. Раде Јарак убедљivo слаже комадиће једног веома бурног века.

Почетком десетих година прошлог века Ромићи су били угледна и стабилна српско-хрватска фамилија из Дубровника. Мало ко би могао да претпостави да ће се живот њених чланова кретати у неочекиваним правцима, често и хиљадама миља далеко од родног града. Али непредвидљивост се брзо меша у њихову егзистенцију баш као што обележава цео десети век, који је својеврсни главни јунак овог романа. Ромићи дају и шпанске борце, и партизане, у близком срдцу су и са усташама, а преко супруге генерала Зорана Ромића, Аи, њима почиње да тече јапанска крв. Неочекивано, ратна победа стране на којој је већина чланова породице не доноси им очекивани спокој. Да ли је Аи заиста нестала у Београду 1958. године или је то био знак њеном супругу да се повуче из службе будући да је знао неке непријатне тајне које је Партија годинама скривала? Да ли је Зоран Ромић знао за Аину прељубу с италијанским официром и његовим смртним идеолошким непријатељем током Другог светског рата? Њена кћерка Текла наставиће потрагу за мајком у Јапану, али у све се уплићу америчка амбасада и војска.

Иако је завршио сликарство, књижевност је главна преокупација Радета Јарка. До сада је објавио три књиге поезије, есеје, три књиге прича, шест романа.

БРОЈНЕ НАГРАДЕ ЗА ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО

Три фестивала, четири гран прија

Последње у низу признања стигло је пре неколико дана из Подгорице, успех је још једном потпун – најважнија награда гран при фестивала поново је у рукама Крагујевчана, стигло је и признање за најбоље естетско-технолошко решење лутака, као и награда за колективно глумачко мајсторство

Награде, признања и похвале и те како су привукли публику, па је тако за годину дана луткарску представу „Лабудово језеро“ погледало преко пет хиљада малишана, али и оних знатно старијих. Разлог је једноставан – то је, готово је сигурно, тренутно најбоља луткарска представа у региону. Био је веома ризичан подухват направити балет са луткама, али у овдашњем Позоришту за децу, предвођени маестралним бугарским редитељем Тодором Валовим

– „коцкали су се“, а ризик се исплатио.

Премијера ове представе била је крајем прошле године, а од тада до данас са разних фестивала само стижу награде. Све је почело на 43. Фестивалу професионалних позоришта лутака Србије у Суботици, где је освојен Гран при за најбољу представу, за најбољу режију настручан је Тодор Валов, а глумачке награде припадле су Дарији Нешић, Милошу Миловановићу и Милици Речић Вуловић. На истом фестивалу добијена је и награда светске луткарске организације „Уним“ за најбољу представу.

Потом је на 11. Дечијем позоришном фестивалу „Позориште звездариште“ поново јен успех – освојен је гран при, сви глумци су награђени, а награда је стигла и Стефки Кјувиљевој за најбољу креацију лутака.

Последње у низу признања стигло је пре неколико дана из Подгорице, успех је још једном потпун – најважнија награда гран при фестивала поново је у рукама Крагујевчана, стигло је и признање за најбоље естетско-технолошко решење лутака, као и награда за колективно глумачко мајсторство.

Другим речима, „Лабудово језе-

ДОДЕЛА НАГРАДА У ПОДГОРИЦИ - НАЈВАЖНИЈА НАГРАДА ГРАН ПРИ ФЕСТИВАЛА ПОНОВО ЈЕ У РУКАМА КРАГУЈЕВЧАНА

ро“ је представа која буквално добија награде на свим фестивалима где се појави, а најчешћи коментари стручне јавности су да је реч о „врхунском мајсторству у анимацији лутака, синхронизовано са музиком Петра Илича Чайковског, што даје изванредну сценску слику и душу представи“.

- На три велика фестивала узели смо чак четири гран прија, а то је изузетан успех. Поред тога, награде су редовно добијали и наши глумци, тако да смо само ове и прошле године укупно освојили чак 12 награ-

да. Пријају и похвале, а повећава се и број оних који би желели да виде ову представу, објашњава Милош Борић из Позоришта за децу.

Тако ће до краја октобра млади глумци Позориште за децу наступити и на фестивалима најпре у Бања Луци, на 12. Међународном фестивалу позоришта за децу, а потом и у Зајечару, на Данима Зорана Радмиловића. Серија гостовања завршиће се у Хрватској, Ријеци, почетком новембра, на Ревији луткарских казалишта.

М. ЧЕР

„ЧАЈ ОД ЈАСМИНА“ У СКЦ-У

Бода као йуру

На великој сцени СКЦ-а, у сали ПМФ-а, у петак, 20. септембра, крагујевачка публика биће у прилици да види комедију „Чај од јасмина“ београдског Позориште на Теразијама. По тексту Весне Станковић, представу је режирао Бода Нинковић, а поред њега играју Весна Станковић и Милена Васић.

Урнебесна комедија, кабаретска представа „Чај од јасмина“ је духовита и шармантина прича о енерготерапеуту, Милоју Стојићу. Овај урбани „гуру“, доктор за стрес своје таленте и знање користи да женском роду помогући да савлада проблеме и кризне ситуације са којима се већина њих среће у савременом свету. Уз јединствену терапију (чај од јасмина) он прелази из једне у другу сеансу са женама различитих профила, са свакидашњим проблемима и несвакидашњим фрустрацијама. Пацијенткиње се смењују, а гледаоци уживају препознавајући ситуације са којима су се сами срели или неко из њихове околине и резултат је да је цела представа једна права анти-стрес терапија.

БОДА НИНКОВИЋ, ВЕСНА СТАНКОВИЋ И МИЛЕНА ВАСИЋ У КОМЕДИЈИ „ЧАЈ ОД ЈАСМИНА“

Ова комедија је шармантна савремена прича о човеку који упија проблеме околине и покушава да помогне, што доводи до низа занимљивих ситуација. Нинковић игра енерго-терапеута, квази гуруа, који прима само жене. Он је уствари ноћни чувар који преко дана држи ординацију, а чај од јасмина је универзални лек који преписује пацијенткињама. Весна Станковић и Милена Васић, свака игра по четири лица, жена - препознатљивих типова карактера, које муче актуелни проблеми наше свакодневице.

Сценски покрет урадио је кореограф Жељко Гроздановић, костиме Ивана Гутеша. Композитор је Љуба Нинковић.

Представа почиње у 20 часова, а карте се могу купити у СКЦ-у, по цени од 600 динара.

ИЗЛОЖБА СЛИКА И ЦРТЕЖА

За боље сутра

У галерији „Мостови Балкана“, вечeras, (19. септембра) биће отворена изложба слика и цртежа „Кутија са цивилизацијским артефактима“, ауторке Јелене Трајковић. Изложба ће бити отворена до 9. октобра.

Пред публиком су драматичне сцене мржње, девастације, бола, изгона и збега, резаних нашу свест тако снажно да их је потребно стално понављати не би ли се још увек отворене ране залечиле. Страх и плач као да су судбински везани за ове просторе.

- Отвореност и прецизан одабир тема својих падова Јелена Трајковић исказ је недвосмислено. Заокупљеност људском фигуrom пројектованом кроз историјски визир, као и мушки-женског односа указаје на актуелна интересовања ове уметнице. Такође, са, искреним верењем значај же-не, а у склад, са паролом „Профеминум“, уметница истиче њену улогу у друштву, слика разнотост културолошких миљеа

који је формирају као личност и без које историја не би била онаква каква јесте. Апелујући за боље сутра, уметница са својим рецетнijим делима бескомпромисно бори за жене које нема, жену садашњег тренутка и жену будућности, објашњава у каталогу изложбе Слободан Радојковић.

Јелена Трајковић рођена је 1980. године у Краљеву. На Факултету ликовних уметности (одсек сликарство) у Београду дипломирала 2004. године у класи проф. Чедомира Васића, где је и магистрирала 2009. године. Студент је докторских уметничких студија, област сликарство на ФЛУ у Београду и члан УЛУС-а.

Приредила је 23 самосталне изложбе у земљи и иностранству, учествовала на више од 110 групних изложби у земљи и иностранству, од Мађарске, Бугарске, Румуније, Македоније, Немачке, Белгије, Хрватске, до САД-а, Француске, БиХ, Црне Горе. Добитник је пет награда из области ликовно-визуелног стваралаштва,

„КУТИЈА СА ЦИВИЛИЗАЦИЈСКИМ АРТЕФАКТИМА“, ЈЕЛЕНЕ ТРАЈКОВИЋ

а учествовала је на много бројним ликовним колонијама, радионицима, трибинама и предавањима.

Радови су јој део збирки културних институција, галерија и приватних колекција.

ЈУБИЛЕЈ ЗОРАНА ЈАГЛИЧИЋА

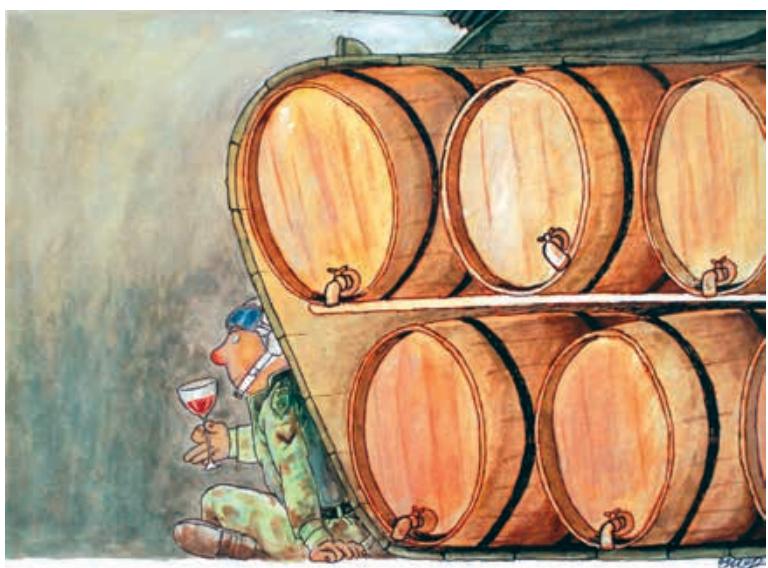
Четири деценије

У Галерији Народне библиотеке отворена је изложба слика, поводом јубилеја - 40 година од првог излагања Зорана Јагличића.

Овај сликар рођен је 1953. године у Новом Пазару, а основну школу и гимназију завршио је у Крагујевцу, а Факултет за физичко васпитање у Београду. За време боравка у Београду, да би употребио сликарско знање, похађао је сликарску школу Сергеја Јовановића. Више пута је са школом колективно излагao и за своје радове добијао награде. Путовао је студијски више пута у Венецију, где се на Венецијанском бијеналу упознао са најновијим правцима у светском авангардном сликарству.

Прије самосталну изложбу имао је 1973. године у овдашњем Дому омладине, а излагао је, самостално, у Београду, Фочи и Улцињу. Перспективне изложбе је имао у Крагујевцу за 25, 30 и 35 година самосталног излагања. Живи и ради као професор физичког васпитања у Крагујевцу.

Изложба у галерији Народне библиотеке биће отворена до 16. октобра.

ОМЕР ГАМ (ТУРСКА) – ЗЛАТНА ПЛАКЕТА

ПАВЕЛ КУЗИНСКИ (ПОЉСКА) – СРЕБРНА ПЛАКЕТА

АЛЕКСАНДАР БЛАТНИК (СРБИЈА) – БРОНЗАНА ПЛАКЕТА

ОДЛУКЕ ЖИРИЈА САЛОНА АНТИРАТНЕ КАРИКАТУРЕ

Гран при аутору из Ирана

МАСУД ШОЈА ТАБАТАБАИ
(ИРАН)
– ГРАН ПРИ
„ВЕСНИК МИРА“

ЈОВАН ПРОКОПЉЕВИЋ (СРБИЈА) – НАГРАДА ГРАДА СИРЕНА

I победник седамнаестог Међународног салона антиратне карикатуре „Крагујевац 2013“ и добитник гран прија „Весник мира“ је карикатуриста Масуд Шоја Табатабаи из Ирана. Њему припада новчана награда од 1.500 евра коју дарује Међународна асоцијација градова „курира мира“.

Ову одлуку донео је петочлани жири Салона који је протеклог викенда прегледао приспеле радове, а међу осталим награђеним карикатуристима су:

Златна плакета и награда од 1.000 евра Омер Гам – Грчка;

Сребрна плакета и награда од 800 евра Павел Кузински – Пољска;

Бронзана плакета и награда од 500 евра Александар Блатник – Србија;

Награда градоначелника Бидгаша (Пољска) од 750 евра – Константин Сунерберг (Белгија);

Награда града Инголштата (Немачка) од 500 евра – Мухамед Ђерлек (Србија);

Награда града Бијелско Бијала (Пољска) – Паоло Далпонте Холио;

Награда града Сирена (Француска) од 500 евра – Јован Прокопљевић (Србија);

Награда града Питештија (Румунија) од 500 евра – Миланко Каличанин (Србија);

Награда града Карака (Италија) од 500 евра – Никола Петков (Србија).

Још пет карикатура добило је дипломе Салона.

Иначе, за овогодишњи Салон антиратне карикатуре приспело је 533 рада од 235 аутора из 44 државе са свих континената. У шири избор ушле су карикатуре које ће бити објављене у каталогу и изложене у галерији Народног музеја 20. октобра.

Овогодишњи жири радио је у сатаву: Антонио Антунеш, кари-

катуриста из Португалије и директор Међународног фестивала карикатуре „World press cartoon“ (председник), карикатуристи Југослав Влаховић, Шпиро Радуловић и Тошо Борковић и директор Салона Миодраг Стојиловић. Жири је закључио да „охрабрује сложност карикатуриста да ратове и ратнике извргну осуди, подсмехи и руглу“.

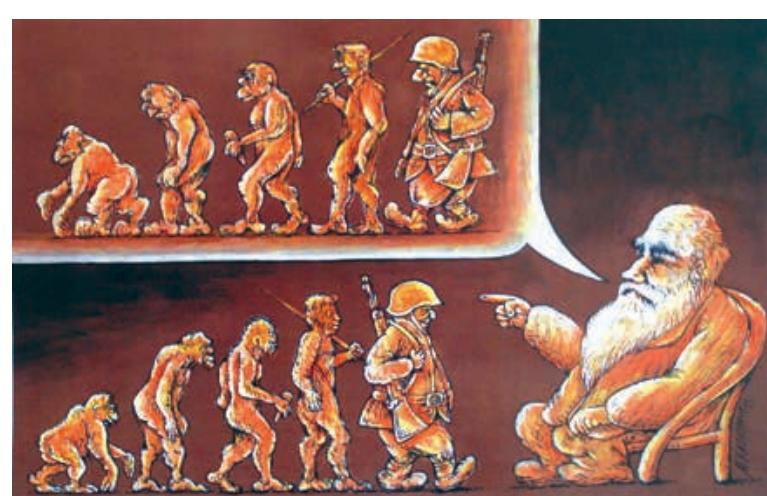
НИКОЛА
ПЕТКОВ
(СРБИЈА)
– НАГРАДА
ГРАДА
КАРАКА

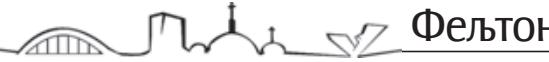
МУХАМЕД ЂЕРЛЕК (СРБИЈА) – НАГРАДА ИНГОЛШТАТА

КОНСТАНТИН СУНЕРБЕРГ (БЕЛГИЈА) – НАГРАДА ГРАДОНАЧЕЛНИКА БИДГША

МИЛАНКО КАЛИЧАНИН (СРБИЈА) – НАГРАДА ГРАДА ПИТЕШТИЈА

ИЗГРАДЊА СПОМЕНИКА ПАЛИМ ШУМАДИНЦИМА У КРАГУЈЕВЦУ (4)

Будући трг пред бетонским мостом

Споменик који треба да буде заиста монументалан и општег симболичког, а не локалног значаја, требало би поставити на једно тако видно, иложено и модерно обрађено место као што би био будући трг пред бетонским мостом, закључено је у образложењу комисије за подизање споменика у којој су били представници Уметничког одељења Министарства просвете

**Пише: Предраг Илић,
архивски саветник**

Итање места за постављање споменика на неки начин успорило је рад Одбора, а много веће активности биле су ван њега. Три године је прошло од обновљања рада Одбора за подизање споменика, а није се много одмакло у његовој реализацији. Седнице су биле ретко заказиване јер, једноставно, није било помака у раду. Наредна седница ширег одбора одржана је после нешто више од седам месеци у односу на претходну, тј 16. јула 1928. године. На седницу су били позвани представници општинске власти, па су присуствовали Кирило Вујић, кмет, уместо председника Калановића који је био на путу, као и општински одборници Тоша Младеновић, Димитрије Димитријевић и Драг. Симовић. На дневном реду поново је било решавање питања о месту споменика, извештај благајника о стању готовине и први пут се на дневном реду нашла идеја о подизању костурнице палим Шумадинцима.

Благајник Борисав Ацковић известио је чланове Одбора да је на рачуну са уписаним каматама за 1928. годину укупно 545. 121 динар, што према проценама председника и већине чланова Одбора неће бити доволно за изградњу споменика.

■ Укључено Министарство просвете

На основу расположиве архивске грађе не можемо тачно да утврдимо од кога је потекла идеја за подизање спомен костурнице палим Шумадинцима, али из записника се види да је Одбор био против, јер је то превазилазило материјалне могућности. Поново је била веома жива дискусија око места за споменик. На крају је решено да се формира стручна комисија од три члана, тако што ће по једног члана дати Општински одбор, Одбор за подизање споменика и Министарство просвете.

Међутим, од именовања комисије па до коначног извештаја о одређивању најподеснијег места за споменик прошло је годину дана. Административна преписка, супротстављена мишљењу, спорост у доношењу одлука, измена састава Одбора због премештаја појединачних истакнутих чланова у друга места службовања, реорганизација Одбора, недостатак финансијских средстава, промена пореских законова по којима и средства овог Одбора подлежу плаћању пореза и низ других ствари утицали су на неоправдано одуговлачење у доношењу само једне конкретне одлуке, а то је одређивање места за подизање споменика.

На седници ширег одбора која је одржана 16. маја 1929. године констатовано је да је овај Одбор остао без председника, јер је жупан Станоје Белић пензионисан и самим тим поднео оставку на све функције и ради у Одбору. Такође је и Добрасав Миленковић, бивши командант Шумадијске дивизије,

Чланови Комисије стigli су у Крагујевац 9. јула 1929. године. Саслушали су мишљења Живојина

због одласка у Београд поднео писмену оставку на место председника ширег одбора. Пошто су констатоване и прихваћене ове оставке, Милоје Павловић је предложио за председника Одбора Ђенерала Живојина Терзибишића, управника Војно-техничког завода. Павловић је предложио, ради ефикаснијег рада, и да се уместо Финансијске и Уметничке секције изабере Извршни одбор, који ће радити све послове које су радиле ове две секције. Пошто је на предлог Павловића за председника Извршног одбора изабран Живојин Терзибишић, за потпредседника је изабран Милоје Павловић, за секретере Миша Богдановић и Стева Јовановић, за благајнике Милош Павловић и Борисав Ацковић, а за чланове Војислав Калановић, Ленка Божковић – Боровић, Катарина Огњановић, Андра Станојевић, Урош Симић, Тодор Петковић, Средоје Карапац, инжењер, Влада Туфегџић, инжењер, Алекса Обрадовић, Петар Александровић, учитељ, Милоје Јевтић, трговац, Божа Павловић – Белобрик, Милутин Недељковић и Петар Топаловић. Функција Извршног одбора је, да као уже тело врши рад у име ширег одбора.

Како ни до тада није постигнут споразум и договор са крагујевачком општином око места за постављање споменика, одлучено је, уз поштовање свих законских процедура и прописа, да се ово питање мора решавати са Уметничким одељењем Министарства просвете. Живојин Терзибишић је предложио да се од Министарства траже два уметника и један архитекта и да они буду реномирани да и по могућству познају Крагујевац. Војислав Калановић је обећао да ће трошкове рада уметника платити општини и да се што пре овакав захтев упути Министарству просвете. Само пар дана после ове седнице Одбор је упутио захтев Министарству просвете да именује и пошаље еminentне уметнике и архитекту који би дали своје стручно мишљење.

Одлуком помоћника министра просвете од 6. јула 1929. године, а на молбу Одбора за подизање споменика палим Шумадинцима, именована је комисија у саставу Вељко Петровић, шеф Уметничког одсека Министарства просвете, Драгиша Брашован, архитекта Министарства грађевина и Петар Палавичини, вајар, наставник Уметничке школе у Београду.

■ Расписивање конкурса

Чланови Комисије стigli су у Крагујевац 9. јула 1929. године. Саслушали су мишљења Живојина

Терзибишића, председника Одбора, Војислава Калановића, председника општине и општинског инжењера, а затим су прouчили цео предмет с мишљењем изасланика Уметничког одсека Сретена Стојановића и мишљења вајара Ђорђа Јовановића, Драг. И. Маслаћа, архитекте и инспектора Министарства грађевина и Симе Росандића, вајара, чије је мишљење Суд општине Крагујевачке тражио необавезно. Комисија је неколико пута обишла три евентуалне локације: пред Окружним судом, сквер код Крста и будућег трга пред бетонским мостом. Од ове три локације одмах је елиминисана она пред Окружним судом, пошто је забачена и апсолутно недовољно пространа за споменик већих размера.

Комисија је дosta исцрпно у свом извештају дала опис, позитивне и негативне стране обе преостале локације, а што се види из закључка који гласи "... У обема алтернативама једно је позитивно, а што је, да споменик не би био везан за поседе (као на пр. на ширу код Крста) него би дозвољавао већу слободу уметницима да ћа замисле било као штру, било полигонално или лонгитудинално. ... Комисија је мишљења да би монументалан споменик палим Шумадинцима који треба да буде заиста монументалан и оштаке симболичко, а не локално значаја, а штакав и може да буде и са већ досад скупљеним средствима – да ћа штакав монумент требало и освешавши на једно штакво видно, изложен и модерно обрађено место као што би био будући штак пред бетонским мостом, то обећању, уверавању и љалану чинилац у Крагујевцу. Али љалан преуређења штоја штака мора бити дефинитивно утврђен, и, при расписивању конкурса, објављен, узевши као дефинитивно слање и место, једну или другу алтернативу. Ако се дословно штак не би посматрао као комисија сматра да се треба вратити на јоменашто место код Крста." Овим се дефинитивно дошло до две локације које су од

самог почетка преговора биле најзвесније.

Међутим, и поред званичног извештаја, са којим су начелно биле задовољне обе стране, требало је још шест месеци да се ускладе ставови и мишљења о томе да ли ће споменик бити подигнут у парку код пијаце или на скверу код Крста. За локацију у парку било је потребно обезбедити финансијска средства за извођење неопходних грађевинских радова којим би се створили предуслови за расписивање конкурса и са којима је требало обавестити уметнике у условима конкурса. Тек на седници Извршног одбора од 19. фебруара 1930. године председник општине Војислав Калановић је званично изјавио "да је одобрено место за споменик у парку". На истој седници Живојин Терзибишић упознао је све чланове Одбора са "стечајем" (условима) који су добијени од Уметничког одељења Министарства просвете, како је то законом прописано. У записнику су јасно прецизирани општи и појединачни услови конкурса.

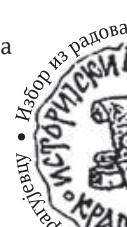
Општи услови прописивали су да на конкурс могу учествовати само уметници који су поданици Југославије. Одређен је Одељење суд (конкурсна комисија) коју су чинили Милан Димовић, шеф Одсека за уметност и књижевност у Министарству просвете, Драгиша Брашован, архитекта из Београда, Момчило Живановић, директор Уметничке школе у Београду, Живојин Терзибишић, Владимира Туфегџић - инжењер и Милоје Павловић, представници Одбора. У комисију је био предложен и академски вајар из Београда Ђорђе Јовановић, али је предлог повучен због тога што тиме не би могао да учествује на конкурсу због сукоба интереса.

Одбор је одредио за првонајдени рад суму од 25. 000 динара, другонаграђени рад би добио 15. 000, а трећа награда износила би 10. 000 динара. Општим условима конкурса предвиђено је да се радови отварају и прегледају двадесет дана после рока за предају, а комисија је дужна да у то време израђивала буџет за 1930. годину.

Наспавиће се

ДО КОНАЧНОГ РЕШЕЊА, ДУГО ЈЕ ТРАЈАО ИЗБОР МЕСТА ЗА СПОМЕНИК

конкурса. Сви награђени радови биће исплаћени у року од десет дана по објављивању резултата конкурса и јавно изложени грађанима Крагујевца. Такође је предвиђено да постану својина Одбора, а остали радови се могу преузети у року од десет дана по завшетку изложбе.

У оквиру појединачних, програмских и техничких услова било је предвиђено да "споменик треба да представи најбољу суштину, већину узаку, стваралачку идеју особођења и уједињења свију наших неослобођених народних крајева и, најзаг, њену улогу и њене жртве у великом рату за народно уједињење и за стварање велике и моћне Југославије".

Споменик треба још да послужи као украс града и места на коме се подиже. Посебним условима било је предвиђено да скице буду у гипсу рађене у размери 1:10, скице (цртеж) основе и потребног пресека у размери 1:100, са назначењем главних кота, као и кратак предрачун са описом материјала, водећи рачуна да укупна сума не сме бити већа од милион динара са трошковима постављања. Посебним условима били су дати и други услови, као што је перспективни изглед споменика са околним зградама и томе слично. Рок за предају радова био је 1. јули 1930. године на адресу: Одбору за подизање споменика палим Шумадинцима (председнику, дивизијском ќенералу Живојину Терзибишићу, управитељу Артиљеријско-техничког завода) у Крагујевцу.

На истој седници је решено да се огласи за конкурс пошаљу уредништвима Политике, Времена и Правде у Београду, Службеним новинама, Техничком листу, Обзору и Новостима у Загреб, Новом добу у Сплиту, Словенцу у Љубљани и једном листу који излази у Сарајеву. Исто тако решено је да се у конкурс обавесте и наша посланства у иностранству. Закључено је да се упути захтев за финансиску помоћ Дунавској бановини, која је управо у то време израђивала буџет за 1930. годину.

Наспавиће се

ЗУМ

Мики Јевтовић

Ноћ са Цециом

Прошле суботе у Крагујевцу је потврђено да половина нације обожава Цецу „национале“, а у другој половини која се о њој изјашњава за „блјак“ - већина, ипак, радо слуша њену музику. Да се не фолирамо! „Чика Дача“ је био пун, нема вести да је нешто „страдало“, посебно трава и тартан стаза, публика је падала у транс, а вероватно су лепо и зарадили сви који су имали неке улоге у овој фешти.

Руке горе и хорско певање

Добру позицију могли су наћи они који су стигли још за дана

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ

од 19. до 25. септембра

Четвртак
19. септембар

СТАЊЕ СТВАРИ	
20.00	Станje ствари
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм р.
09.00	Вести
09.05	Музички програм
10.00	Жене ван закона р.
11.00	Хотел Вавилон р.
12.00	Вести
12.05	Кухињица
12.35	Кућица у цвећу р.
13.00	Музички програм
14.00	Комунални сервис р.
15.00	Цртани филм р.
15.30	Вино и виноградарство р.
16.00	Вести
16.05	Серија р.
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона
18.30	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм р.
20.00	Станje ствари
20.40	Музички програм
21.00	Серија
22.00	Хроника 2
22.30	Хотел Вавилон
23.30	Атлас
00.00	Вести
00.05	Хит дана

Петак
20. септембар

МОЈА ШУМАДИЈА	
17.00	Моја Шумадија
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм р.
09.00	Вести
09.05	Музички програм
10.00	Жене ван закона р.
11.00	Хотел Вавилон р.
12.00	Вести
12.05	Кухињица
12.35	Кућица у цвећу р.
13.00	Музички програм
14.00	Станje ствари р.
14.30	Музички програм
15.00	Цртани филм р.
15.30	Атлас р.
16.00	Вести
16.05	Серија р.
17.00	Моја Шумадија
18.00	Жене ван закона
18.30	Хит дана

Субота
21. септембар

ЧЕТИРИ МОМКА У НОЋИ 1.ДЕО	
23.00	Четири момка у ноћи 1.део
09.00	Вести
09.05	Цртани филм
10.00	Megafon Music р.
11.00	Документарни програм р.
12.00	Вести
12.05	Шумадијски праг р.
13.00	Кућица у цвећу
13.30	Fashion files
14.00	Shopping avantura
15.00	Документарни програм
16.00	Вести
16.05	Седам смртних грехова 1. део
18.00	Акција р.
18.30	Нокaut р.
18.50	Хит дана

Недеља
22. септембар

ЦРКВЕ БРВНАРЕ	
22.30	Цркве брвнаре
09.00	Вести
09.05	Цртани филм
10.00	Најсмешније животиње р.
11.00	Документарни програм
12.00	Кућица у цвећу
12.05	Лек из природе р.
13.00	Шумадијски праг
13.30	Агродневник
14.00	Кућица у цвећу
15.00	Shopping avantura
16.00	Вести
16.05	Седам смртних грехова 2. део
18.00	Документарни програм
18.50	Хит дана

Понедељак
23. септембар

СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД	
19.30	Спортски преглед
07.00	Вести
08.30	Цртани филм
09.00	Најсмешније животиње р.
10.00	Документарни програм
11.00	Кућица у цвећу
12.00	Лек из природе р.
12.05	Шумадијски праг
13.00	Агродневник
14.00	Кућица у цвећу
15.00	Shopping avantura
16.00	Вести
16.05	Седам смртних грехова 2. део
18.00	Документарни програм
18.50	Хит дана

Уторак
24. септембар

ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ	
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм
09.00	Вести
09.05	Музички програм р.
10.00	Жене ван закона р.
11.00	Хотел Вавилон р.
12.00	Вести
12.05	Кухињица
12.35	Агродневник р.
13.00	Музички програм
14.00	Здравље је лек р.
14.30	Суграђани р.
15.00	Цртани филм р.
15.30	Fashion files р.
16.00	Вести
16.05	G.E.T. Report р.
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона
18.30	Хит дана

Среда
25. септембар

КОМУНАЛНИ СЕРВИС	
20.00	Комунални сервис
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм
09.00	Вести
09.05	Музички програм р.
10.00	Жене ван закона р.
11.00	Хотел Вавилон р.
12.00	Вести
12.05	Кухињица
12.35	Цркве брвнаре р.
13.00	Музички програм
14.00	Здравље је лек р.
14.30	Суграђани р.
15.00	Цртани филм р.
15.30	Fashion files р.
16.00	Вести
16.05	G.E.T. Report р.
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона
18.30	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

ДРАГОЉУБ ЈАРКОВИЋ, колумниста „Блица“ и уредник „Времена“:
- Желео бих да будем Вучићев саветник за бруз индентификацију удворичког понашања. То бих радио за ћабе, јер би ми та врста послала причинила задовољство.

ДРАГАН ШУТАНОВАЦ, посланик Демократске странке:
- DC више није „Титаник“ који је потонуо у једно ноћи, већ брод од шећера, на коме неки виде само шећер, а не да се из дана у дан топимо.

ДУШАН КОВАЧЕВИЋ, драмски писац:

- Фалио би нам још само један рат да бисмо се потпуно смирили – да нас нема. Треба живети. Био би ред да пре него што сви постанемо небески народ будемо мало и овоземаљски.

ВЕСНА ВУКЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица, објашњава ко је она за право:

- Ја сам симбиоза интелигенције и лепоте, авангарде и обичне жене, уметника и скандал мајстора, певачице и психотерапеута. Основач сам српске естрадне еротске сцене, секс симбол, геј икона, музика и неостварена жеља мушких срца.

СЕРГЕЈ ТРИФУНОВИЋ, глумац, „партизановац“:

- Ако је ово што играју „Партизан“ и „Црвена звезда“ фудбал, онда сам ја Бетмен.

АЛЕКСАНДАР МИТРОВИЋ, млади перспективни фудбалер:

- За репрезентацију не брините, пред овим тимом је будућност. Отићи ћемо на европско првенство, а ако овај селектор остане, верујем да ћемо и тамо направити велики успех, нација ће бити одушевљена.

КАТАРИНА ГРУЈИЋ, „Гранд“ звезда, сада „фармерка“:

- Немам осећај у брадавицама. Можеш да ме сечеш ту, ништа не осећам. Једном ми је жар од цигарете пао на груди, али ја ништа нисам осетила. Пре уградње силикона имала сам двојку, сад имам јаку четворку.

СЕКА АЛЕКСИЋ, певачица, у апелу за спорију вожњу:
- Једном приликом возила сам 203 км на сат. Завршила сам у станици полиције и у ТВ дневнику. Ударна вест: тадашњи председник Србије Тадић и ја. То сам дозволила себи једном и никада више.

Горан Миленковић

Карикатура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Обука

За време обуке у ауто школи инструктор пита плавушу:

- Шта се догоди кад подигнете леву ногу?
- Пустим квачило – каже плавуша.

- А кад дигнете десну ногу?
- Онда пустим гас.
- Е, а знате ли шта бива кад подигнете обе ноге?
- Незнам – одговори плавуша.
- Добијеш возачку.

Jaja

Купио Муjo фрижидер. Долази Xaco и пита га:

- Шта ти је, ба, то?
- То тије, Xaco, фрижидер.
- А чему ти то служи?
- Кад купиш нешто од хране, ставиш у њега, да се не поквари. Ево, овде ставиш месо, овде млеко, овде ставиш пиће да се хлади.
- А за шта ти служе ове рупе?

- То ти је за јаја, али, веруј,

много боли кад се затварају врата.

- Сада је све у најбољем реду, можете да се вратите старим навикама.

На то ће баба:

- Е, хвалим те Боже, већ ми је дојадило да се на други спрат пењем уз олук.

Алко тест

На састанку у полицијској станици донесе се закључак да се много троши балона за проверу алкохолисаности возача, а они прилично коштају. Договарају се како да смање трошкове и најбистрији међу полицијцима предложи:

- Да им дајемо кондоме. За оне који пристану да дувају знаћемо да су пијани, а они трезни то свакако неће прихватити.

Сви се сагласе да је предлог добар и пошаљу једног полицијца да купи хиљаду кондома. Оде овај у апотеку и гласно, полицијски, каже:

- Молим вас, за службу хиљаду кондома!

Слушају то остали у реду и један момак добаци:

- До сад су нас тукли, а сад ће и да нас тицају.

На то ће једна баба:

- Сине, да дођем у станицу или идете по кућама.

Кишобран

КАСАРНА се налазила иза широке и дуге кливаде. Тако су ми рекли на последњој трамвајској станици:

- „Друг Сеља“ или „Друг Воја“?
- „Друг Сеља“.
- Срећа твоја, они из „Сеље“ су господа: везисти. А ови из „Воје“ су прашињари. Пешадија.

Пешачио сам преко ливаде више од пола сата. Ненадни мајски снег који је пао преко ноћи сада се отапао у трави и квасио ми патике. Кад сам се попео на узвишицу, с десне стране угледах бодљикову јицу. Паралелно с путем змијуљила се сивкаста зграда. Деловала је неуништиво: никако да је прођеш. То мора да је команда касарне „Друг Сеља“. Осврнух се, на узвишици, низ пут који сам тек прошао. Изашао видели су се Мојмиле, Добрчика и Грабвица. Преда мном, на низбрдици - Лукавица.

Улаз је лично на раје издужене огромне змије. Имала је и удвојен жалац – бело офорбдану средину пута који је означавао неку врсту приступне стазице: приступ дежурани у којој се дежурни капетан споречкао са дежурним десетаром. Колико сам схватио, спорили су се о томе да ли је нека популарна певачица удата или није.

Мора да је целе ноћи пио. Уручих му упут из војног одсека...

- Ти, друшкане, касниш! - набра веће капетан.

- Пише у упуту. Полагао сам последњи испит. На факултету. Па су одобрили да се јавим после испита.

- Јеси ли положио?

- Јесам.

- Да частиш. И да ме ословљаш са друже капетане - трзну прстом своје еполете са два златаста прешива. - Нисам ја ово на курве стеко!

- Разумем, друже капетане!

- Бенић! Води га.

Бенић је био ћутљив, кракати дугајлија, из Подгорице. Изашао асфалтна трaka се ширила у друму. Простор се одједном разустојио, као да сам се нашао у незајажљивом ждрелу. Бенић ме посматрао искоса. Мислим да је уживао у мојој изгубљености.

- Јебено, а?

Схватио сам да је циник и скептик. Ћутљиво ме водио од једне зградице до друге у касарни која се испоставила много већом но што сам је замишљао. На сваком пункту добио сам или, како су то говорили, „задужио“ понешто: кајиш, панталоне, јакну, ветровку, пуловер, капу, упратче, чизме. И увек би ми рекли, кад бих приметио да ми те ствари нису потаман:

- Не бој се, разменићеш са другима. Стajaže као саливено.

Капа је била масна, нисам имао ни петокраку. Испоставило се да су са звездама у мањку. Не могу рећи да сам због тога жалио, јер сам имао извесна узнемирујућа знања о пентаграму.

- Требовали смо. Никако да стигну.

УЈЕДАН Бенићев корак могла сустати моја два. Ускоро сам морао да трчкарам за њим да бих га стигао, натоварен тешким стварима, од којих аутоматска пушка није била најтежа.

- Ја ти рекох, чоче, да све те ствари сложиши у транспортну врећу - рече Бенић. - Зашто не слушаш кад ти се лијепо рече?

Он је, да би ми као новаку помогао и показао како треба чинити, спаковао огромни дебели шињел на четвртку, у транспортну врећу, тако вешто да је шињела онако удељан за војног наталожених киша, једва покрио врећино дно. Даље је требало да пакујем ја. Међутим, већ цемпер и пуловер тако нагучише врећу да у њу више ништа није могло да стане, чак нисам могао ни да је започам. Бенић је хуктао, разговарајући се ћатом, снабдевачем:

- Увек исто! Не знају, чоче, ништа!

- Шта је тебе брига - рекао је ћата, уписујући у тетфтер тек издате гаће. - Нека носи на леђима, научиће. Сваки научи.

- То, вала, јест.

Тако је Бенић одустао од тога да ми даље помаже. Уз транспортну врећу, са мене су, као да сам Свети Себастијан, убоден

хиљадама стрела које сада штрче из мог покретног леша, са мојих леђа, грудног коша и бокова - штрчали упратчи, панталоне, кашеви, поткапе, рукавице, чарапе, гаће - и све сам то морао да пртим преко леђа, једва сустижући Бенића.

Бенић покуша да ме уведе у прву канцеларију десно. Нисам ушао, неодлучно стојећи на вратима, и то се показало исправним, јер је канцеларија била веома мала. Чинило ми се да све моје нове ствари не могу стати у њу.

На вратима је писало - старији водник Адемовић. Зборани испијени педесетогодишњак с кратким хитлеровским брчићима и осицом у погледу, непријазно погледом убоде Бенића који је салутирао и молио да му се дозволи обраћање. Затим убодни поглед обори на сто.

- Шта оћеш?

Бенић рече да сам нови војник и да касним из правданих разлога - два дана.

- Па који си га курац доводи овамо? Води га у чету.

Бенић се не збуни:

- Донео сам папир из војног одсека.

И пружи, држко, папир преко стола за којим је седео Адемовић.

Ово разјари старијег водника. Он изненадним потезом шаке поклопи папир. Бенић и махинално трзну руку и препусти папир официру. Да је папир био буба, сад би већ био смрскан. Длан лупи преко папира о сто. Адемовић цикну, као да га је длан заболео, од удараца:

- Какав, бре, папир! Шта је ово, променада? Да се шетка у цивилу и упада овамо како му се оће? Води га у чету!

- Коју чету, друже старији водниче?

Тек тада Адемовић осмотре папир и промрља, помирљиво:

- Веза... Код Рачка.

РАЧАК није био у згради, него са јединицом, на занимању, па ме примио десетар Ивчић. Уведе ме у спаваоницу са двадесетак дуплих кревета, на спрат, уредно поспремљених, у чистој соби. Показа ми металну кошкуstu кутију испред једног од централних кревета.

- То је твоја касета. Спакуј све ствари које сути вишак, а оно што не може да стане нек буде у транспортној врећи, испод кревета.

У спаваоници није било никога, јер су војници већ били на занимању. Али је у ходнику, где су се уза зид приплијале сошке за чизме, ципеле и пушке, дремуцкао још од ноћа дежурни.

Ивчић га продрмуса:

- Ферчец! Не спавај.

Испоставило се да се Ивчић случајно затекао у згради, требало је да командиру чете донесе требник који је овај заборавио. Узео је требник и сад је морао да оде код командира. Ивчић ми се обрати, гледајући кроз отворен прозор спаваонице у суседну зграду где су, претпостављам, на занимању били остали војници:

- Остани засад овде, док не видимо шта ћемо с тобом.

Кад је отишао, Ферчец, поново затворивши капке, рече:

- То значи да си данас без обавеза. Кај те брига. Седи ту ногде, ухвати кривину.

Погледао сам ходник са сошкама, чизмама и наоружањем: и он је био препун у зелено офорбданых врата, само их је било мање, јер је и зграда била нешто мања. У дну ходника, видео сам велики напис: Хилмо Ковач, командант бригаде. Та се врата изненадно отворише, из њих изађе коцкасти човек жуте косе, нездраво румених образа који су упућивали на образе пијанаца. Изашао је у пратњи једног водника. Нисио је официрску капу, а водник - обичну војничку.

је Ферчец одговарао. Али, и даље сам био натоварен стварима за које сам мислио да сам их се, до даљега, отарасио.

НА ВРАТИМА последње зградице у касарни, удаљене два до три километра од спаваонице, стајао је натпис „старији водник Тачи“. Пре пола сата, кад сам овде био са Бенићем, на то нисам обратио пажњу. Водник Тачи је, касније ћу сазнати, шефова над читавом службом снабдевања у касарни. Официри су ту службу прозирали, али је за војнике-снабдеваче била веома важна, јер су избегавали тешке обавезе: тамо је Тачи запошљавао своје земљаке.

Унутра се седела два Шиптара и разговарала на језику који нисам разумео. Кад сам рекао да ме је Кларић послao по кишобран, они се згледаше, један се осмехну, а други устаде, озбиљан и мрк, и оде у другу просторију, не уздостојивши ме погледа. Онај који се насмејао отпрати ме на prag зграде и показа руком према борику.

- Видиш она шума, тамо?

- Видим

- Тамо има љепи ствари... Тамо има кишобран.

- Где тамо?

- Преко поље па у шуму. Тамо војник ће ти објасни.

Заустој сам да нешто кажем, али он је већ затварао врата, театрално се клањајући и понављајући:

- Хвали љепа, хвали љепа...

Клипшући пољем, узнојио сам се и осетио да ми под масном капом коса постаје ређа. Неколико капи зноја цурнуше на мој длан, јер сам се био нагао над теретом који сам носио. Био је почетак маја, а пољане су се још увек, ту и тамо, белеле од ноћашњег снега. Околне планине су показивале зубе котлини у којима се сместио град. За мање од пола сата налазио сам се пред самом шумом. И тек тада сам, на рубу шуме, угледао војника који је седео пред стражарском кућицом, на самом рубу који се укинуо у поље, да би одатле расирио видик на све стране.

Када сам пришао, схватио је то Бенић.

Гледао је, не у мене, већ прилично бесцрично, у поље које се налазило под сенком извесне преподневне топлине, надкривен облаком из којег само што се није сручила киша.

- Имаш цигару?

- Не пушим.

- Нећеш, чочек, бити овде омиљен - рече Бенић. - Пушио, не пушио, увек у цепу треба да имаш цигару. Тако је у војсци. Зар ти нису рекли код куће?

- Јесу - рекох. - Али нисам веровао.

- Поверио јеши и у много несхвательије ствари - рече Бенић суво.

- Нису ми дали кишобран - рекох снебивљиво.

- Знам да ти нијесу дали кишобран.

- Послали су ме овамо.

- Сваког мајмуна шаљу овамо.

- Па тако и тебе?

- Е! - рече у знак истовременог незадовољства и - слагања. - Измајмуниш се ме. Мењам једног још већег мајмуна. Начинио је срање, сад је у притвор, а мене послаше мјешто њега, иако сам ја, чочек, десетар и не би требало стражу да дајем.

Већина људи који се у животу срео имали су чудноват осећај да не би требало да буду ту где се управо налазе. Али били су управо ту и нигде другде.

- Да си бар донио цигаре - рече Бенић - имало би смисла што си табанао. Јер се кишобран, гуштерчино, у војсци не задужује. Војник кисне под капу. Омириша ли, јадо, онја шињел што ти га јутрос упаковах?

- Осетио сам воњ.

- Знаш ли да воња на сваку кишу која је овде пала у последња десет година!

Стја

JKP „Зеленило“
Крагујевац расписује

О ГЛАС

Даје се у закуп са накнадом, путем јавног надметања пословни простор – киоск на локацији између Општинског суда и Р.К. „22. Децембар“, у Крагујевцу, ул. Трг Слободе бб. у укупној површини од 28 квм, на неодређено време.

Утврђује се почетна лицитациона цена у укупном износу од 168 евра (5 евра/1квм + ПДВ) у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу НБС на дан јавног надметања.

Право учешћа у јавном надметању имају сва правна и физичка лица која су у обавези да уплате депозит на дан јавног надметања у висини 16,8 евра (10%) обрачунатој по средњем курсу НБС.

Положени депозит враћа се учесницима јавног надметања који нису били најповољнији понуђачи.

Закупнина се по правилу плаћа унапред за период од 3 (три) месеца.

Јавна лицитација одржана ће се дана 26.09. 2013. године, са почетком од 11 часова у просторијама Управе ЈКП „Зеленило“, ул. Светозара Марковића 109, Крагујевац. Просторија која се даје у закуп може се разгледати на адреси локала, Трг Слободе бб, сваког дана до дана јавног надметања.

Пријаве за јавно надметање-лицитацију у писаном облику подносе се Комисији за спровођење поступка јавног надметања, најкасније 24 x пре почетка јавног надметања на адресу: ЈКП „Зеленило“, Светозара Марковића 109, 34000 Крагујевац, са назнаком: „Пријава за лицитацију за киоск „Циклама“, Трг Слободе бб, Крагујевац.

Пријава мора садржати следеће податке:

- назив учесника јавног надметања,
- пословна делатност за коју је учесник јавног надметања регистрован, уз обавезу достављања Решења о регистрацији,
- доказ о уплати депозита и доказ о средствима обезбеђења,
- податке о пословној банци

Renault Nissan Srbija d.o.o., увозник и дистрибутер возила **Renault, Nissan i Dacia** за територију Србије, због проширења комерцијалних активности расписује

KONKURS ZA NOVE DISTRIBUTERE

у следећим градовима/територијама:

- Beograd, општина Voždovac или Savski Venac
- Kragujevac
- Niš
- Teritorija Negotin/Bor/Zaječar

POTREBNI USLOVI:

- Појединачно искуство у аутоиндустрији или сличној делатности
- Атрактивна локација
- Објекат за продавницу и постпродавницу
- Финансијски стабилно правно лице
- Обавеза испуњења стандарда прописаних од стране Renault-a

Molimo sve zainteresovane da svoje prijave sa што више детаља пошalju najkasnije do 15.09.2013. na konkurs@renault.rs

СЕЋАЊЕ 2010 – 2013. Матијевић

Мирољуба

Љубомир

Време не може да избрише тугу и поштовање.

Цара и Вера

СЕЋАЊЕ

Andreja Andrejević

2003 – 2013.

Са поштовањем и љубављу чувамо успомену на супруга и оца.

Брана, Марија и Владан

Мали огласи

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Студенти свих виших и високих школа и факултета (септембар, октобар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, e-mail: harsich@gmail.com, Арсић.

ОДРИЧЕМ се сина Савић Ивана, зато што ме туче, и због осталих агресивности према мени, његовој мајци, због запостављања, свих обавеза према мени као болесној особи. Никакве дугове учињене на моје име не признајем. Избацујем га из наследства. Јовићић Љиљана из Крагујевца.

СЕЋАЊЕ

Марковић
Александар
2010 – 2013.

Дуго ниси са нама, тебе и твоју љубав носимо у срцима.

Твоје љубави:
Слоба, Неца, Пеца
и Петра

Дана 21. септембра, на Градском гробљу у Крагујевцу, у 11. 30 сати, даваћемо полугодишњи помен нашем најдражем

Војиславу Кадићу

Иако више ниси са нама твоје присуство и даље осећамо, твој глас још увек чујемо. Увек ћеш нам недостајати...

Супруга Дуца, син Драган, ћерка Љиљана, зет Крле, снаја Сања, унуке Милица, Даница, Милена и унук Васа

Дана 19. септембра 2013. године, навршавају се три тужне године од када није са нама наш син и отац

Милан
Ђурђевић

21. 2. 1971 – 19. 9. 2010.

Сине мој, ако смрт надјача живот, не може уништити љубав према теби. Оставио си трагове који се не бришу и сећања која не бледе. Године пролазе а нама једино преостје да те и даље чувамо од заборава.

Много је лепих успомена да те вечно памтимо и никад не заборавимо..

Твоја кћи Александра, отац Слободан, мајка Душица, брат Никола и снаја Марија

СКАНДИНАВКА

198		РАЗРЕД	ВРСТА ДИВЉЕ МАЧКЕ	ТРЕНЕР ФК РАДНИЧКИ (СЛИКА)	ШПАНСКИ ФУДБЛ. КЛУБ		
РИМСКИ КУВИ БОГ							
МЕДВЕДИ (ЦЕЧ.)							
МЕТАР							
РЕКА У РУСИЈИ							
ЕНГЛЕСКИ СТИКАР ЧАРЛС							
АЛУМИ- НИЈУМ				ИМЕ ПИСЦА ТРАВЕНА			
СУЖАЊ				ПРИРОДНА ЗАЛЕДНИЦА ЖИВИХ ОРГАНИ- ЗАМА	МЕТАЛНА КАНТА, КАНИСТЕР	ТУРИСТ. ДРУШТВО СРБИЈЕ (СКР.)	НАРОДНО МУШКО ИМЕ
НЕПО- СРЕДНА							НАША МЛАДА ГЛУМИЦА
	СРЕМЧЕВ РОМАН						
	САЛА УЗ КУПА- ДИШТЕ						
КОЈА СЕ ОДНОСИ НА КАНОНЕ							
УНОШЕЊА				ШЕРИЛИН ФЕН			
				БАШ КОЛИКО ТРЕБА			
РАКЕТНИ ЧАМАЦ (СКР.)			СТАРО ИМЕ ДУНАВА				
			ВРСТА ЈУЖ- НОГ ВОГА				
МУЗИЧКИ ИНТЕРВАЛ ИЗМЕЂУ ШЕСТ ТОНОВА					АМПЕР.		
ЈЕДАН ОД ВИТАМИНА						ДРУГО, ОСТАЛО	
ИТАЛИЈАН. ФУДБАЛЕР АНТОНИО							
НАРОДНО- МУШКО ИМЕ				ТАМНИ ДЕО ДАНА			

РЕШЕЊА ИЗ
ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: мегатона, илирик, р, ломбард, виномери, озарити, казина, о, и, ин, њух, бој, декл, агаси, ра, кл, комод, сазидати, сателт, сима, ели, стари рас, винарице.

ОСМОСМЕРКА: битеф, САЋЕ:

карден, састав, андора, роналд, освета, аркаде, хангар, лагати, видари, рапштан, шалтер, виконт, турија, епикур, крупно, рогови, кимоно, мурали, ѡогати, новела, свилен, профит, пленум, снажан. **СУДОКУ:** а) 946-152-378, 217-938-546, 538-647-912, 694-273-851, 782-519-463, 153-864-297, 469-321-785, 825-796-134, 371-485-629.

б) 723-596-481, 896-413-257, 415-278-639, 584-931-726, 239-764-518, 167-852-943, 372-685-194, 651-349-872, 948-127-365.

СУДОКУ

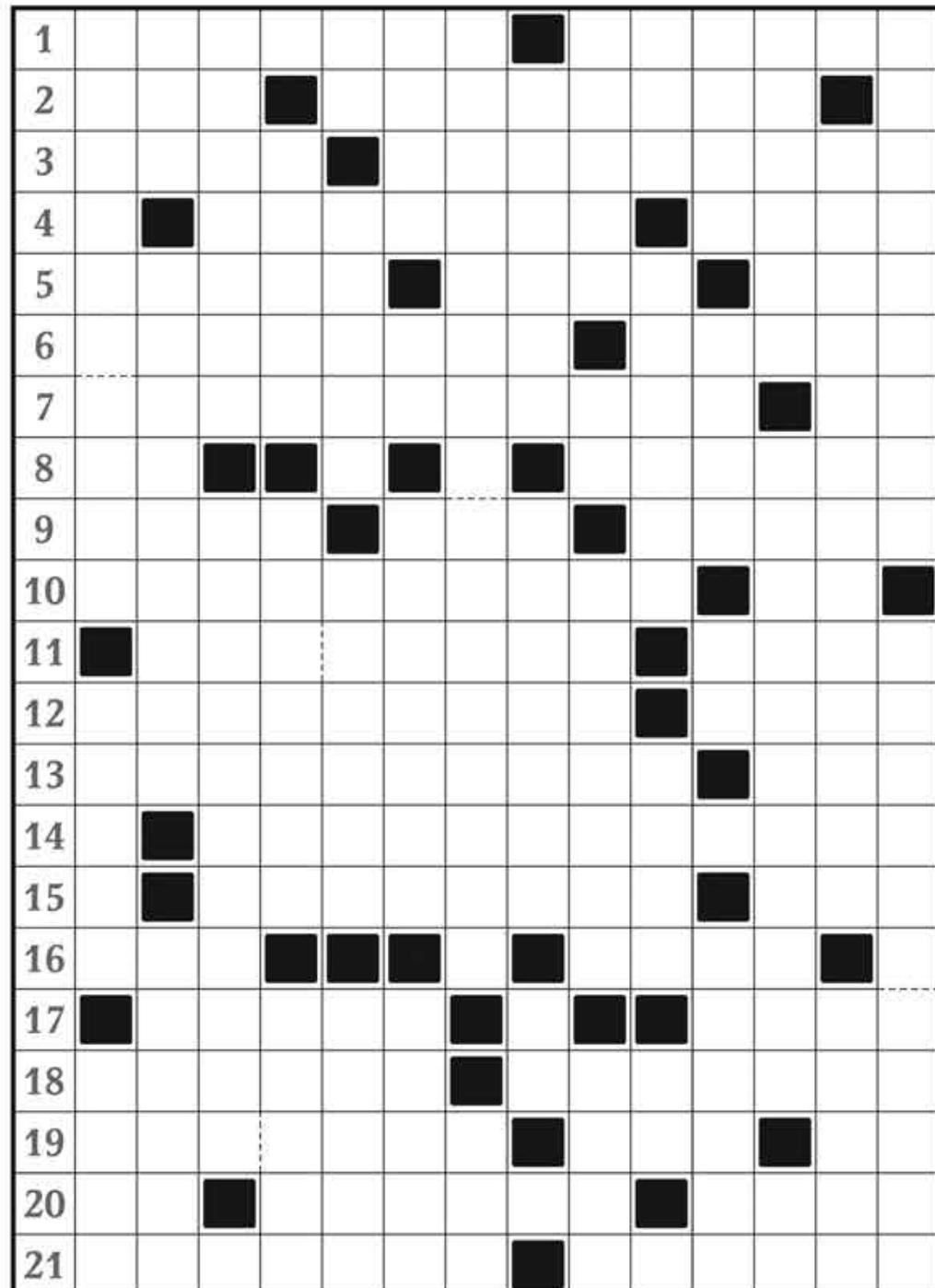
НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

						3
7				8	6	
	6			3	2	4
	3	9	4			
7						9
9	7			3		
					1	
2	5	1				
6	5			4	8	

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

1	7					
8	9				6	4
9		3	2	8		
5	3	6	4	9		
	1					
6				5		
			1	8	3	
	4					
1	3	5	4			2

КОМБИНОВАНА УКРШТЕНИЦА

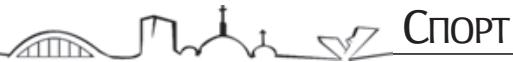

ВОДОРАВНО:

- Опера Ђузепе Вердија - Алавац,
- Инсект сличан пчели - Опрати на брезину, препрати - Бел (озн.),
- Ранији амерички политичар Дин - Висока зграда, солитер,
- Етвеш (озн.) - Врста украсне биљке - Данијела одмила,
- Камена громада - Староегипатска богиња - Смрзнута вода,
- Учесница у трци - Град у Заиру,
- Млада господа - Телевизија (скр.),
- Иницијали глумца Шварценегера - Реомир (озн.) - Округло слово - Цртачи мапа,
- Премда, иако - Град у Пијемонту (Италија) - Изостанак снаге, немоћност,
- Обронци, падине - Узвик за терање кокоши,
- Морски пролаз у Њујорку - Река у Монголији,
- Сплеткарош - Нису тврди, мекани,
- Руски песник Јевгениј Абрамович - Национални олимпијски комитет (скр.),
- Разред (скр.) - Фармакологија,
- Имагинарни број - Окаменотине цевастог облика - Највећа афричка река,
- Јака играча карта, ас - Имагинарни број - Једнако - Почетно слово,
- Народно женско име - Хемијски симбол фосфора - Бодљика на класу,
- Амерички глумац Харви - Бизамски пацови,
- Италијанска певачица албанског порекла - Град у Француској - Иницијали глумице Стоун,
- Нота солмизације - Град у централном делу Нигерије - Име књижевника Золе,
- Нерасположено - Главни град Казахстана.

УСПРАВНО:

- 2 СЛОВА: ДР, ИД, ИМ, МА, ОМ, ПО, ТП
 3 СЛОВА: АРО, АСА, ЛУК
 4 СЛОВА: АЛОА, АТОЛ, ИРИС, КАЛУ, НАНА, ТИПЕ
 5 СЛОВА: АЛСЕН, АНАСИ, АРШИН, ИБРИК, КАНАП, МАЧОР, НЕКЛЕ, ОТОИЧ
 6 СЛОВА: ВИДЕЛО, ЕМАНАТ, КЛИЗАЧ, СИБАНИ, ТОАЛЕТ, ТРИТОН,
 7 СЛОВА: АНЕНСКИ, АСТРАПА, БРИГИТА, ЛАСТЕКС, ЦРТКАТИ
 9 СЛОВА: ОБРАДОВИЋ, ТРОШАРИНА
 10 СЛОВА: ФОРЕСТ ГАМП
 11 СЛОВА: ДИСТРАКЦИЈА, ЕМИНЕНТНОСТ, НИКОЛА ТЕСЛА
 13 СЛОВА: ЕЛЕКТРОШОКОВИ
 16 СЛОВА: ФАБРИЦИО РАВАЛЕИ

РУКОМЕТ

ОБА КРАГУЈЕВАЧКА САСТАВА, МУШКИ И ЖЕНСКИ, НА СУПЕРЛИГАШКОЈ ПРЕМИЈЕРИ ПОТВРДИЛИ ВИСОКЕ АМБИЦИЈЕ

Пошло како треба

РАДНИЧКИ - РАДНИЧКИ (С)

26:14 (14:6)
КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 300. Судије: Рајић и Драгомировић (Београд). Седмерици: Раднички 4/3, Раднички (С) 6/4. Искључења: Раднички 18, Раднички (С) 8 минута.

РАДНИЧКИ: Ђосић, Јовановић, Пријовић 2, Танић 3, Стјепановић 6, Радосављевић 4, Чаировић 1, Мишовић 4, Тошовић, Балаћ 1, Кукчић-Радојићић 2, Рисовић, Дукић, Обућина, Стојановић, Даниловић 3.

РАДНИЧКИ (С): Мисаиловић, Пљошић, Е. Шароњић 1, Б. Шаронић, Пејровић 1, Томић 7, Ајашуновић 2, Милојковић, Симић 2, Јаковљевић, Јевшић, Стојановић, Коштревић 1, Пејковић.

ОД ЧЕТВРТКА ДО ЧЕТВРТКА

СУБОТА

КУГЛАЊЕ: Пак промеш
- Рудар (Костолац), кула на Друге гимназије (11.00)

ФУДБАЛ: Раднички 1923
- Доњи Срем (Пећинци), стадион „Чика Дача“ (16.30)

НЕДЕЉА

КУГЛАЊЕ: Пак промеш
- Рудар (Костолац), кула на Друге гимназије (11.00)

РЕЗУЛТАТИ ОДЛИЧНИ, АМБИЦИЈЕ ЈОШ ВЕЋЕ

ПЛИВАЊЕ

РАДНИЧКИ ПРОСЛАВИО 44. РОЂЕНДАН

ПОНОСНИ НА ГОДИНЕ

ПЛИВАЧКИ клуб Раднички, 44 рођендан, али и завршетак најуспешније такмичарске сезоне од о-

снивања, обележио је 7. септембра, несвакидашњом прославом на тераси отвореног базена СЦ „Парк“.

И док су у опуштеној атмосфери дружили пливачи, њихови родитељи, ветерани и управа клуба, сви малишани који су током летње школе пливања савладали ову вештину у дресу „црвених“, добили су дипломе и пригодне поклоне. Наравно, дипломе и пехари уручени су и најуспешнијим појединачнима по категоријама у протеклој такмичарској сезони.

- Јубилеј, значајни такмичарски резултати, велики број пливача, стручан тренерски кадар, добра сарадња у клубу, само су неки од разлога на које смо поносни, али циљ коме тежимо је база из које ће се регрутовати будући шампиони регионалних, па и европских и светских такмичења - сапоштили су из клуба том приликом.

В. У. К.

БОДИ БИЛДИНГ

НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ У КИЈЕВУ

Марисела предводница

СЕРИЈУ добрих пласмана, спрске такмичарке у боди билдингу, фитнесу и боди фитнесу наставиле су и протеклог викенда на Светском првенству у главном граду Украјине, Кијеву.

Нашу земљу на пласманетарном наступу представљало је седам девојака, од којих и две чланице крагујевачке „Олимп и је“, Марисела Толмачев у фитнесу и

Бранка Јовановић у боди билдингу. Марисела се пласирала на пето место у финалу, док је Бранка освојила 8. позицију.

После заузимања 4. места на Европском шампионату, те петим на Светском, Марисела је поново најуспешнија такмичарка Србије.

В. У. К.

МАРИСЕЛА ТОЛМАЧЕВ,
ЛЕПА И УСПЕШНА

ВАТЕРПОЛО

РАДНИЧКИ ДАО КАНДИДАТА

Бабића за председника

КАО што је српској спортској јавности већ познато, Ватерполо клуб Раднички из Крагујевца предложио је као кандидата за новог председника ВСС Зорана Бабића, угледног политичара, спортског радника и успешног пословног човека.

- Младост, енергија, јак политички утицај, амбиција, знање и јасан план и програм су гарант да је Зоран Бабић права особа за новог првог човека српске ватерполо породице.

Велико охрабрење нашем избору представља подршка велиок броја ватерполо клубова, на челу са нашим великим спортским ривалима ВК Црвена Звезда, као и подршка и глас од многих утицајних спорчких и ватерполо радника у земљи и окружју.

У овом деликатном тренутку за српски ватерполо, нашем спорту је потребан неко са јасним циљем, амбицијама и програмом, а управо је то оно што Зоран Бабић нуди српском ватерполу. Криза која је захватила наш спорт мора се убрзаним процесом санирати, а по

ред тога пред свима нама је јако озбиљан задатак у виду даљег повећавања квалитета српске лиге и клубова, те афирмације нових ватерполо центара у целији земљи кроз што већу анимацију младих.

Јасан план изласка из финансијске кризе у периоду од наредне четири године и знатно веће ангажовање по питању спонзорства и стапајања са организацијама и спортивима савезима, по

лазне су тачке у решавању горућих питања савеза.

Такође, велика пажња у будућности ће бити посвећена односима са клубовима, широј сарадњи са клубовима, унапређењу и комерцијализацији такмичења и пуном раду на пољу инфраструктуре.

Жеља свих нас у ватерполо спорту, а такође и битна ставка у програму Зорана Бабића је развијање нових ватерполо центара по угледу на ВК Раднички, који је за кратко време постао понос града и пример како се квалитетним и упорним радом могу очекивати резултати за кратко време. Јачањем ватерпола у развијеним срединама у Србији добићемо још већи квалитет, а сигурно и такмичење које ће бити занимљивије спонзорима и комплетној јавности. Једино на тај начин мотивисаћемо и већи број деце да се окрену ватерполу, а са тиме, као основним циљем, имаћемо обезбеђену сигурну и светлу будућност за наш спорт.

очекујемо да ће у данима пред нама и остали клубови препознати пројекат Зорана Бабића као прави и дати му јасну подршку и глас на предстојећој скупштини. Циљ свих нас је да наш најтрофејнији и најуспешнији спорт добије правог човека на руководећем месту и да у наредним годинама будемо поново поносни на нашу организацију и српски ватерполо стаји у саопштењу „црвених“.

В. У. К.

БИЦИКЛИЗАМ

Есад први у Војводини

КРАГУЈЕВАЧКИ друмаш Есад Хасановић, победник је другог дана 35. међународне „Трке кроз Војводину“, која се возила од Апатина до Жабља, у дужини од 135 километара.

Хасановић је тријумф о-безбедио два километра пре циља, када је побегао својим конкурентима, толико, да је пре уласка у циљ имао времена и за прославу.

Време које је крагујевачки бициклиста на крају забележио износио је три сата, 13 минута и 52 секунде.

Ђурђић трећи на Балкану

ТАКМИЧАР Радничког Божјан Ђурђић, седоструки првак Србије у планинском бициклизму, у категорији „елита“ освојио је бронзану медаљу на Првенству Балкана.

Оно је прошле недеље одржано у бугарском скијашком центру Пампорову.

С. М. С.

БОКС

Берба, ипак, без боксера

НАЈАВЉЕНИ мечеви петог кола Шумадијске боксерске лиге, које је клуб организатор 14. октобар планирао да за викенд одржи у Александровцу, у склопу тамошње бербе грожђа, ипак је отказан. Тако ће клуб бити домаћин такмичарима из региона 13. октобра у свом Крушевцу.

До тада, такмичари Радничког опробаће се на најзначајнијој појединачној приредби у овој години, Првенству државе, чији ће домаћин од 26. до 29. овог месеца бити Краљево.

М. М.

КАРТИНГ

Крај надметања

ОВОГ викенда вози се последња трка за шампионат Србије у картингу. На стази Ада Џуја у Београду, одмериће снаге преко 40 картингаша из осам клубова Србије, који ће се надметати у седам класа.

Никола Латаревић и Лука Стојановић, тренутно четвртопласирани и петопласирани у класи три, покушаће у финишу да се изборе за једно од места које доноси медаљу, с обзиром на веома мали заостатак у односу на водећу тројку.

Водећи у класи 4, Александар Ристић, очекује да потврди титулу, док је Мирослав Марковић у класи 6 наслов правак већ обезбедио, а Драган Мрђа сигуран је на трећој позицији. Исти пласман очекује се и од Андреја Јашића у класи 1.

ACK Крагујевац је екипно тренутно први, и сви у клубу верују да ће и по последњој трци ова титула остати у Крагујевцу.

С. М. С.

ФУДБАЛ

РАД - РАДНИЧКИ 1923 1:0

Опет без гола, опет без бода

до гола, који је на крају и одредио победника. После шута Радића,

Иванчевић нуди оставку, управа је одбија

После новог њосрташа фудбалера Радничког 1923, видно незадовољан издањем својих изабраника пропутив „фењераша“, тренер Радмило Иванчевић је понудио управу да напушти клубу Крагујевчана након овог пораза.

Ипак, руковођство „ирвених“ је дало подршку свом шефу сијарке и његовим методама рада, па ће се сарадња наставити, макар до следећег кола.

голман „ирвених“ одбио му је лопту натраг, а овај је сада прослеђио до свог нападача Павловића, који је позиција била идеална за постизање поготка - 1:0.

Пред крај првих 45 минута умalo Рад није удвостручио предност, али је Чанчаревић био сигуран. Одмах затим и Спалевић опет не успева у намери да затресе противничку мрежу.

Два добра шута, прво стрелца Павловића, па Бељића на супротној страни, виђена су до 60. минута, када је дебитант Кривокапић био у прилици да изједначи. Али, бек Рада Милошевић тада бива спретнији.

У завршницу овог дуела Крагујевчани су ушли са играчима мање, пошто је исклучен Кнежевића, који је без лопте ударио противничког играча. Међутим, и бројчано хендикапиран наш тим је могао да бода. Најповољнију ситуацију, у последњем минути, није искористио резервиста Малинић. Са једвла метар-два, на асистенцију Бељића, дозволио је себи тај луксуз да не доведе свој тим до изједначења.

Већ наредне суботе, од 16 и 30, Раднички са тимом Доњег Срема, који са клупе предводи Владо Чапљић, тренер под чијом су се палицом „ирвени“ докопали елите.

В. У. К.

КУП СРБИЈЕ

Банат прва препрека

ЖРЕБАЊЕ шеснаестине финала Купа Србије, одлучило је да ће се фудбалери Радничког 1923, у овој фази такмичења, састати са екипом Баната из Зрењанина, чланом Прве лиге Србије. „Ирвени“ ће играти на свом терену, у среду, 25. септембра.

Према пропозицијама, ако у регуларном делу не буде било победника, изводиће се једанаестерица.

У осталим сусретима састају се: Партизан (Београд) - Металац (Горњи Милановац), Борац (Чачак) - Рад, Трстеник - Нови Пазар, Раднички (Сремска Митровица) - Доњи Срем, Телеоптик - Слобода Пон-и-т, Пролетер (Нови Сад) - Црвена звезда, Слога (Краљево) - Вождина, Младост (Лучани) - ОФК Београд, Напредак (Крушевач) - Јавор, ИМР Раковица - Јагодина, Смедерево - Чукарички, БСК Борча - Јединство Путеви и Бежанија - Раднички (Ниш).

Вождовац је, такође вољом жреба, остао без ривала, кулског Хајдука, па му је тако обезбеђен директан пласман у осмину финала.

НИЖЕ ЛИГЕ

Српска лига „Зајад“, 5. коло: Крушик - Рудар (К) 0:0, Мачва - Сељак (М) 1:0, Полећ (Љ) - Јошаница 1:0, Јасеница 1911 - Шумадија (А) 1:1, Млади радник - Лозница 1:1, Победа Белошевац - Слобода (Ч) 2:0, Железничар - Шайине 2:1, Партизан (ББ) - Бане 2:0.

Табела: Железничар 13, Победа Белошевац 10, Млади радник 10, Мачва 9, Полећ (Љ) 9, Лозница 9, Јасеница 1911 8, Рудар (К) 8, Сељак (М) 7, Јошаница 5, Крушик 4, Шайине 3, Бане 3, Партизан (ББ) 3, Слобода (Ч) 2, Шумадија (А) 2 бода.

6. коло: Лозница - Победа Белошевац (недеља, 16.00), Рудар (К) - Бане, Шайине - Партизан (ББ), Слобода (Ч) - Железничар, Шумадија (А) - Млади радник, Јасеница 1911, Сељак (М) - Полећ (Љ), Крушик - Мачва.

Прва традиска лига, 5. коло: Јадран - Шумадија 8:1, Сушица - Партизан (Ц) 0:0, Јединство 4:0, Крушик - Мачва, Сељак (МП) - Корићани, Буџућност - Колонија, Јадран - Сушица (недеља, 16.30). **Друга традиска лига, 5. коло:** Кременац - Шумадија 1934 0:6, Жежель - Кошућњак 4:2, Хајдук - Слобода (Л) 1:0, 21. октобар - Азбесић 4:0, Младост - Борац (Д) 2:0, Буџућност - Борац (Ц) 1:0, Слобода (МП) 4:0, Корићани - Кременац.

Теферич - Заслава 2:0, Сељак (Ц) - Добрача 3:1.

Табела: Хајдук 13, 21. октобар 12, Младост 12, Буџућност 10, Слобода (Л) 10, Сељак (Ц) 8, Младост Теферич 7, Борац (Д) 7, Шумадија 1934 5, Жежель 4, Азбесић 4, Кушљово 3, Кошућњак 3, Кременац 1, Заслава 0, Добрача 0 бодова.

6. коло (недеља, 16.30): Шумадија 1934 - Добрача, Заслава - Сељак (Ц), Кушљово - Младост Теферич, Борац (Д) - Буџућност, Азбесић - Младост, Слобода (Л) - 21. октобар, Кошућњак - Хајдук, Кременац - Жежель.

Трећа традиска лига, 1. коло: Трмбас - Велика Субубина 2:3, Студенац - Борац (НМ) 4:2, Дивосићин - Шумарице 2008 5:2. Слободан је био Буриселац.

2. коло (недеља, 16.30): Борац (НМ) - Дивосићин, Велика Субубина - Студенац, Буриселац - Трмбас. Слободне су Шумарице 2008.

КОШАРКА

КОШАРКАШИ РАДНИЧКОГ ИДУ СА УТАКМИЦЕ НА УТАКМИЦУ

Пао Партизан, не и Игокеа

ОДМАХ по повратку из Новог сада, чету Мирослава Николића пут је нанео у Београд на утакмицу са актуелним шампионом Србије и региона, Партизаном. Раднички је и пети пут славио у припремном периоду, а резултат је био 80:75, по деоницама 24:18, 13:17, 15:19, 28:21. Бриљирали су Мариновић и Димић са 26, односно 23 поена, Лешић је убацио 12, а прву утакмицу одиграли су Балмазовић и Јару додавши по седам поена.

После тога екипа се преселила у Лакташе, где је учествовала на

“ЦРВЕНЕ” ДОВЕЛЕ

Још једно појачање

ДА СЕ кошаркашице Радничког озбиљно припремају пред нову сезону у најквалитетнијем рангу такмичења у Србији, показује и подatak да је њихове редове, ових дана, појачала дадесетшестогодишња Драгана Гобељић, повремена репрезентативка Србије.

Висока је 182 сантиметара, игра на позицији крила, а родом је из Јагодине, где је и почела каријеру. У Крагујевац долази из руског Ростова, у коме је провела прошлу сезону. Ова искусна кошаркашица, која је пре две године играла за сениорску репрезентацију Србије у квалификацијама за првенство Европе, наступала је још и у дресовима румунских екипа Таргу Мурес и Студентес, а била је и члан домаћих састава Србобрана, Војводине и Пролете.

Ово појачање је, како истичу у овом прволигашу, значајно, тим пре ако се има у виду да Крагујевчанке у будућој, реорганизованој и изузетно јакој лиги, коју чине и Црвена звезда, Партизан, Радивој Кораћ, Војводина и још девет тимова, наступа са најмлађом екипом.

Тренери Бранислав Зечевић и Весна Деспотовић задовољни су припремним периодом, па су, кају, кошаркашице спремне чак и за највеће домете.

С. М. С.

ФУТСАЛ

у РЕПРЕЗЕНТАЦИЈИ

Седморица величанствених

СЕЛЕКТОР репрезентације Србије у футсалу Александар Ковачевић, позвао је седморицу играча Економца за бараж утакмице са селекцијом Румуније, које воде на Првенство Европе 2014. године у Белгији. Од крагујевачких асови на списку су голман Аксентијевић, те играчи Рајчевић, Јанчић, Бојовић, Ракић, Суручић и Коцић.

Прву утакмицу “орлови” су одиграли прексиноћ у Румунији, а реванш је у Београду у хали “Шумарице” у уторак, 24. септембра.

С. М. С.

КУГЛАЊЕ

СУПЕР ЛИГА

Водовод јачи и од Кордуна

НОВО изненађење приредили су куглаши Водовода у суперлигашком такмичењу. Они су прошле недеље, као гости, савладали тим Кордуна у Кљајићеву са 6:2, у оквиру другог првенственог кола.

Није било неизвесности јер је на самом почетку одлично куглоа Милинковић, који је у старту донео предност Крагујевчанима од 131 чуња. Резултатом од 6:61. обореног чуња, Милинковић је, уједно, и најбољи играч другог првенственог кола Супер лиге Србије. Победе за Водовод остварили су и Пантић, Јоксимовић и Маринковић, па је на крају, у укупном зби-

ру, резултат у обореним чуњевима гласио 3.623: 3.514.

У недељу, у куглани Друге крагујевачке гимназије, Водовод ће у трећем колу Супер лиге Србије, са почетком од 11 сати, угости Металац из Горњег Милановца.

ПРВА ЛИГА СРБИЈЕ

Егал у Панчеву

НАКОН победе у првом колу, куглаши Пак промета одиграли су егал у другом колу Прве лиге Србије, тиме Центар, у Панчеву са домаћим ИМР-ом - 4:4.

Крагујевчани су били бољи у међусобним дуелима, остварили четири победе, али је у коначном збиру ИМР имао више чуњева, захваљујући одличном старту. Као и код суперлигаша, и у овом рангу такмичења најбољи куглаш кола је Крагујевчанин, Петковић, који је “убио” 583 “дрва”.

Предстојеће суботе, у куглани Друге крагујевачке гимназије, Пак промет, од 11 сати, дочекује Рудар из Костолца.

С. М. С.

БУНИЋ ОТПАО

Центар актуелан

ПОСЛЕ једва три припремне утакмице одигране за Раднички, клуб је са Душком Бунићем раскинуо уговор, како то обично бива захваљујући му се на сарадњи, па је свака страна наставила својим путем. Црногорски центар одмах је потписао уговор са Игокеом, а крагујевачком клубу остала је брига више на месту центра.

Да ли је рупа „закрљена“ ангажовањем Стефана Балмазовића, видеће се касније. Овај двадесетчетвртогодишњак потписао је двогодишњу сарадњу, а у Крагујевцу стигао је из Металаца. Позиције су му три и четири, висок је 202 сантиметра, у ваљевском лигашу у последњој сезони бележио је просечно 14 поена, 4,3 скока 1,8 асистенција, а на паркету је проводио 28 минута.

М. М.

ОДБОЈКА

ОК РАДНИЧКИ

Тумбање до жељене комбинације

У НАСТАВКУ серије припремних утакмица, крагујевачки суперлигаш одиграо је двомеч са Рибницом. Први дуел у Крагујевцу завршен је нерешено - 2:2, док је у Краљеву домаћин био бољи, побеђивши 3:2.

Тренер Дејан Матић истиче да, уobicajeno, у овом периоду резултат није најбитнији, већ је циљ испробавање постава и могућности појединача понаособ. Како каже, за сада сви играчи показују задовољавајуће ангажовање, па се и у првенству могу очекивати добре игре.

Почетком седмице екипа је отпутовала у Брчко, на заказане дуеле са две босанскохерцеговачке екипе, а у повратку свратиће у Београд на сусрет са Партизан Визуrom.

Из клуба стиже и вест да ће Раднички бити учесник првог Супер купа Србије. Наиме, као финалиста Купа, а пошто је београдска Црвена звезда освојила дуплу круну, наш клуб ће се сусрести са шампионом уочи почетка новог шампионата. Термин тог меча још увек није одређен.

М. М.

СМЕЧ 5

На старту комшике

ПРВИ меч у припремама за премијерну сезону у Супер лиги Србије одбојкашице Смеча 5 одиграле су у својој новој „кући“, спорској хали „Гордана Гоца Богојевић“ у Великом Парку. Ривал је био Раднички, крагујевачки представник у Првој лиги Србије, а резултат 3:1 за „смечерке“.

У наставку припрема, екипа ће одиграти још неколико мечева, али за сада распоред и имена ривала нису познати.

Како ствари стоје, кадровска решења још се очекују. У питању су два упражњена места, а све би требало да буде познато у наредним данима.

М. М.

ШАХ

Опет скуп у Шумарицама

КРАГУЈЕВАЦ, тачније хотел “Шумарице”, само што је у њему окончано државно првенство, домаћин је ових дана и најбољим шаховским екипама централне Србије.

Повлачењем потеза у партији Палиграс-Аталик, такмичење је отворио председник Скупштине савеза Обрен Ђетковић, а познаваоци ове игре су као највећег фаворита за пласман у елитни степен означили тим “Јелица” из Горачића. Најближи њима су, опет по проценама стручњака, али и по саставу шахиста који их чине, крагујевачка Слободана и Пожега.

Сјасет интересантних регионалних дуела на табли са 64 поља, биће завршено у недељу, 22. септембра.

В. У. К.

NAJBOLJE CENE STANOVA!

SAMO
833 €/m²
+PDV

GRATIS-
garažno
mesto

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6.
spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SLATKI PAKET
ZA USELJENJE
10Kg ČOKOLADE
NA POKLON

• SMALLVILLE •
KRAGUJEVAC

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs